

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (tretia komora)

zo 14. mája 2014*

„Hospodárska súťaž — Kartely — Trh acetylidu vápenatého a horčíka pre oceliarsky a plynárenský priemysel v EHP s výnimkou Írska, Španielska, Portugalska a Spojeného kráľovstva — Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie článku 81 ES — Určenie cien a rozdelenie trhu — Pokuty — Článok 23 nariadenia (ES) č. 1/2003 — Usmernenia k metóde stanovovania výšky pokút z roku 2006 — Poľahčujúce okolnosti — Spolupráca počas správneho konania — Povinnosť odôvodnenia — Rovnosť zaobchádzania — Proporcionalita — Platobná schopnosť“

Vo veci T-406/09,

Donau Chemie AG, so sídlom vo Viedni (Rakúsko), v zastúpení: S. Polster, W. Brugger a M. Brodey, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: pôvodne N. von Lingen a M. Kellerbauer, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci T. Eilmansberger, profesor, neskôr N. von Lingen a M. Kellerbauer,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie článku 2 rozhodnutia Komisie K (2009) 5791 v konečnom znení z 22. júla 2009 týkajúceho sa konania podľa článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (vec COMP/39.396 – Činidlá založené na acetylide vápenatom a horčíku pre oceliarsky a plynárenský priemysel) v rozsahu, v akom sa týka žalobkyne, ako aj subsidiárne návrh na zníženie pokuty, ktorá jej bola uložená uvedeným rozhodnutím,

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia komora),

v zložení: predseda komory O. Czúcz, sudcovia I. Labucka a D. Gratsias (spravodajca),

tajomník: K. Andová, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 16. októbra 2013,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: nemčina.

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Komisia Európskych spoločností sa vo svojom rozhodnutí K (2009) 5791 v konečnom znení z 22. júla 2009 týkajúcom sa konania podľa článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (vec COMP/39.396 – Činidlá založené na acetylíde vápenatom a horčíku pre oceliarsky a plynárenský priemysel) (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) domnievala, že hlavní dodávatelia acetylídu vápenatého a horčíka pre oceliarsky a plynárenský priemysel porušili článok 81 ods. 1 ES a článok 53 Dohody o Európskom hospodárskom priestore (EHP) tým, že sa od 7. apríla 2004 do 16. januára 2007 zúčastnili na jedinom a pokračujúcom porušení spočívajúcom v rozdelení trhov, stanovení kvót, rozdelení zákazníkov, určení cien a výmene citlivých obchodných informácií o cenách, zákazníkoch a objemoch predaja v EHP s výnimkou Írska, Španielska, Portugalska a Spojeného kráľovstva.
- 2 Konanie sa začalo na základe žiadosti o oslobodenie od pokuty v zmysle oznámenia Komisie o oslobodení od pokút a znížení pokút v prípadoch kartelov (Ú. v. ES C 45, 2002, s. 3; Mim. vyd. 08/002, s. 155, ďalej len „oznámenie o zhovievavosti z roku 2002“), ktorú 20. novembra 2006 podala spoločnosť Akzo Nobel NV.
- 3 Žalobkyňa Donau Chemie AG podala 25. januára 2007 žiadosť o zníženie svojej pokuty (odôvodnenie 342 napadnutého rozhodnutia) v zmysle oznámenia o zhovievavosti z roku 2002 (ďalej len „žiadost' žalobkyne o zhovievavosť“).
- 4 Komisia sa v napadnutom rozhodnutí [článok 1 písm. c)] domnievala, že žalobkyňa sa na porušení zúčastnila od 7. apríla 2004 do 16. januára 2007. Z odôvodnení 57, 64 až 92, 114 a 214 napadnutého rozhodnutia predovšetkým vyplýva, že podľa Komisie bola žalobkyňa v uvedenom období prostredníctvom členov svojho vedenia alebo svojich zamestnancov zapojená do častí dohôd alebo zosúladených postupov týkajúcich sa práškoveho acetylídu vápenatého a granulátov acetylídu vápenatého. Komisia sa domnievala, že žalobkyňa naopak nebola zapojená do ďalšej časti uvedených dohôd a zosúladených postupov, ktorá sa týkala horčíka.
- 5 Komisia v článku 2 písm. c) napadnutého rozhodnutia uložila žalobkyňi za vyššie uvedené porušenie pokutu vo výške 5 miliónov eur.
- 6 Pri stanovení výšky pokuty uloženej žalobkyňi a ďalším adresátom napadnutého rozhodnutia Komisia použila metodiku opísanú vo svojich usmerneniach k metóde stanovenia pokút uložených podľa článku 23 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 1/2003 (Ú. v. EÚ C 210, 2006, s. 2, ďalej len „usmernenia“).
- 7 Táto metodika je dvojstupňová. Komisia najskôr určí základnú čiastku pokuty pre každý podnik alebo združenie podnikov na základe hodnoty predaja tovaru alebo služieb podniku, s ktorými porušenie priamo alebo nepriamo súvisí v príslušnej geografickej oblasti. Základná čiastka pokuty súvisí s určitou časťou hodnoty predaja stanovenou v závislosti od stupňa závažnosti porušenia a vynásobenou počtom rokov, v ktorých porušenie trvalo. Okrem toho v súlade s bodom 25 usmernení Komisia nezávisle od trvania účasti podniku na porušení zahrnie do základnej čiastky pokuty sumu nazvanú „vstupný poplatok“, pohybujúcu sa v rozmedzí 15 % až 25 % hodnoty predaja, aby podniky odradila od účasti na horizontálnych dohodách o stanovení cien, rozdelení trhu a obmedzení produkcie. Komisia potom môže zvýšiť alebo znížiť základnú čiastku pokuty stanovenú v prvej etape na účely zohľadnenia prítiažujúcich alebo poľahčujúcich okolností.
- 8 V prejednávanej veci Komisia stanovila časť hodnoty predaja súvisiaceho s porušením, ktorú treba zohľadniť tak na účely základnej čiastky pokuty, ako aj vstupného poplatku, na 17 % (odôvodnenia 301 a 306 napadnutého rozhodnutia). Okrem toho z tabuľky uvedenej v odôvodnení 288 napadnutého

rozhodnutia vyplýva, že Komisia sa domnievala, že hodnota predaja acetylidu vápenatého, tak práškového, ako aj granulátov, dosiahnutého žalobkyňou, ktorú bolo potrebné zohľadniť na účely stanovenia pokuty, sa pri oboch týchto výrobkoch pohybovala v rozmedzí 5 až 10 miliónov eur.

- 9 Navyše z odôvodnení 55 až 91 a 92 až 112 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že účasť žalobkyne na časti kartelu týkajúcej sa práškového acetylidu vápenatého trvala od 22. apríla 2004 do 16. januára 2007 (t. j. dva roky, osem mesiacov a 24 dní) a jej účasť na časti kartelu týkajúcej sa granulátov acetylidu vápenatého trvala od 7. apríla 2004 do 16. januára 2007 (dva roky, deväť mesiacov a deväť dní). Na tomto základe z tabuľky uvedenej v odôvodnení 304 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia sa domnievala, že časť (stanovenú na 17 %) hodnoty predaja práškového acetylidu vápenatého dosiahnutého žalobkyňou treba vynásobiť hodnotou 2,5 na účely určenia podielu tohto výrobku na základnej čiastke pokuty. Pokiaľ ide o granuláty acetylidu vápenatého, z tej iste tabuľky vyplýva, že Komisia zvolila násobiteľ 3.
- 10 Základná čiastka pokuty, ktorá mala byť uložená žalobkyni tak, ako vyplýva z tabuľky uvedenej v odôvodnení 308 napadnutého rozhodnutia, tak predstavovala 7,7 milióna eur. Z dôvodov uvedených v odôvodneniach 342 až 346 napadnutého rozhodnutia sa však Komisia rozhodla priznať žalobkyni zníženie základnej čiastky pokuty o 35 % na základe jej spolupráce počas správneho konania v zmysle oznámenia o zhovievavosti z roku 2002 (pozri bod 3 vyššie).
- 11 Okrem toho v odôvodneniach 362 až 378 napadnutého rozhodnutia Komisia preskúmala žiadosti viacerých účastníkov kartelu o zníženie pokuty podľa bodu 35 usmernení. Komisia zamietla žiadosť žalobkyne v tomto zmysle (odôvodnenia 373 a 374 napadnutého rozhodnutia). Komisia naopak inému účastníkovi kartelu, podniku Almamet GmbH, znížila pokutu o 20 % (odôvodnenie 372 napadnutého rozhodnutia).
- 12 Na základe úvah zhrnutých v bodoch 9 a 10 vyššie Komisia stanovila pokutu uloženú žalobkyni v napadnutom rozhodnutí na 5 miliónov eur.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 13 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 5. októbra 2009 podala žalobkyňa žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 14 Keďže zloženie komôr Všeobecného súdu sa zmenilo, pôvodne určený sudca spravodajca bol pridelený k tretej komore, ktorej bola v dôsledku toho táto vec pridelená. Z dôvodu čiastočnej obmeny Všeobecného súdu bola prejednávaná vec pridelená novému sudcovi spravodajcovi zasadaúcemu v tej istej komore.
- 15 Na základe správy sudcu spravodajcu Všeobecný súd (tretia komora) rozhodol o otvorení ústnej časti konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania upravených v článku 64 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu vyzval Komisiu, aby mu predložila určité dokumenty. Komisia vyhovelá tejto žiadosti v stanovenej lehote.
- 16 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočuté na pojednávaní 16. októbra 2013.
- 17 Na pojednávaní žalobkyňa požiadala o možnosť predložiť výnanky z vyhlásenia, ktoré predložila Komisii v rámci svojej žiadosti o zhovievavosť. Komisia sa vyslovila proti predloženiu predmetného dokumentu. Všeobecný súd zamietol návrh žalobkyne z dôvodov uvedených v bodoch 212 až 214 nižšie.

- 18 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zrušil článok 2 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom sa jej týka,
 - subsidiárne znížil pokutu, ktorá jej bola uložená v napadnutom rozhodnutí,
 - zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.
- 19 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu,
 - zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Právny stav

- 20 Žalobkyňa spresnila, že jej žaloba sa týka len stanovenia výšky pokuty, ktorá jej bola uložená. V tejto súvislosti uvádza porušenie práva Únie, ako aj usmernení a oznámenia o zhovievavosti z roku 2002, ktorého sa Komisia dopustila vo viacerých ohľadoch pri určení výšky pokuty, ktorá jej bola uložená. Žalobkyňa tvrdí, že Komisia nezohľadnila podstatné okolnosti prejednávanej veci svedčiace v jej prospech a navyše tak z právneho, ako aj zo skutkového hľadiska nesprávne posúdila a uplatnila použité kritériá, čo podľa žalobkyne predstavuje porušenie práva Únie. Komisia okrem toho protiprávne prekročila mieru voľnej úvahy, ktorá jej prináleží.
- 21 Hoci žalobkyňa formálne nerozdelila svoju argumentáciu na žalobné dôvody, zo žaloby vyplýva, že uvádza v podstate päť žalobných dôvodov, založených po prvé na nesprávnom určení základnej čiastky pokuty, po druhé na protiprávnom nezohľadnení poľahčujúcich okolností v jej prospech, po tretie na porušení oznámenia o zhovievavosti z roku 2002, po štvrté na porušení zásad rovnosti zaobchádzania a proporcionality a po piate na skutočnosti, že Komisia jej protiprávne neznížila pokutu z dôvodu jej platobnej neschopnosti a konkrétnych okolností prejednávanej veci. Tieto žalobné dôvody budú ďalej postupne preskúvané. Navyše treba uviesť, že žalobkyňa v jednej časti na konci žaloby uvádza porušenie podstatných formálnych náležitostí z dôvodu údajných viacerých nedostatkov odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Cieľom tejto časti žaloby však nie je rozvinúť samostatný žalobný dôvod, ale pripomenúť, že žalobkyňa v kontexte piatich vyššie uvedených žalobných dôvodov uvádza viacero výhrad založených na údajných nedostatkoch odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Tieto výhrady budú preto preskúvané so zostávajúcou argumentáciou týkajúcou sa každého z piatich žalobných dôvodov.

O prvom žalobnom dôvode založenom na nesprávnom určení základnej čiastky pokuty

- 22 Žalobkyňa tvrdí, že základná čiastka pokuty, ktorá jej bola uložená, stanovená v odôvodnení 308 napadnutého rozhodnutia na 7,7 milióna eur, je neprimeraná. Argumentácia, ktorú žalobkyňa uvádza v tejto súvislosti, má šesť častí, založených po prvé na nesprávnom posúdení kumulovaného podielu účastníkov kartelu na trhu v dôsledku nesprávneho vymedzenia dotknutých trhov, po druhé na skutočnosti, že Komisia nezohľadnila neexistenciu dopadu porušenia na trh, po tretie na nesprávnom posúdení hospodárskeho významu dotknutého trhu, po štvrté na nesprávnom posúdení relatívnej závažnosti účasti žalobkyne na porušení, po piate na tom, že Komisia nezohľadnila skutočnosť, že žalobkyňa sa zúčastnila len na určitých častiach porušenia a po šieste na nesprávnom právnom posúdení a na porušení povinnosti odôvodnenia v súvislosti s určením vstupného poplatku.

Úvodné poznámky

- 23 Ako bolo uvedené v bode 7 vyššie, podľa metodiky stanovenej v usmerneniach a uplatnenej Komisiou v prejednávanej veci základná čiastka pokuty, ktorá má byť uložená každému účastníkovi porušenia, sa vypočíta na základe časti hodnoty predaja dosiahnutého v súvislosti s porušením, vynásobenej počtom rokov, v ktorých porušenie trvalo (bod 19 usmernení).
- 24 Podľa bodu 21 usmernení „vo väčšine prípadov sa zohľadňovaná časť hodnoty predaja stanoví na úrovni, ktorá môže dosiahnuť až 30 %“. Bod 22 v tejto súvislosti stanovuje: „Pri rozhodovaní o tom, či časť hodnoty predaja, ktorá sa má vziať do úvahy pre daný prípad by mala byť situovaná v hornej alebo v dolnej časti stupnice, Komisia zohľadní určitý počet ukazovateľov, napríklad povahu porušenia, kumulovaný podiel všetkých zúčastnených strán na trhu, geografický rozsah porušenia, uskutočnenie alebo neuskutočnenie porušenia“. Podľa bodu 23: „Medzi najzávažnejšie obmedzenia hospodárskej súťaže patria svojou povahou horizontálne dohody... o stanovení cien, rozdelení trhu a obmedzení produkcie, ktoré sú zväčša tajné. Tieto by mali byť na základe politiky hospodárskej súťaže prísne sankcionované. Časť zohľadňovaných predajov u takýchto porušení sa teda obvykle bude nachádzať v hornej časti stupnice“.
- 25 K takto vypočítanej sume sa pripočíta vstupný poplatok podľa bodu 25 usmernení (pozri bod 7 vyššie) a súčet predstavuje základnú čiastku pokuty. Ako už bolo uvedené, v prejednávanej veci Komisia zvolila na účely uplatnenia tak bodov 19 až 24, ako aj bodu 25 usmernení percento vo výške 17 % pre všetkých účastníkov kartelu.
- 26 Na úvod treba konštatovať, že hoci v prejednávanej veci povaha porušenia odôvodňovala podľa znenia bodu 23 usmernení použitie percenta predaja v hornej časti stupnice (ktoré dosahuje až 30 %), percento vo výške 17 % použité Komisiou sa nachádza približne v polovici tejto stupnice. Pokiaľ ide o určenie vstupného poplatku, toto percento sa značne približuje k dolnej hranici (15 %) stupnice stanovenej v bode 25 usmernení. Toto konštatovanie treba zohľadniť pri analýze rôznych častí argumentácie uvedenej žalobkyňou v rámci tohto žalobného dôvodu.
- O prvej časti založenej na nesprávnom posúdení kumulovaného podielu účastníkov kartelu na trhu v dôsledku nesprávneho vymedzenia dotknutých trhov
- 27 Žalobkyňa vytýka Komisii z formálneho hľadiska neexistenciu alebo nedostatočnosť odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, ako aj z vecného hľadiska nesprávne právne posúdenie a skutkový omyl pri určení kumulovaného podielu účastníkov kartelu na trhu. Žalobkyňa sa domnieva, že keby Komisia vykonala správne posúdenie trhov dotknutých kartelom, dospela by k záveru, že sporné porušenie bolo menej závažné a stanovila by nižšiu pokutu.
- 28 Na úvod treba pripomenúť, že povinnosť odôvodnenia stanovená v článku 253 ES predstavuje podstatnú formálnu náležitosť, ktorú je potrebné odlišovať od otázky dôvodnosti odôvodnenia, lebo táto otázka vyplýva z vecnej zákonnosti sporného aktu (rozsudky Súdneho dvora z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Zb. s. I-1719, bod 67; z 22. marca 2001, Francúzsko/Komisia, C-17/99, Zb. s. I-2481, bod 35, a z 29. septembra 2011, Elf Aquitaine/Komisia, C-521/09 P, Zb. s. I-8947, bod 146).
- 29 Z judikatúry tiež vyplýva, že odôvodnenie vyžadované podľa článku 253 ES má byť prispôbené povahe predmetného aktu a má uvádzať jasným a jednoznačným spôsobom úvahy inštitúcie, autora aktu, spôsobom umožňujúcim dotknutým osobám spoznať odôvodnenia prijatého opatrenia a súdu Spoločenstva vykonávať svoje preskúmanie. Nevyžaduje sa, aby odôvodnenie špecifikovalo všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, keďže otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky článku 253 ES, sa musí posudzovať nielen s ohľadom na jeho znenie, ale aj s ohľadom na jeho kontext

a na všetky právne predpisy, ktoré upravujú dotknutú oblasť (pozri rozsudok Komisia/Sytraval a Brink's France, už citovaný v bode 28 vyššie, bod 63 a tam citovanú judikatúru; rozsudok Súdu prvého stupňa zo 4. júla 2006, Hoek Loos/Komisia, T-304/02, Zb. s. II-1887, bod 58).

- 30 Okrem toho povinnosť odôvodnenia podľa článku 253 ES vyžaduje, aby argumentácia, na ktorej sa zakladá rozhodnutie, bola jasná a jednoznačná. Odôvodnenie aktu teda musí byť logické, najmä bez vnútorných rozporov, ktoré bránia porozumieť dôvodom, na ktorých sa tento akt zakladá (rozsudok Elf Aquitaine/Komisia, už citovaný v bode 28 vyššie, bod 151).
- 31 Žalobkyňa predovšetkým uvádza, že napadnuté rozhodnutie je postihnuté nedostatkom odôvodnenia v rozsahu, v akom sa v odôvodnení 297 uvádza „výška celkového kumulovaného podielu podnikov na trhu v príslušnej zemepisnej oblasti...“, pri ktorých sa potvrdilo porušovanie, sa odhaduje na menej ako 80 %“. Žalobkyňa poznamenáva, že takéto konštatovanie nedáva zmysel, keďže sa môže týkať všetkých možných podielov na trhu až do výšky 80 %.
- 32 Toto tvrdenie nemôže uspieť. V tejto súvislosti treba zohľadniť poznámku pod čiarou č. 620, na ktorú odkazuje odôvodnenie 297 napadnutého rozhodnutia. Táto poznámka znie takto: „Odhad vychádzajúci z hodnoty tržieb, ktoré predložili strany [pozri odôvodnenie (288) a najmä poznámku pod čiarou č. (604) a údaje použité v tabuľke v odôvodnení (46)]“.
- 33 Odôvodnenie 46 napadnutého rozhodnutia totiž obsahuje tabuľku, v ktorej sa uvádza trhovú podiel každého z troch výrobkov dotknutých kartelom, ktorý mal v roku 2006 každý z podnikov zúčastňujúcich sa na tomto karteli. V osobitnom riadku tejto tabuľky sa tiež uvádza kumulovaný podiel na trhu, ktorý mali „ostatní“, teda podniky aktívne na rovnakých trhoch, ktoré sa nezúčastnili na karteli. Z tejto tabuľky vyplýva, že kumulovaný predaj účastníkov kartelu v roku 2006 predstavoval 80 až 85 % celkového predaja práškoveho acetylidu vápenatého v príslušnom geografickom priestore, 65 až 70 % celkového predaja granulátov acetylidu vápenatého a 70 % predaja horčikových granulátov. V tabuľke nachádzajúcej sa v odôvodnení 288 napadnutého rozhodnutia je okrem toho uvedená aj hodnota predaja v eurách, dosiahnutého počas rovnakého obdobia každým z účastníkov kartelu, stanovená na základe údajov poskytnutých samotnými dotknutými podnikmi.
- 34 Z toho vyplýva, že údaj „menej ako 80 %“ uvedený v odôvodnení 297 napadnutého rozhodnutia možno v jeho kontexte jednoducho chápať, ako správne uvádza Komisia, v tom zmysle, že kumulovaný trhovú podiel účastníkov kartelu sa značne približuje tomuto percentu, pričom ho však neprekračuje, takže napadnuté rozhodnutie je z tohto hľadiska dostatočne právne odôvodnené.
- 35 Po druhé žalobkyňa vytýka Komisii nedostatok odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, pokiaľ ide o vymedzenie trhov s výrobkami dotknutých kartelom. Žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že Komisia v odôvodnení 3 a nasl. uviedla rozdiely medzi používaním práškoveho horčika a horčikovými granulátmi a v odôvodnení 40 a nasl. uviedla rozdiel medzi týmito dvomi výrobkami na strane dopytu. Tabuľka s podielmi na trhu uvedená v odôvodnení 46 napadnutého rozhodnutia tiež rozlišuje medzi práškovým acetylidom vápenatým a granulátmi acetylidu vápenatého. Hoci však tieto údaje naznačujú, že ide o dva výrobky na dvoch rôznych trhoch, údaje v odôvodneniach 182 a 183 napadnutého rozhodnutia týkajúce sa podobných vlastností týchto dvoch výrobkov a vývoja ich cien a štruktúry nákladov vedú k záveru, že Komisia ich považovala za výrobky rovnakého trhu. Rovnako tak pokiaľ ide o vzťah medzi práškovým acetylidom vápenatým a horčikovými granulátmi, údaje uvedené v odôvodnení 184 napadnutého rozhodnutia, aj keď nie sú jednoznačné, naznačujú, že Komisia považovala tieto dva výrobky za výrobky jedného a toho istého trhu. V tomto kontexte je tvrdenie uvedené v odôvodnení 177 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého „aktivity, ktoré sú predmetom tohto rozhodnutia, je možné považovať za aktivity, ktoré nastali na dvoch rôznych trhoch a týkajú sa troch výrobkov“, jednoducho nepochopiteľné. Žalobkyňa sa v konečnom dôsledku domnieva, že konštatovania Komisie v napadnutom rozhodnutí týkajúce sa trhov dotknutých kartelom sú nepresvedčivé, protichodné a nepochopiteľné, v dôsledku čoho je napadnuté rozhodnutie postihnuté nedostatkom odôvodnenia a protiprávnosťou.

- 36 Ani táto argumentácia, založená na čiastočnom výklade vytrhnutom z kontextu napadnutého rozhodnutia, nemôže uspieť.
- 37 V odôvodneniach 3 až 5 a 7 napadnutého rozhodnutia Komisia uviedla v súvislosti s výrobkami dotknutými kartelom toto:
- „(3) Acetylid vápenatý (CaC₂) je chemická zlúčenina, ktorá sa vyrába v karbidových peciach procesom znižovania vysokej teploty. Má podobu sivastobielych hrudiek a následne a drví, preosieva, melie a balí podľa požiadaviek jednotlivých klientov... Acetylid vápenatý sa môže využívať viacerými spôsobmi...
- (4) V základnej kubickej forme (granulátoch) sa acetylid vápenatý používa v plynárenskom priemysle na výrobu acetylénu. Zváranie a rezanie acetylénom je pomerne jednoduché, avšak zostáva celosvetovo najpoužívanejšou technikou na spájanie materiálov. V tomto rozhodnutí sa tento typ využitia označuje ako *granuláty acetylidu vápenatého*.
- (5) Acetylid vápenatý v práškovej forme sa využíva v oceliarskom priemysle na dekontamináciu a čistenie roztavenej ocele od kyslíka (dezoxidácia) a od síry (odsírovanie). Na účely odsírovania sa acetylid vápenatý mieša s menšími množstvami aktívnych prísad, ako sú uhlíkový prach, riedidlá a horčík s cieľom zlepšiť jeho vlastnosti... V tomto rozhodnutí sa tento typ využitia označuje ako *práškový acetylid vápenatý*.
- (7) Na účely odsírenia v oceliarskom priemysle konkurujú činidlám na báze acetylidu vápenatého činidlá na báze horčíka. Horčík je drahší, vyžaduje si však menej objemu a reaguje rýchlejšie... V tomto rozhodnutí sa používanie činidiel na báze horčíka na účely odsírenia v oceliarskom priemysle označuje ako *horčíkové granuláty*.“
- 38 Pokiaľ ide o dopyt po troch výrobkoch dotknutých kartelom, Komisia poskytla v odôvodneniach 40 až 43 napadnutého rozhodnutia tieto vysvetlenia:
- „(40) Odberateľov acetylidu vápenatého možno rozdeliť na tých, ktorí pôsobia v oceliarskom priemysle (odberatelia práškového acetylidu vápenatého) a odberateľov, ktorí pôsobia v plynárenskom priemysle (odberatelia granulátov acetylidu vápenatého). V obidvoch kategóriách bol počet odberateľov obmedzený, pričom každý z nich mal viacero závodov v EHP.
- (41) Odberatelia práškového acetylidu vápenatého zvyčajne nakupujú od viacerých dodávateľov. V oblastiach s jediným výrobcom (napr. severná Európa) odberateľ v prvom rade odoberá výrobky od dodávateľa na domácom trhu.
- (42) V prípade plynárenského priemyslu bol trh stabilnejší, pretože plynárne z technických dôvodov zvyčajne využívajú iba jedného dodávateľa acetylidu vápenatého...
- (43) Dopyt po acetylíde vápenatom klesal v dôsledku hospodárskeho a technického vývoja... V dôsledku rastúcich nákladov na koks a elektrickú energiu sa horčík stal príťažlivejšou alternatívou. Niektorí odberatelia mohli ľahko prejsť z používania práškového acetylidu vápenatého na používanie horčíkových granulátov, čo bolo v tom období trendom. Okrem toho, konsolidácia európskeho oceliarskeho a plynárenského priemyslu viedla k vyššej trhovej sile odberateľov.“
- 39 Odôvodnenia 168 až 194 napadnutého rozhodnutia, v rámci ktorých sa nachádzajú aj odôvodnenia 177 a 182 až 184 spomenuté žalobkyňou v jej argumentácii, sa zaoberajú otázkou, či dohody a zosúladené postupy konštatované v uvedenom rozhodnutí predstavujú jediné a pokračujúce porušenie. Ako bolo uvedené v bode 1 vyššie, Komisia odpovedala na túto otázku kladne.

40 Odôvodnenia 181 až 184 napadnutého rozhodnutia znejú konkrétne takto:

„(181) Z pohľadu dopytu môžu odberatelia v oceliarskom priemysle používať horčíkové granuláty ako alternatívu acetylidu vápenatého... Obe látky sú v oceliarskom priemysle odsírovacími činidlami, a preto bolo pre dodávateľov činidiel na báze acetylidu vápenatého logické rozšíriť tajnú dohodu o činidlá na báze horčíka pre tie spoločnosti, ktoré boli zapojené do predaja obidvoch činidiel a mať výhody z tajnej dohody týkajúcej sa práškoveho acetylidu vápenatého i v prípade horčíkových granulátov.

(182) Acetylid vápenatý v granulovanej forme môže mať iné využitie ako acetylid vápenatý v práškovej forme (plynárenský priemysel/oceliarsky priemysel), ale z pohľadu ponuky sú tieto výrobky veľmi podobné... Iba konečná úprava je odlišná. Neupravený výrobok zostáva rovnaký... a predáva sa za rovnakú cenu bez ohľadu na využitie. Následne, vývoj ceny výrobku v granulovanej forme je do istej miery podobný vývoju ceny výrobku v práškovej forme, pričom nakoniec je potrebné zosúladenie cien oboch produktov... Najmä pre tejto identickej štruktúre nákladov neupraveného produktu a cenovej podobnosti na trhu bolo logické, aby spoločnosti ťažili z tajnej dohody týkajúcej sa práškoveho acetylidu vápenatého pri granulovanom acetylide vápenatom.

(183) Okrem toho dohody/zosúladené postupy týkajúce sa práškoveho acetylidu vápenatého pre oceliarsky priemysel ovplyvnili obchodné správanie podnikov zapojených do obchodovania s granulátmi acetylidu vápenatého pre plynárenský priemysel a naopak. Na dvojstranných stretnutiach a pri telefonických rozhovoroch dodávatelia hovorili o objemoch, odberateľoch a cenách pre oceliarsky aj plynárenský trh súčasne...

(184) Dohody/dohodnuté postupy týkajúce sa práškoveho acetylidu vápenatého pre oceliarsky priemysel rovnako ovplyvnili komerčné správanie podnikov zapojených do obchodovania s horčíkovým granulátom a naopak... Konkurenčná hrozba alternatívneho výrobku horčík a vápno bola zjavne zohľadnená pri rozhodovaní o reálnom zvýšení cien práškoveho acetylidu vápenatého...“

41 V rozpore s tvrdeniami žalobkyne sú úvahy uvedené v napadnutom rozhodnutí citované v bodoch 37, 38 a 40 vyššie jasné a vôbec nie protichodné. Z vysvetlení poskytnutých v odôvodneniach 3 až 5, 40, 41 a 182 napadnutého rozhodnutia totiž vyplýva, že práškový acetylid vápenatý a granuláty acetylidu vápenatého sú dve rôzne formy toho, čo je z hľadiska chemického zloženia a výrobného procesu jedným a tým istým výrobkom. Ako uvádza Komisia v odôvodnení 182 napadnutého rozhodnutia, dva typy acetylidu vápenatého uvedené v napadnutom rozhodnutí sa od seba líšia iba konečnou úpravou hrudiek acetylidu vápenatého (uvedených v odôvodnení 3 napadnutého rozhodnutia). Tieto dva typy výrobku zodpovedajú potrebám dvoch rôznych priemyselných odvetví. Pre potreby plynárenského priemyslu sa hrudky acetylidu vápenatého drvia na kubické granuláty (pozri odôvodnenie 4 napadnutého rozhodnutia), zatiaľ čo pre potreby oceliarskeho priemyslu sa tieto hrudky melú na prášok (odôvodnenie 5). Keďže na trh sa uvádzajú dve rôzne formy v podstate toho istého výrobku, úvaha uvedená v odôvodnení 182 napadnutého rozhodnutia, že vývoj cien týchto dvoch foriem výrobku je podobný, je úplne logická a pochopiteľná.

42 Pokiaľ ide o horčíkové granuláty, z odôvodnení 7, 43 a 184 napadnutého rozhodnutia jasne vyplýva, že z chemického hľadiska ide o úplne odlišný výrobok, ktorý je však určený rovnakým užívateľom ako práškový acetylid vápenatý (t. j. oceliarskemu priemyslu), ktorý ním možno nahradiť.

43 Tvrdenie uvedené v odôvodnení 177 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého aktivity, ktoré sú predmetom uvedeného rozhodnutia, „je možné považovať za aktivity, ktoré nastali na dvoch rozdielnych trhoch“ možno v jeho kontexte chápať len v tom zmysle, že dotknutými trhmi sú trhy s činidlami určenými pre plynárenský priemysel (granuláty acetylidu vápenatého) a pre oceliarsky priemysel (práškový acetylid vápenatý, horčíkové granuláty). Tento záver navyše potvrdzuje aj názov

napadnutého rozhodnutia (pozri bod 1 vyššie). Nič to však nemení na skutočnosti, že Komisia predsa len v tabuľkách uvedených v odôvodneniach 46 a 288 napadnutého rozhodnutia uviedla predaj každého z týchto troch výrobkov osobitne, hoci dva z nich sú súčasťou toho istého trhu.

- 44 Z toho vyplýva, že napadnuté rozhodnutie nie je poznačené nedostatkom odôvodnenia, pokiaľ ide o vymedzenie trhov s výrobkami dotknutých kartelom.
- 45 Po tretie žalobkyňa vytýka Komisii nesprávne vymedzenie dotknutých trhov, čo malo údajne za následok, že podiely na trhu uvedené v napadnutom rozhodnutí sú nepresné a neumožňujú správne posúdiť faktory zohľadnené pri výpočte základnej čiastky pokuty, ktoré sú uvedené v bode 22 usmernení.
- 46 Žalobkyňa v tomto kontexte vytýka Komisii, že nesprávne vymedzila dotknutý trh ako trh s acetylidom vápenatým, pričom nerozlišovala medzi granulovanou a práškovou formou tohto výrobku. Toto tvrdenie však treba zamietnuť ako tvrdenie založené na nesprávnom predpoklade, keďže ako vyplýva z bodov 41 až 43 vyššie, Komisia v napadnutom rozhodnutí správne rozlišovala medzi trhom s činidlami pre plynárenský priemysel (granuláty acetylidu vápenatého) a trhom s činidlami pre oceliarsky priemysel (medzi ktoré patrí práškový acetylid vápenatý).
- 47 Žalobkyňa tiež tvrdí, že trh, ktorého súčasťou je práškový acetylid vápenatý, zahŕňa okrem horčíkových granulátov aj vápno. Odberatelia považujú aj vápno za výrobok, ktorým možno nahradiť práškový acetylid vápenatý a horčíkové granuláty, keďže má podobné vlastnosti ako tieto dva výrobky a predáva sa za podobné ceny.
- 48 Ako žalobkyňa pripomína, toto tvrdenie už uviedla aj vo svojej odpovedi na oznámenie o výhradách. Toto tvrdenie bolo preskúmané a zamietnuté v odôvodnení 298 napadnutého rozhodnutia, ktoré znie takto:

„Spoločnosť Donau Chemie vo svojej odpovedi na oznámenie námietok tvrdí, že vápno je alternatívou acetylidu vápenatého a horčíka na účely odsírenia v oceliarskom priemysle... Relevantný trh by bol preto širší a spoločný podiel účastníkov kartelu na trhu menší. Je pravda, že (nehasené) vápno sa tradične pridáva do činidiel na báze horčíka a/alebo acetylidu vápenatého na účely odsírenia. Ako samostatný výrobok sa však v Európe vápno zvyčajne nevyužíva ako alternatíva pre činidlá na báze horčíka a/alebo acetylidu vápenatého, pretože proces desulfurizácie s použitím (nehaseného) vápna prebieha veľmi pomaly... Neexistujú indície, že trh s vápnom bol predmetom kartelových dohôd. Okrem toho, hoci by sme vápno brali do úvahy, pokiaľ ide o trh výrobkov, výsledné zmenené podiely na trhu by neovplyvnili spôsob, akým Komisia zohľadňuje tento faktor s cieľom posúdiť závažnosť porušovania v tomto rozhodnutí.“

- 49 Treba uviesť, že žalobkyňa vo svojej žalobe neuviedla nijakú osobitnú argumentáciu na účely preukázania toho, v čom sú uvedené úvahy napadnutého rozhodnutia nesprávne. V replike žalobkyňa uviedla rozpor medzi odôvodneniami 298 a 184 napadnutého rozhodnutia. Zatiaľ čo prvé z nich popiera používanie vápna ako výrobku, ktorým možno nahradiť práškový acetylid vápenatý, druhé ho kvalifikuje ako presne takýto výrobok. Toto tvrdenie však nemôže uspieť.
- 50 Je pravda, že v odôvodnení 184 napadnutého rozhodnutia sa spomína „konkurenčná hrozba alternatívneho výrobku horčík a vápno“, ktorá bola „zohľadnená pri rozhodovaní o reálnom zvýšení cien práškového acetylidu vápenatého“. Toto tvrdenie však nie je v rozpore s vysvetleniami uvedenými v odôvodnení 298 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorých sa v podstate vápno v Európe zvyčajne nevyužíva ako alternatíva pre práškový acetylid vápenatý a horčíkové granuláty. Vápno totiž predsa len mohlo predstavovať „konkurenčnú hrozbu“ v tom zmysle, že veľmi výrazné zvýšenie cien práškového acetylidu vápenatého by mohlo viesť výrobcov v oceliarskom priemysle k zmene ich praxe a preorientovaniu sa na vápno ako odsírovacie činidlo.

- 51 Žalobkyňa napokon v replike upozornila aj na „nedávny vývoj“ na trhu s odsírovacími činidlami pre oceliarsky priemysel. Tvrdila, že celková potreba práškoveho acetylidu vápenatého na účely odsírenia klesla zo 140 000 ton v roku 2000 na iba 90 000 ton. Okrem toho spomenula aj určité príklady oceliarní v Európe patriacich rôznym podnikom, ktoré nahradili používanie práškoveho acetylidu vápenatého vápnom.
- 52 Hoci je pravda, že samotná Komisia v odôvodnení 43 napadnutého rozhodnutia (uvedenom v bode 38 vyššie) pripustila neustály pokles dopytu po acetylide vápenatom, nič to nemení na skutočnosti, že žalobkyňa nepodložila svoje tvrdenie, že tento pokles je dôsledkom nahradenia acetylidu vápenatého vápnom, nijakým dôkazom. Rovnako tak nepredložila dôkazy na podporu svojich tvrdení týkajúcich sa nahradenia práškoveho acetylidu vápenatého vápnom v rôznych závodoch v Európe. Za týchto podmienok sa nemožno domnievať, že rozhodnutie Komisie je postihnuté nesprávnym posúdením v rozsahu, v akom nezohľadnila predaj vápna na účely určenia kumulovaného podielu účastníkov kartelu na trhu.
- 53 Žalobkyňa tiež tvrdí, že trh s granulátmi acetylidu vápenatého zahŕňa aj trh s petrochemickým acetylénom. Žalobkyňa vysvetľuje, že granuláty acetylidu vápenatého sa používajú v plynárenskom priemysle na výrobu acetylénu používaného na zváranie, ako sa uvádza v odôvodnení 4 napadnutého rozhodnutia. Komisia však nezohľadnila možnosť používať na rovnaké účely acetylén získaný petrochemickou cestou. Petrochemický acetylén vykazuje rovnakú funkčnosť a cenovú štruktúru ako acetylén získaný z granulátov acetylidu vápenatého a oba výrobky sú navzájom nahraditeľné, o čom svedčí prípad zákazníka žalobkyne, ktorý nedávno ukončil výrobu a balenie acetylénu získaného z acetylidu vápenatého a teraz vyrába petrochemický acetylén.
- 54 Ako správne poznamenáva Komisia, tvrdenia žalobkyne týkajúce sa údajnej nahraditeľnosti acetylénu získaného z acetylidu vápenatého a acetylénu získaného petrochemickou cestou nie sú, rovnako ako v prípade tvrdení týkajúcich sa vápna, podporené nijakým dôkazom. Nie sú teda dostatočné na to, aby bolo možné Komisii vytýkať pochybenie pri určení trhov dotknutých kartelom a kumulovaného trhového podielu podnikov, ktoré sa zúčastnili na karteli.
- 55 Treba tiež uviesť, že žalobkyňa jednoducho len tvrdí, že keby Komisia správne vymedzila dotknuté trhy, kumulovaný podiel na trhu by bol „oveľa nižší“ ako kumulovaný podiel konštatovaný v napadnutom rozhodnutí, čím by sa znížila závažnosť porušenia a bolo by odôvodnené stanoviť nižšiu základnú čiastku pokuty.
- 56 Treba však konštatovať, že ide len o neurčitú a všeobecnú argumentáciu, ktorá nepostačuje na vyvodenie záveru, že posúdenie závažnosti porušenia v napadnutom rozhodnutí je nesprávne. Žalobkyňa totiž neuviedla hlavných dodávateľov vápna a petrochemického acetylénu pre oceliarsky a plynárenský priemysel v príslušnej geografickej oblasti dotknutej kartelom a objem ich predaja. Nepredložila ani výpočty, hoci len približné, týkajúce sa podielov na trhu stanovených na základe jej vlastnej koncepcie, ktoré majú účastníci kartelu a ostatné podniky. Pri neuvedení týchto údajov však tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého by správne vymedzenie dotknutých trhov viedlo k podstatnému zníženiu závažnosti porušenia, zostáva čisto len tvrdením a nemôže uspieť.
- 57 Z toho vyplýva, že napadnuté rozhodnutie nie je postihnuté nijakým nedostatkom alebo nedostatočnosťou odôvodnenia, pokiaľ ide o kumulovaný trhový podiel účastníkov kartelu alebo o vymedzenie trhov dotknutých kartelom. Okrem toho treba dospieť k záveru, že žalobkyňa sa nepodarilo preukázať akékoľvek nesprávne právne posúdenie alebo skutkový omyl, ktorého by sa Komisia dopustila v tejto súvislosti, takže jej nemožno vytýkať protiprávny postup pri určovaní závažnosti porušenia a základnej čiastky pokuty.
- 58 V každom prípade treba pripomenúť, že podľa článku 31 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 [ES] a 82 [ES] (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205) Všeobecný súd má neobmedzenú súdnu

právomoc v oblasti pokút za porušenie pravidiel hospodárskej súťaže a môže tak nahradiť posúdenie Komisie svojím vlastným posúdením a v dôsledku toho zrušiť, znížiť alebo zvýšiť uloženú pokutu alebo penále (rozsudok Súdneho dvora z 8. decembra 2011, KME Germany a i./Komisia, C-389/10 P, Zb. s. I-13125, bod 130).

- 59 Všeobecný súd nie je pri výkone svojej neobmedzenej právomoci viazaný usmerneniami, ktoré neprejudikujú posúdenie pokuty súdom Únie (rozsudky Súdu prvého stupňa z 27. júla 2005, Brasserie nationale a i./Komisia, T-49/02 až T-51/02, Zb. s. II-3033, bod 169, a z 12. decembra 2007, BASF a UCB/Komisia, T-101/05 a T-111/05, Zb. s. II-4949, bod 213). Hoci je Komisia povinná dodržiavať zásadu ochrany legitímnej dôvery pri uplatňovaní pravidiel, ktoré si sama stanovila, akými sú usmernenia, táto zásada nemôže viazať súdy Únie za rovnakých podmienok, ak pri výkone svojej neobmedzenej právomoci nezamýšľajú uplatniť konkrétnu metódu výpočtu, ale v každom prípade individuálne preskúmajú im predložené situácie, pričom zohľadňujú všetky skutkové a právne okolnosti danej situácie (rozsudok Súdneho dvora z 30. mája 2013, Quinn Barlo a i./Komisia, C-70/12 P, bod 53).
- 60 Z judikatúry Súdneho dvora však tiež vyplýva, že výkon neobmedzenej právomoci v rámci určenia výšky pokút nesmie viesť k diskriminácii medzi podnikmi, ktoré sa zúčastnili na dohode uzavretej v rozpore s pravidlami hospodárskej súťaže práva Únie. Ak má Všeobecný súd v úmysle odchyliť sa osobitne vo vzťahu k niektorému podniku od metódy výpočtu uplatnenej Komisiou, ktorú nespochybnil, je potrebné, aby to vo svojom rozsudku vysvetlil (rozsudok Quinn Barlo a i./Komisia, už citovaný v bode 59 vyššie, bod 46).
- 61 V prejednávanej veci nie je odchylenie od metódy stanovenia výšky pokuty, ktorú Komisia uvádza v usmerneniach, ničím odôvodnené. Všeobecný súd preto môže podľa uvedenej metódy pri výkone svojej neobmedzenej právomoci nahradiť posúdenie závažnosti porušenia vykonané Komisiou svojím vlastným posúdením a prípadne pozmeniť ňou stanovené percento na účely uplatnenia bodov 19 a 25 usmernení.
- 62 Porušenia týkajúce sa určenia cien a rozdelenia trhov, ktoré sú predmetom prejednávanej veci, však boli v judikatúre ustálené kvalifikované ako „skutočne závažné“ (rozsudky Súdneho dvora z 2. októbra 2003, Corus UK/Komisia, C-199/99 P, Zb. s. I-11177, bod 80, a z 12. novembra 2009, Carbone-Lorraine/Komisia, C-554/08 P, neuvverejnený v Zbierke, bod 44; pozri tiež rozsudok Súdu prvého stupňa z 18. júna 2008, Hoechst/Komisia, T-410/03, Zb. s. II-881, bod 325 a tam citovanú judikatúru).
- 63 Za týchto podmienok aj za predpokladu, že by v súlade s tvrdeniami žalobkyne bol kumulovaný trhový podiel podnikov, ktoré sa zúčastnili na karteli, významne nižší ako kumulovaný trhový podiel stanovený Komisiou v napadnutom rozhodnutí, percento vo výške 17 % hodnoty predaja dosiahnutého v súvislosti s porušením, ktoré Komisia použila na účely stanovenia základnej čiastky pokuty a vstupného poplatku, aj vzhľadom na všeobecnú poznámku uvedenú v bode 26 vyššie v prejednávanej veci v nijakom prípade nepresahuje primeranú úroveň. Nie je preto potrebné, aby Všeobecný súd pri výkone neobmedzenej právomoci stanovil nižšie percento.
- 64 Napokon treba zamietnuť ako neúčinné tvrdenie žalobkyne založené na neexistencii alebo nedostatočnosti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia z dôvodu, že Komisia v odôvodnení 298 tohto rozhodnutia neuviedla nijaký pochopiteľný dôvod, prečo by odlišné vymedzenie trhu dotknutého porušením nemalo nijaký vplyv na posúdenie závažnosti porušenia. Toto tvrdenie žalobkyne sa totiž týka nadbytočného dôvodu, keďže záver, podľa ktorého nebolo potrebné zohľadniť predaj vápna na účely určenia kumulovaného podielu účastníkov kartelu na trhu, bol z právneho hľadiska dostatočne podložený tvrdením, že vápno sa v Európe zvyčajne nevyužíva ako alternatíva pre práškový acetylid vápenatý a horčíkové granuláty, pričom žalobkyni sa nepodarilo toto tvrdenie spochybniť. Navyše aj úvaha uvedená v predchádzajúcom bode dovoľuje dospieť k záveru, že aj keby bolo toto tvrdenie

žalobkyne dôvodné, nemohlo by odôvodniť zníženie percenta predaja dosiahnutého v súvislosti s porušením, ktoré bolo použité v napadnutom rozhodnutí na účely stanovenia základnej čiastky pokuty (vrátane vstupného poplatku).

65 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy je potrebné zamietnuť prvú časť tohto žalobného dôvodu.

O druhej časti založenej na skutočnosti, že Komisia nezohľadnila neexistenciu dopadu porušenia na trh

66 Žalobkyňa vytýka Komisii nesprávne posúdenie kritéria uskutočnenia a účinkov porušenia na trh, ktoré sa malo zohľadniť pri stanovení základnej čiastky pokuty. Žalobkyňa vo svojej argumentácii spomína bod 22 usmernení, ktorý uvádza „uskutočnenie alebo neuskutočnenie porušenia“ ako jedno z kritérií, ktoré treba zohľadniť na účely stanovenia časti hodnoty predaja, ktorá sa má použiť na určenie základnej čiastky pokuty. Žalobkyňa okrem toho tvrdí, že z rozsudku Súdu prvého stupňa z 5. apríla 2006, Degussa/Komisia (T-279/02, Zb. s. II-897, bod 247), ako aj z rozhodovacej praxe Komisie vyplýva, že otázka, či porušenie malo konkrétne účinky na trh, je pre posúdenie závažnosti tohto porušenia relevantná.

67 Podľa žalobkyne z rozsudku Degussa/Komisia, už citovaného v bode 66 vyššie (bod 231), vyplýva, že konkrétne účinky kartelu na trh treba považovať za dostatočne preukázané vtedy, ak je Komisia schopná predložiť konkrétne a dôveryhodné dôkazy, ktoré s primeranou pravdepodobnosťou preukážu, že kartel mal dopad na trh. Okrem toho Všeobecný súd vo svojom rozsudku z 12. septembra 2007, Prym a Prym Consumer/Komisia (T-30/05, neuverejnený v Zbierke), vyžadoval, aby Komisia na účely preukázania skutočného dopadu kartelu na trh predložila viac než len jednoduchý dôkaz o jeho uskutočnení.

68 V prejednávanej veci je podľa žalobkyne pravda, že sporné porušenia sa aspoň sčasti uskutočnili. Počas správneho konania však preukázala, že zákazníci neutrpeli v dôsledku uskutočnenia porušenia nijakú ujmu, a to z viacerých dôvodov: neboli závislí na dodávkach zo strany podnikov, ktoré sa zúčastnili na karteli, ich zisky dosiahli počas obdobia trvania porušenia rekordnú úroveň, pri uskutočňovaní porušenia dochádzalo k častému „podvádzaniu“ a napokon kúpna sila zákazníkov bola značná a vôbec neumožňovala zvyšovať ceny. Podľa žalobkyne z toho vyplýva, že účinky kartelu na trh boli v každom prípade minimálne. Predovšetkým odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, na ktoré odkazuje odôvodnenie 300 a poznámka pod čiarou č. 624, môžu preukázať nanajvýš čiastočné uskutočnenie kartelu, ale v nijakom prípade nepreukazujú, že kartel mal dopad na trh.

69 S ohľadom na túto argumentáciu žalobkyne treba najskôr spresniť, že sa skutočne rozlišuje medzi kritériom týkajúcim sa uskutočnenia alebo neuskutočnenia porušenia a kritériom týkajúcim sa jeho konkrétneho dopadu na trh. Pokiaľ ide o porušenie, aké je predmetom prejednávanej veci, ktoré spočíva v rozdelení trhov, stanovení kvót, rozdelení zákazníkov, určení cien a výmene citlivých obchodných informácií, prvé z týchto dvoch kritérií treba považovať za splnené vtedy, ak je preukázané, že účastníci kartelu vo svojej obchodnej praxi skutočne realizovali to, na čom sa medzi sebou dohodli, teda že členovia kartelu prijali opatrenia napríklad na uplatňovanie dohodnutých cien tým, že ich oznámili zákazníkovi, dali svojim zamestnancom pokyn používať ich ako základ pri rokovaniach a sledovali ich uplatňovanie zo strany konkurentov a vlastných oddelení predaja (rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. decembra 2006, Raiffeisen Zentralbank Österreich a i./Komisia, T-259/02 až T-264/02 a T-271/02, Zb. s. II-5169, bod 285). Žalobkyňa však pripúšťa, že Komisia v napadnutom rozhodnutí správne konštatovala, že pokiaľ ide o sporné porušenie, toto kritérium bolo splnené.

70 Pokiaľ ide o kritérium týkajúce sa konkrétneho dopadu porušenia na trh, vzniká tu otázka skutočného vplyvu uskutočneného porušenia na hospodársku súťaž na dotknutom trhu. Hoci je uskutočnenie porušenia relevantnou skutočnosťou, ktorá môže byť vzhľadom na osobitné okolnosti každej veci postačujúca pre vyvodenie záveru, že predmetné porušenie malo skutočný dopad na trh (pozri

v tomto zmysle rozsudky Súdu prvého stupňa z 25. októbra 2005, Groupe Danone/Komisia, T-38/02, Zb. s. II-4407, bod 148, a Raiffeisen Zentralbank Österreich a i./Komisia, už citovaný v bode 69 vyššie, body 283 až 288), pravdou zostáva, že uskutočnenie dohody nevyhnutne neznamená, že má skutočné účinky (rozsudok Prym a Prym Consumer/Komisia, už citovaný v bode 67 vyššie, bod 110; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 27. septembra 2006, Jungbunzlauer/Komisia, T-43/02, Zb. s. II-3435, bod 157). Kritériá založené na uskutočnení alebo neuskutočnení porušenia a jeho konkrétnom dopade na trh sú samozrejme odlišné a nemožno predpokladať, že v prípade splnenia prvého kritéria bude automaticky splnené aj druhé kritérium.

- 71 Treba však konštatovať, že bod 22 usmernení sa výslovne týka prvého z týchto dvoch kritérií v rámci skutočností, ktoré sa Komisia zaviazala vziať do úvahy na účely rozhodnutia o tom, či časť predaja uskutočneného v súvislosti s porušením, ktorá má byť zohľadnená na účely určenia základnej čiastky pokuty, má byť v dolnej alebo v hornej časti stupnice dosahujúcej hodnotu 30 %, stanovenej v bode 21 týchto usmernení. Naopak, usmernenia nestanovujú zohľadnenie konkrétneho dopadu porušenia na trh na účely určenia základnej čiastky pokuty. Bod 5 uvedených usmernení, podľa ktorého „trvanie porušenia má nevyhnutne vplyv na potenciálne dôsledky porušenia na trhu“, nemôže viesť k odlišnému záveru, keďže ako správne uvádza Komisia, cieľom tohto bodu je len odôvodniť skutočnosť, že hodnota predaja použitá v súlade s bodmi 19 až 23 usmernení je v súlade s bodom 24 vynásobená počtom rokov účasti na porušení.
- 72 Z toho vyplýva, že Komisii nemožno vytykať porušenie usmernení z dôvodu, že v napadnutom rozhodnutí neanalyzovala prípadný konkrétny dopad sporného porušenia na trh a nezohľadnila túto analýzu na účely určenia základnej čiastky pokuty.
- 73 Komisia v tejto súvislosti správne pripomína, že usmernenia k metóde stanovovania pokút uložených podľa článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17 a článku 65 ods. 5 [UO] (Ú. v. ES C 9, 1998, s. 3; Mim. vyd. 08/001, s. 171, ďalej len „usmernenia z roku 1998“) v bode 1 A prvom odseku výslovne stanovujú, že Komisia musí pri posudzovaní závažnosti porušenia preskúmať skutočný dopad porušenia na trh, ak sa ukáže, že je možné tento dopad merať. Judikatúra, ktorú žalobkyňa uvádza vo svojej argumentácii, sa týka prípadov, v ktorých sa uplatňovali usmernenia z roku 1998 (rozsudky Degussa/Komisia, už citovaný v bode 66 vyššie, bod 214, a Prym a Prym Consumer/Komisia, už citovaný v bode 67 vyššie, bod 108).
- 74 V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že aj keď sa Komisia nemôže nepridržiavať pravidiel, ktoré si stanovila, pokiaľ neuvedie dôvody zlučiteľné so zásadou rovnosti zaobchádzania, má naopak možnosť zmeniť alebo nahradiť tieto pravidlá. V prípade, na ktorý sa vzťahujú nové pravidlá, akým je prípad sporného rozhodnutia, na ktorý sa *ratione temporis* vzťahuje pôsobnosť usmernení, ako vyplýva z bodu 38 týchto usmernení, Komisii nemožno vytykať, že na účely určenia závažnosti porušenia neanalyzovala kritérium, ktoré nie je týmito novými pravidlami stanovené, a to len preto, že jeho analýza bola stanovená v starých pravidlách (pozri v tomto zmysle rozsudok Všeobecného súdu z 12. decembra 2012, Novácke chemické závody/Komisia, T-352/09, bod 93).
- 75 Žalobkyňa však tvrdí, že Komisia mala na účely určenia závažnosti porušenia vykonať celkové právne a ekonomické posúdenie všetkých relevantných okolností a v tomto kontexte mala tiež analyzovať konkrétne účinky sporného porušenia na dotknuté trhy a vychádzať z nich pri určení základnej čiastky pokuty.
- 76 V tejto súvislosti z ustálenej judikatúry vyplýva, že závažnosť porušenia musí byť preukázaná na základe veľkého množstva faktorov, akými sú osobitné okolnosti prípadu, jeho kontext a odstrašujúci dosah pokút, pričom tu nejde o záväzný alebo taxatívny zoznam kritérií, ktoré musia byť povinne vzaté do úvahy (pozri rozsudok Raiffeisen Zentralbank Österreich a i./Komisia, už citovaný v bode 69 vyššie, bod 238 a tam citovanú judikatúru). Skutočnosť, že Komisia v usmerneniach spresnila svoj prístup

k hodnoteniu závažnosti porušenia, tak nevylučuje, aby ju hodnotila ucelene, v závislosti od všetkých relevantných okolností danej veci vrátane skutočností, ktoré nie sú výslovne uvedené v usmerneniach (rozsudok Raiffeisen Zentralbank Österreich a i./Komisia, už citovaný v bode 69 vyššie, bod 237).

- 77 Z toho vyplýva, že skutočnosť, že usmernenia výslovne nestanovujú analýzu konkrétneho dopadu porušenia na trh na účely určenia závažnosti porušenia v rámci stanovenia základnej čiastky pokuty, nebránila Komisii preskúmať v prejednávanej veci aj tento faktor.
- 78 Žalobca sa však nemôže na podporu svojich tvrdení, ktorých cieľom je spochybníť výšku pokuty, ktorá mu bola uložená za porušenie pravidiel hospodárskej súťaže, uspokojiť len s tvrdením, že Komisia mala na účely posúdenia závažnosti porušenia analyzovať aj ten alebo oný faktor, ktorého analýza nie je v usmerneniach stanovená. Musí tiež preukázať, ako by táto analýza zmenila posúdenie závažnosti porušenia vykonané Komisiou a odôvodnila uloženie nižšej pokuty.
- 79 V prejednávanej veci treba konštatovať, že žalobkyňa toto nepreukázala. Jej stručná a všeobecná argumentácia v tomto ohľade (pozri bod 68 vyššie) zostáva len v rovine tvrdení. V tejto súvislosti treba uviesť, že žalobkyňa jasne neuviedla tvrdenia, ktorými údajne mohla počas správneho konania preukázať, že zákazníci na trhoch dotknutých kartelom neutrpeli nijakú ujmu v dôsledku preukázaného uskutočnenia tohto kartelu, ani v tejto súvislosti nevložíla nijaký dôkaz do spisu.
- 80 Navyše nepodložené tvrdenia žalobkyne nepostačujú na vylúčenie možnosti konkrétneho dopadu sporného porušenia na trh. Skutočnosť, že zisky zákazníkov účastníkov kartelu údajne dosiahli rekordnú úroveň v období dotknutom kartelom, totiž nevylučuje, že tento kartel mal vplyv na ceny, ktoré zákazníci platili. Naopak, skutočnosť, že títo zákazníci dosahovali počas obdobia trvania porušenia vysoké zisky z nezávislých dôvodov súvisiacich so všeobecnou konjunkturálnou situáciou, ich mohla viesť skôr k ľahostajnosti voči cenám, ktoré platili za činidlá dotknuté kartelom, a nevyužívaniu svojej kúpnej sily a nezávislosti od členov kartelu s cieľom dosiahnuť výhodnejšie ceny. Okrem toho, pokiaľ ide o časté „podvádzanie“, na ktoré žalobkyňa poukázala, treba pripomenúť, že bez ohľadu na prípadné podvádzanie, ktoré nie je pri tomto type porušenia ničím neobvyklým, samotná žalobkyňa pripúšťa, že sporné porušenie sa v podstate uskutočnilo.
- 81 Treba tiež uviesť, že podľa judikatúry citovanej v bode 62 vyššie nie je účinok protisúťažného postupu rozhodujúcim kritériom pri posúdení primeranej výšky pokuty. Skutočnosti týkajúce sa úmyslu môžu byť dôležitejšie ako tie, ktoré sa týkajú uvedených účinkov, najmä ak ide o porušenia, ktoré sú skutočne závažné, ako je určenie cien a rozdelenie trhov, pričom tieto skutočnosti sa v prejednávanej veci vyskytujú.
- 82 Zo všetkých týchto úvah vyplýva, že argumentácia uvedená žalobkyňou v rámci tejto časti žalobného dôvodu nie je postačujúca na preukázanie toho, že posúdenie závažnosti sporného porušenia vykonané Komisiou je postihnuté akoukoľvek nesprávnosťou. Okrem toho z rovnakých dôvodov a s ohľadom na všeobecnú poznámku uvedenú v bode 26 vyššie treba na účely prípadného výkonu neobmedzenej právomoci Všeobecného súdu uviesť, že táto argumentácia žalobkyne neumožňuje dospieť k záveru, že základná čiastka pokuty, ktorá jej bola uložená a ktorú Komisia určila v súlade s metódou uvedenou v usmerneniach, prekračuje primeranú výšku.
- 83 Druhú časť prvého žalobného dôvodu treba preto zamietnuť.

O tretej časti založenej na nesprávnom posúdení hospodárskeho významu dotknutého trhu

- 84 Žalobkyňa sa odvoláva na rozhodnutie Komisie v inej veci týkajúcej sa porušenia pravidiel hospodárskej súťaže, v ktorej Komisia znížila výšku pokuty z dôvodu, že porušenie sa týkalo trhu skôr menšej veľkosti. Žalobkyňa s odkazom na vyčíslené celkové hodnoty transakcií na trhoch dotknutých sporným

porušením a na iných trhoch v odvetví chemických výrobkov tvrdí, že v prejednávanej veci ide o trhy z hospodárskeho hľadiska zanedbateľné. Vytyka Komisii, že protiprávne nezohľadnila tento aspekt porušenia na účely zníženia pokuty.

- 85 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa metódy stanovovania základnej čiastky pokuty uvedenej v usmerneniach (pozri bod 7 vyššie) táto čiastka pozostáva z percenta hodnoty predaja dosiahnutého v súvislosti s porušením, vynásobeného počtom rokov účasti na porušení a zvýšeného o vstupný poplatok, ktorý samotný je tvorený percentom hodnoty dotknutého predaja.
- 86 Ako správne uvádza Komisia, z toho vyplýva, že metóda stanovovania základnej čiastky pokuty uplatnená v prejednávanej veci takmer automaticky zohľadňuje viac či menej významný hospodársky význam trhu dotknutého porušením vo vzťahu k ostatným trhom, keďže hospodársky význam sa nevyhnutne prejavuje v objeme predaja dosiahnutého v súvislosti s porušením a v dôsledku toho v nižšej alebo vyššej základnej čiastke pokuty. Za týchto podmienok sa v prípade, v ktorom bola táto metóda použitá, vôbec nezdá byť potrebné priznať dodatočné zníženie pokuty s cieľom zohľadniť údajne menší význam trhu dotknutého porušením, a to nezávisle od toho, či je zohľadnenie tejto skutočnosti odôvodnené alebo vhodné.
- 87 Pokiaľ ide o predchádzajúce rozhodnutia Komisie, na ktoré sa žalobkyňa odvoláva, ide o rozhodnutie Komisie z 9. decembra 2004, ktorým sa upravuje konanie podľa článku 81 [ES] a článku 53 [EHP] (vec COMP/E-2/37.533 – Cholinchlorid) (Ú. v. EÚ L 190, 2005, s. 22). Keďže toto rozhodnutie je z roku 2004, čiastky pokút uložených v tomto rozhodnutí boli určené podľa metódy odlišnej od metódy stanovenej v usmerneniach z roku 2006. Z tohto rozhodnutia preto nemožno vyvodit' nijaké užitočné poučenie pre zákonnosť a primeranosť pokuty uloženej žalobkyni v prejednávanej veci. V každom prípade treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry predchádzajúca rozhodovacia prax Komisie nepredstavuje právny rámec pre pokuty v oblasti hospodárskej súťaže (rozsudky Súdneho dvora z 21. septembra 2006, JCB Service/Komisia, C-167/04 P, Zb. s. I-8935, bod 205, a z 24. septembra 2009, Erste Group Bank a i./Komisia, C-125/07 P, C-133/07 P, C-135/07 P a C-137/07 P, Zb. s. I-8681, bod 233).
- 88 Okrem toho je potrebné uviesť, ako správne pripomína Komisia, že Súd prvého stupňa vo svojom rozsudku z 8. júla 2004, Mannesmannröhren-Werke/Komisia (T-44/00, Zb. s. II-2223, bod 229), výslovne zamietol tvrdenie, že pokuty sa musia stanovovať priamo podľa veľkosti dotknutého trhu. Súd prvého stupňa uviedol, že tento faktor je len jedným z viacerých relevantných faktorov a v súlade s relevantnými ustanoveniami, ako ich vykladá judikatúra, pokuta uložená podniku z dôvodu porušenia v oblasti hospodárskej súťaže musí byť primeraná porušeniu posúdenému ako celok, berúc do úvahy najmä závažnosť porušenia, ktorú treba posúdiť s ohľadom na veľký počet skutočností, ako vyplýva z judikatúry citovanej v bode 76 vyššie.
- 89 Žalobkyňa sa na podporu svojich tvrdení odvolávala aj na rozsudok Groupe Danone/Komisia, už citovaný v bode 70 vyššie (bod 191). V tomto rozsudku sa uvádza, že absolútna hodnota dotknutých predajov je takisto relevantným ukazovateľom závažnosti porušenia, pretože verne odrzkadľuje hospodársku dôležitosť transakcií, ktoré má porušenie v zámere vylúčiť z riadnej hospodárskej súťaže. Táto úvaha nielenže vôbec nepodporuje argumentáciu žalobkyne uvedenú v rámci tejto časti žalobného dôvodu, ale navyše potvrdzuje primeranosť metódy uvedenej v usmerneniach pre stanovenie základnej čiastky pokuty na základe hodnoty predaja dosiahnutého v súvislosti s porušením.
- 90 Vzhľadom na všetky tieto úvahy je potrebné dospieť k záveru, že Komisii nemožno vytykať, že v prejednávanej veci neznížila pokutu, ktorá mala byť žalobkyni uložená, vypočítanú podľa metódy uvedenej v usmerneniach, na účely zohľadnenia údajne malého hospodárskeho významu trhov dotknutých sporným porušením. Navyše vzhľadom na neobmedzenú súdnu právomoc, ktorú má Všeobecný súd v oblasti pokút, sa treba domnievať, že nič z argumentácie žalobkyne uvedenej v rámci tejto časti žalobného dôvodu neumožňuje dospieť k záveru, že čiastka pokuty stanovená v napadnutom rozhodnutí prekračuje primeranú výšku. Tretiu časť žalobného dôvodu treba preto tiež zamietnuť.

O štvrtej časti založenej na nesprávnom posúdení relatívnej závažnosti účasti žalobkyne na porušení

- 91 Žalobkyňa pripomína, že ak sa porušenia dopustilo viac podnikov, treba preskúmať relatívnu závažnosť účasti každého z nich. V prejednávanej veci však existuje viacero skutočností známych Komisii, ktoré preukazujú, že význam jej účasti na porušení bol minimálny. Po prvé porušenie začalo a pokračovalo na podnet iného podniku, konkrétne spoločnosti Almamet. Žalobkyňa sa síce zúčastnila na karteli, ale nebola jeho vodcom. Po druhé bola najmenším členom kartelu z hľadiska obratu dotknutého kartelom, zohľadneného na účely určenia výšky pokuty. Navyše ju ostatní členovia kartelu nútili nakupovať horčík od iného podniku zúčastňujúceho sa na karteli, a to od skupiny Ecka. Z toho vyplýva, že žalobkyňa bola len zanedbateľným účastníkom kartelu, na ktorého ostatní účastníci kartelu vyvíjali pri stretnutiach hospodársky nátlak. Po tretie žalobkyňa pripomína, že z hľadiska jej celkovej veľkosti je podnikom oveľa menším ako väčšina ostatných účastníkov kartelu. Podľa nej mali byť všetky tieto skutočnosti zohľadnené v napadnutom rozhodnutí na zmiernenie závažnosti jej účasti na porušení a mali tak viesť k zníženiu základnej čiastky pokuty stanovenej v jej prípade.
- 92 Vzhľadom na túto argumentáciu treba na úvod uviesť, ako to uvádza žalobkyňa, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že ak sa porušenia dopustilo viac podnikov, treba v rámci určenia výšky pokút preskúmať relatívnu závažnosť účasti každého z nich, čo znamená predovšetkým určiť, akú úlohu zohrávali jednotlivé podniky pri porušení počas trvania ich účasti na ňom. Tento záver predstavuje logický dôsledok zásady individualizácie trestov a sankcií, podľa ktorej podnik možno sankcionovať iba za skutočnosti, ktoré sa mu individuálne pripisujú, čo je zásada uplatniteľná v každom správnom konaní, ktoré môže viesť k sankciám podľa pravidiel hospodárskej súťaže práva Únie (pozri rozsudok *Groupe Danone/Komisia*, už citovaný v bode 70 vyššie, body 277 a 278 a tam citovanú judikatúru).
- 93 Ako však správne uvádza Komisia, usmernenia stanovujú v bodoch 28 a 29 prispôsobenie základnej čiastky pokuty v závislosti od určitých okolností vlastných každému dotknutému podniku, prirážajúcich alebo poľahčujúcich, práve v záujme dodržania týchto zásad. Navyše nie je čo kritizovať na metóde, ktorú Komisia zvolila v usmerneniach a ktorá na účely určenia základnej čiastky pokuty spočíva v stanovení rovnakého percenta predajov dosiahnutých v súvislosti s porušením pre všetkých účastníkov porušenia, ako aj v prípadnej úprave základnej čiastky takto určenej pre každého účastníka, a to smerom nahor alebo nadol v závislosti od jemu vlastných prirážajúcich alebo poľahčujúcich okolností na účely zohľadnenia relatívnej závažnosti jeho účasti na karteli (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdu prvého stupňa z 8. októbra 2008, *Carbone-Lorraine/Komisia*, T-73/04, Zb. s. II-2661, bod 100, a rozsudok *Novácke chemické závody/Komisia*, už citovaný v bode 74 vyššie, bod 58).
- 94 Treba však preskúmať, či okolnosti uvedené žalobkyňou v rámci jej argumentácie týkajúcej sa tejto časti žalobného dôvodu odôvodňujú uloženie nižšej pokuty, ako jej bola uložená v napadnutom rozhodnutí. V konečnom dôsledku nie je dôležité, či by takéto zníženie pokuty uloženej žalobkyňi malo v jej prípade vyplývať zo zníženia základnej čiastky pokuty, alebo z uznania poľahčujúcich okolností, ktoré sa jej týkajú.
- 95 Po prvé, pokiaľ ide o údajnú úlohu spoločnosti Almamet ako vodcu porušenia, treba uviesť, že v súlade s bodom 28 poslednou zarážkou usmernení je vedúca úloha pri porušení alebo podnecovanie k porušeniu prirážajúcou okolnosťou, ktorá môže odôvodniť zvýšenie základnej čiastky pokuty. Inými slovami, keby sa predmetné tvrdenie žalobkyne ukázalo ako dôvodné, odôvodnilo by skôr zvýšenie základnej čiastky pokuty vo vzťahu k spoločnosti Almamet než zníženie uvedenej čiastky vo vzťahu k žalobkyňi. Toto konštatovanie však nie je natolko postačujúce, aby umožnilo bez ďalšieho posúdenia zamietnuť výhradu žalobkyne ako neúčinnú. Podľa okolností každej veci je totiž najvhodnejším spôsobom, ako zabrániť nerovnakému zaobchádzaniu medzi viacerými účastníkmi porušenia vychádzajúcemu zo skutočnosti, že závažnosť protiprávneho správania jedných účastníkov bola vzhľadom na závažnosť protiprávneho správania druhých účastníkov podhodnotená, znížiť výšky pokuty uloženej druhej skupine účastníkov (pozri v tomto zmysle rozsudok *Novácke chemické závody/Komisia*, už citovaný v bode 74 vyššie, body 55 a 56 a tam citovanú judikatúru).

- 96 Bez toho, aby bolo potrebné položiť si otázku, či sa judikatúra citovaná v predchádzajúcom bode môže uplatniť aj v prípade žalobkyne, treba túto výhradu zamietnuť ako v každom prípade nedôvodnú.
- 97 Žalobkyňa totiž na podporu svojho tvrdenia, že spoločnosť Almamet bola vodcom kartelu, jednoducho len tvrdí, že tento podnik organizoval takmer všetky stretnutia kartelu. Žalobkyňa v tejto súvislosti odkazuje na odôvodnenia 64 a 67 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorých sa prvé dve stretnutia kartelu konali v priestoroch spoločnosti Almamet a organizoval ich zodpovedný pracovník tejto spoločnosti.
- 98 Treba predovšetkým konštatovať, že hoci z týchto dvoch odôvodnení napadnutého rozhodnutia skutočne vyplýva, že stretnutia z 22. apríla a 7. septembra 2004 týkajúce sa práškoveho acetylidu vápenatého sa konali v priestoroch spoločnosti Almamet, je naopak nesprávne tvrdiť, že tento podnik organizoval všetky stretnutia kartelu.
- 99 Z odôvodnenia 69 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že počas stretnutia 7. septembra 2004 sa účastníci, teda aj žalobkyňa, rozhodli organizovať podobné stretnutia pravidelne a prijať tak zodpovednosť za ich usporiadanie. Napadnuté rozhodnutie ďalej v odôvodneniach 70 až 89 uvádza deväť ďalších stretnutí týkajúcich sa práškoveho acetylidu vápenatého, ktoré organizovali rôzni účastníci kartelu. V odôvodnení 78 napadnutého rozhodnutia sa uvádza, že samotná žalobkyňa zorganizovala siedme stretnutie 22. novembra 2005, ktoré sa konalo vo Viedni (Rakúsko), pričom žalobkyňa túto skutočnosť nespochybnila. Navyše podľa odôvodnenia 90 napadnutého rozhodnutia sa na poslednom jedenástom stretnutí, ktoré sa týkalo rovnakého výrobku, rozhodlo, že žalobkyňa bude zodpovedná za zorganizovanie nového stretnutia (následne zrušeného, ako vyplýva z odôvodnenia 91 tohto rozhodnutia), ktoré sa malo konať 9. januára 2007 vo Viedni. Žalobkyňa už na tento účel vykonala rezerváciu v hoteli.
- 100 Pokiaľ ide o granuláty acetylidu vápenatého, Komisia v odôvodnení 98 napadnutého rozhodnutia uviedla, že prvé stretnutie sa uskutočnilo 7. apríla 2004 v hoteli na území Slovinska a bolo zorganizované spoločnosťou TDR-Metalurgija d.d. Žalobkyňa a Novácke chemické závody a.s. boli jediné dva podniky, ktoré sa ho zúčastnili. V odôvodnení 99 napadnutého rozhodnutia Komisia odkazuje na ďalšie dve stretnutia, ktoré sa uskutočnili medzi týmito tromi výrobcami tohto výrobku v Bratislave (Slovensko). Komisia však dodáva, že otázky týkajúce sa granulátov acetylidu vápenatého boli tiež načrtnuté buď v rámci stretnutí týkajúcich sa práškoveho acetylidu vápenatého, alebo počas osobitných stretnutí konajúcich sa v predĺžení prvých stretnutí (pozri odôvodnenia 101 a 108 napadnutého rozhodnutia).
- 101 Pokiaľ ide o stretnutia tej časti kartelu, ktorá sa týkala horčička a ktorej sa žalobkyňa nezúčastnila, Komisia v odôvodnení 115 napadnutého rozhodnutia uvádza, že tri podniky zúčastňujúce sa týchto stretnutí, vrátane spoločnosti Almamet, striedavo organizovali a platili tieto stretnutia.
- 102 Pokiaľ ide o tvrdenie, že Almamet mala vedúcu úlohu pri porušení alebo podnecovala k porušeniu na základe toho, že zorganizovala prvé dve stretnutia, treba pripomenúť, že Všeobecný súd už analyzoval a zamietol obdobné tvrdenie vo svojom rozsudku Novácke chemické závody/Komisia, už citovanom v bode 74 vyššie (body 77 až 79), ktorý sa týkal žaloby proti napadnutému rozhodnutiu podanej iným účastníkom tohto istého kartelu.
- 103 Všeobecný súd konštatoval, že z odôvodnenia 54 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že podľa Komisie má dohoda týkajúca sa práškoveho acetylidu vápenatého svoj pôvod v negatívnom vývoji ceny tohto výrobku, ktorý pretrváva od začiatku 21. storočia, v spojitosti so zvýšením nákladov na jeho výrobu a znížením dopytu. Podľa odôvodnenia 104 napadnutého rozhodnutia na trhu s granulátmi acetylidu vápenatého pretrvával porovnateľný pocit. Toto odôvodnenie cituje jedného „zamestnanca spoločnosti Akzo Nobel“, ktorý tvrdil, že „zvýšenie cien sa zdalo byť nevyhnutné“ všetkým dodávateľom dotknutého výrobku. Pokiaľ ide o horčičku, ktorý je tiež určený pre oceliarsky priemysel a ktorý je vzájomne nahraditeľný s práškovým acetylidom vápenatým, Komisia v odôvodnení 113 napadnutého rozhodnutia

uznáva, že dopyt po tomto výrobku sa zvyšoval, ale dodáva, že „dodávatelia cítili aj väčšiu trhovú silu svojich odberateľov“ a okrem toho boli tiež pod stále silnejším tlakom v dôsledku vstupu novej čínskej konkurencie na trh.

- 104 Všeobecný súd sa domnieval, že v tomto kontexte nie je dôležité vedieť, kto vyvinul iniciatívu zorganizovať prvé stretnutie, keďže táto iniciatíva len vyjadruje spoločný pocit viacerých výrobcov dotknutého výrobku. Zamietol teda tvrdenie, že Komisia nesprávne nezohľadnila pritažujúcu okolnosť vo vzťahu k niektorým iným účastníkom, vrátane spoločnosti Almamet, v dôsledku toho, že mali vedúcu úlohu v rámci kartelu alebo k nemu podnecovali.
- 105 Tieto úvahy, ktoré nie sú argumentáciou žalobkyne nijako spochybnené, umožňujú zamietnuť ako nedôvodnú aj príslušnú výhradu uvedenú žalobkyňou v rámci tejto veci.
- 106 Po druhej žalobkyňou uvedená skutočnosť, že bola najmenším členom kartelu z hľadiska výšky obratu dosiahnutého z výrobkov dotknutých kartelom, je dostatočne zohľadnená v rámci metódy výpočtu základnej čiastky pokuty prijatej v usmerneniach, ktorá spočíva vo výpočte uvedenej čiastky v závislosti od hodnoty predaja dosiahnutého v súvislosti s porušením. Je jasné, že nižší obrat na dotknutom trhu znamená stanovenie nižšej základnej čiastky.
- 107 Pokiaľ ide o tvrdenie, že žalobkyňa bola „zanedbateľným účastníkom“ kartelu, treba uviesť, že „výlučne pasívna úloha“ spoločnosti pri porušení alebo „úloha nasledovania vodcu“ bola výslovne uvedená ako poľahčujúca okolnosť v bode 3 prvej zarážke usmernení z roku 1998, ale v demonštratívnom zozname poľahčujúcich okolností uvedenom v bode 29 usmernení sa neuvádza.
- 108 Žalobkyňa v každom prípade nespĺňala podmienky pre uznanie takejto poľahčujúcej okolnosti, aj keby to bolo na základe usmernení možné. Ako rozhodol Všeobecný súd vo svojom rozsudku z 9. júla 2003, Cheil Jedang/Komisia (T-220/00, Zb. s. II-2473, body 167 a 168), takáto pasívna alebo nasledovateľská úloha pri porušení spočíva v „malej aktivite“ dotknutého podniku, teda v chýbajúcej aktívnej účasti na vypracovaní protisúťažnej dohody alebo dohôd. Spomedzi skutočností, ktoré môžu odhaliť pasívnu úlohu podniku v rámci kartelu, možno zohľadniť jeho výrazne menej častú účasť na rokovaníach v porovnaní s bežnými účastníkmi kartelu, rovnako ako jeho oneskorený vstup na trh, ktorý je predmetom porušenia, bez ohľadu na dĺžku trvania jeho účasti na porušení, alebo tiež existenciu výslovných vyhlásení v tomto zmysle pochádzajúcich od zástupcov tretích podnikov, ktoré sa na porušení zúčastnili.
- 109 V prejednávanej veci sa však žalobkyňa zúčastnila všetkých stretnutí kartelu týkajúcich sa dvoch výrobkov, ktoré uvádzala na trh, a to práškového a granulovaného acetylidu vápenatého (pozri odôvodnenia 64 až 88, 98 a 99 napadnutého rozhodnutia). Zorganizovala tiež jedno stretnutie a prijala zodpovednosť za zorganizovanie ďalšieho (pozri bod 99 vyššie). Navyše z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že jej prínos na stretnutiach, ktorých sa zúčastnila, bol porovnateľný s prínosom ostatných účastníkov. Z vyššie uvedených odôvodnení napadnutého rozhodnutia totiž vyplýva, že účastníci jednotlivých stretnutí sa navzájom informovali o objemoch predaja a že následne na to bola aktualizovaná tabuľka o rozdelení trhu. Okrem toho sa diskutovalo o uplatňovaných cenách a príležitostne sa rozhodlo o zvýšení cien (pozri napríklad odôvodnenia 67 a 68 napadnutého rozhodnutia). Okrem toho z odôvodnenia 83 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že iný člen kartelu, ktorý sa nemohol zúčastniť stretnutia 25. apríla 2006, žalobkyňu vopred oznámil údaje, ktoré sa ho týkali, aby ich na tomto stretnutí odovzdala členom kartelu. Nič teda neumožňuje dospieť k záveru, že správanie žalobkyne bolo pasívne a jej úloha pri porušení bola „zanedbateľná“ alebo všeobecnejšie povedané odlišná od úloh prijatých ostatnými účastníkmi kartelu.
- 110 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, že ju ostatní členovia kartelu „nútili“ nakupovať horčík od iného účastníka porušenia, okrem toho, že žalobkyňa nevysvetľuje ako a akými prostriedkami ju ostatní členovia kartelu mohli viazať takouto povinnosťou, takéto tvrdenie nemôže, aj za predpokladu jeho pravdivosti, negatívne ovplyvniť relatívnu závažnosť jej účasti na porušení. Navyše ako správne

pripomína Komisia, Súd prvého stupňa už rozhodol, že podnik, na ktorý je vyvíjaný tlak, aby pristúpil ku kartelu, môže namiesto toho, aby sa pripojil ku kartelu, o ňom informovať príslušné orgány a nemôže sa teda dovolávať tohto tlaku s cieľom dosiahnuť zníženie pokuty, ktorá mu bola uložená (rozsudok Súdu prvého stupňa z 29. apríla 2004, Tokai Carbon a i./Komisia, T-236/01, T-239/01, T-244/01 až T-246/01, T-251/01 a T-252/01, Zb. s. II-1181, bod 344).

- 111 Po tretie ani tvrdenie žalobkyne založené na skutočnosti, že z hľadiska svojej celkovej veľkosti je podnikom oveľa menším ako väčšina ostatných členov kartelu, nemôže uspieť. Treba uviesť, že v bode 30 usmernení sa uvádza, že Komisia bude venovať osobitnú pozornosť zabezpečeniu odstrašujúceho účinku pokút a na tento účel môže zvýšiť pokutu uloženú podnikom, ktoré majú zvlášť vysoký obrat mimo tovarov alebo služieb, ktoré sú spojené s porušením. Ďalej podľa bodu 35 usmernení môže Komisia za výnimočných okolností na návrh prihliadnuť na platobnú neschopnosť podniku v osobitnom sociálnom a ekonomickom kontexte. Usmernenia tak za určitých stanovených podmienok zavádzajú možnosť zohľadniť pri stanovení výšky pokuty značnú celkovú veľkosť podniku, ktorý sa zúčastnil na porušení pravidiel hospodárskej súťaže, alebo naopak zníženú platobnú schopnosť podniku v takejto situácii.
- 112 Podnik sa však nemôže domáhať zníženia uloženej pokuty nad rámec uvedených možností len z toho dôvodu, že jeho celková veľkosť je oveľa menšia ako veľkosť ostatných účastníkov rovnakého porušenia. Súdny dvor vo svojom rozsudku z 28. júna 2005, Dansk Rørindustri a i./Komisia (C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, Zb. s. I-5425, bod 312), totiž rozhodol, že ak sú pokuty uložené viacerým podnikom zúčastneným na tom istom porušení, Komisia nie je povinná pri určení výšky pokút v závislosti od závažnosti a dĺžky trvania porušenia zaistiť, aby konečné výšky pokút uložených podnikom, ktoré sú výsledkom výpočtov, odzrkadľovali všetky rozdiely medzi podnikmi vzhľadom na ich celkový obrat.
- 113 Keďže žalobkyňa sa na účely zníženia pokuty, ktorá jej bola uložená, odvolávala iba na svoju údajne menšiu celkovú veľkosť v porovnaní s veľkosťou ostatných účastníkov rovnakého kartelu, toto tvrdenie treba zamietnuť a v dôsledku toho treba zamietnuť aj štvrtú časť žalobného dôvodu v celom rozsahu. Okrem toho z rovnakých dôvodov a s ohľadom na všeobecnú poznámku uvedenú v bode 26 vyššie treba na účely prípadného výkonu neobmedzenej právomoci Všeobecného súdu uviesť, že táto argumentácia žalobkyne neumožňuje dospieť k záveru, že základná čiastka pokuty, ktorá jej bola uložená a ktorú Komisia určila v súlade s metódou uvedenou v usmerneniach, prekračuje primeranú výšku.

O piatej časti založenej na tom, že Komisia nezohľadnila skutočnosť, že žalobkyňa sa zúčastnila len na určitých častiach porušenia

- 114 Žalobkyňa pripomína, že Komisia sa v napadnutom rozhodnutí domnievala, že predmetné dohody a zosúladené postupy predstavujú jediné a pokračujúce porušenie. Žalobkyňa sa však zúčastnila na porušení len v súvislosti s dvomi z troch dotknutých výrobkov, a to práškovým a granulovaným acetylidom vápenatým, čo pripustila aj samotná Komisia. Judikatúra vyžaduje, aby sa pri posúdení závažnosti porušenia a určení výšky pokuty zohľadnila táto čiastočná účasť, pričom Komisia tak v prejednávanej veci neurobila. Podľa žalobkyne mala v jej prípade Komisia znížiť základnú čiastku pokuty vzhľadom na skutočnosť, že sa zúčastnila na porušení len v súvislosti s dvomi z troch dotknutých výrobkov. Okrem toho stanovenie rovnakej základnej čiastky pokuty pre všetky podniky, ktoré sa zúčastnili na porušení, je protiprávne, keďže základná čiastka pokuty, ktorá má byť uložená každému účastníkovi porušenia, musí odzrkadľovať rozdiely v rozsahu účasti jednotlivých účastníkov na porušení, a teda v stupni závažnosti porušenia, ktorý im možno pripísať.

- 115 Hoci skutočnosť, že sa podnik nezúčastnil na všetkých základných zložkách kartelu, nie je relevantná na preukázanie existencie porušenia vo vzťahu k danému podniku, túto skutočnosť treba naopak zohľadniť pri posúdení závažnosti porušenia a prípadne pri určení výšky pokuty (rozsudok Súdneho dvora zo 7. januára 2004, Aalborg Portland a i./Komisia, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P a C-219/00 P, Zb. s. I-123, bod 86).
- 116 Treba však konštatovať, že metodika určenia pokuty uvedená v usmerneniach a zhrnutá v bode 7 vyššie plne zodpovedá požiadavkám tejto judikatúry. Ako v podstate uviedla Komisia v odôvodnení 296 napadnutého rozhodnutia, základná čiastka pokuty sa totiž určuje na základe predaja dosiahnutého dotknutým podnikom v súvislosti s porušením, čo znamená, že sa zohľadňuje iba predaj výrobkov, v súvislosti s ktorými sa dotknutý podnik zúčastnil na porušení. V konkrétnom prípade žalobkyne sa zohľadnil iba predaj práškoveho a granulovaného acetylidu vápenatého, čo potvrdzuje aj odôvodnenie 288 napadnutého rozhodnutia.
- 117 Navyše tvrdenie žalobkyne, že pre všetky podniky, ktoré sa zúčastnili na porušení, bola stanovená rovnaká základná čiastka pokuty, je nesprávne. Táto čiastka sa určuje pre každý podnik na základe predaja, ktorý dosiahol v súvislosti s porušením. Preto sa každému účastníkovi porušenia určí iná základná čiastka pokuty. Okrem toho odôvodnenie 308 napadnutého rozhodnutia, ktoré obsahuje tabuľku uvádzajúcu základné čiastky pokuty určené pre každý podnik, ktorý sa zúčastnil na spornom porušení, potvrdzuje, že to tak bolo aj v prejednávanej veci.
- 118 Z toho vyplýva, že piata časť žalobného dôvodu je nedôvodná a musí byť zamietnutá. Okrem toho z rovnakých dôvodov a s ohľadom na všeobecnú poznámku uvedenú v bode 26 vyššie treba na účely prípadného výkonu neobmedzenej právomoci Všeobecného súdu uviesť, že táto argumentácia žalobkyne neumožňuje dospieť k záveru, že základná čiastka pokuty, ktorá jej bola uložená a ktorú Komisia určila v súlade s metódou uvedenou v usmerneniach, prekračuje primeranú výšku.

O šiestej časti založenej na nesprávnom právnom posúdení a na porušení povinnosti odôvodnenia v súvislosti s určením vstupného poplatku

- 119 Žalobkyňa predovšetkým uvádza porušenie povinnosti odôvodnenia v rozsahu, v akom Komisia nedostatočne odôvodnila stanovenie percenta uplatniteľného na účely určenia vstupného poplatku na 17%. Žalobkyňa sa domnieva, že Komisia porušila povinnosť odôvodnenia, ako je vymedzená v judikatúre, keďže použila len stereotypné vzorce a nevyjadrila sa k rozhodujúcemu aspektu pre stanovenie vstupného poplatku, a to k odstrašujúcemu účinku uvedenému v bode 25 usmernení, ako ani k dôvodom, ktoré ju viedli k stanoveniu úrovne 17% ako percenta potrebného na dosiahnutie požadovaného odstrašujúceho účinku.
- 120 Rozsah povinnosti odôvodnenia vyplývajúcej z článku 253 ES bol pripomenutý v bodoch 28 až 30 vyššie. Pokiaľ ide predovšetkým o rozsah tejto povinnosti v súvislosti so stanovením výšky pokuty uloženej za porušenie pravidiel hospodárskej súťaže, z ustálenej judikatúry vyplýva, že požiadavky podstatných formálnych náležitostí založené touto povinnosťou odôvodnenia sú splnené, ak Komisia uvedie vo svojom rozhodnutí posudzované skutočnosti, ktoré jej umožnili vymedziť závažnosť a dĺžku trvania porušenia, ako aj posudzované skutočnosti, ktoré na tento účel zohľadnila podľa orientačných pravidiel obsiahnutých v jej vlastných usmerneniach (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa zo 6. decembra 2005, Brouwerij Haacht/Komisia, T-48/02, Zb. s. II-5259, bod 46 a tam citovanú judikatúru).
- 121 V prejednávanej veci Komisia v odôvodnení 291 a nasl. pod názvom „Stanovenie základnej výšky pokuty“ uviedla skutočnosti, ktoré zohľadnila pri stanovení základnej čiastky pokuty uplatniteľnej na každého účastníka porušenia, vrátane vstupného poplatku. Predovšetkým v odôvodneniach 292 až 296 napadnutého rozhodnutia Komisia analyzovala závažnosť porušenia a domnievala sa najmä (odôvodnenie 294), že porušenie, o aké ide v prejednávanej veci, „patrí svojou skutočnou povahou

medzi najškodlivejšie obmedzenia hospodárskej súťaže“. V odôvodneniach 297 a 298 napadnutého rozhodnutia sa Komisia zaoberala kumulovaným podielom účastníkov porušenia na trhu (pozri tiež body 28 až 34 vyššie). V odôvodneniach 299 a 300 napadnutého rozhodnutia sa Komisia zaoberala geografickým rozsahom kartelu, ktorý je uvedený v bode 1 vyššie, a skutočnosťou, že dohody predstavujúce porušenie „sa vo všeobecnosti implementovali a monitorovali“.

- 122 Komisia po týchto úvahách v odôvodnení 301 napadnutého rozhodnutia vyvodila dôsledky týkajúce sa stanovenia percenta, ktoré sa má použiť pri určení základnej čiastky pokuty. Pokiaľ ide o percento, ktoré sa má použiť pri určení vstupného poplatku, Komisia v odôvodnení 306 napadnutého rozhodnutia uviedla toto:

„Vzhľadom na osobitné okolnosti tejto veci a pri zohľadnení kritérií uvedených v odôvodneniach (294) a (299) týkajúcich sa povahy porušovania a geografického rozsahu porušovania predstavuje podiel hodnoty tržieb, ktorý sa má vziať do úvahy 17 %.“

- 123 Z toho vyplýva, že na rozdiel od tvrdení žalobkyne Komisia v napadnutom rozhodnutí uviedla dostatočné odôvodnenie, prečo na účely určení vstupného poplatku zvolila hodnotu 17 %. Neobmedzila sa len na „stereotypné vzorce“, ale odkázala na vyššie spomenuté odôvodnenia týkajúce sa závažnosti porušenia (odôvodnenia 292 až 296), podľa ktorých ide o porušenie, ktoré je svojou povahou jedným z najzávažnejších, ako aj na odôvodnenia týkajúce sa geografického rozsahu porušenia. Použité kritériá tak boli dostatočne spresnené, a preto treba výhradu založenú na porušení povinnosti odôvodnenia zamietnuť.

- 124 Po druhej žalobkyňa uvádza, že keby Komisia vykonala správne posúdenie, musela by zohľadniť jej tvrdenia uvedené počas správneho konania a dospieť tak k stanoveniu nižšieho vstupného poplatku, ba dokonca upustiť od zahrnutia tohto poplatku do základnej čiastky pokuty, ktorá jej mala byť uložená. Žalobkyňa v tejto súvislosti pripomína vytvorenie interného vzdelávacieho programu týkajúceho sa porušenia práva hospodárskej súťaže, ako aj krízovú situáciu, v ktorej sa počas obdobia porušovania nachádzala. Žalobkyňa navyše zdôrazňuje, že bola jediným podnikom zúčastneným na porušení, ktorý vyjadril ľútosť nad touto svojou účasťou.

- 125 Vzhľadom na túto argumentáciu treba predovšetkým uviesť, že podľa znenia samotného bodu 25 usmernení Komisia „zahrnie do základnej výšky pokuty“ vstupný poplatok. Inými slovami, na rozdiel od tvrdení žalobkyne Komisia nemala rozhodnúť, či treba alebo netreba zahrnúť vstupný poplatok do základnej čiastky pokuty, ktorú sa jej chystala uložiť. Metóda uvedená v usmerneniach, podľa ktorej Komisia postupovala, stanovuje zahrnutie tejto sumy do základnej čiastky.

- 126 Z odôvodnení 324 a 329 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia v rámci preskúmania prípadných poľahčujúcich okolností použiteľných v prospech každého účastníka kartelu zohľadnila tvrdenia žalobkyne týkajúce sa zavedenia interného vzdelávacieho programu a jej krízovej ekonomickej situácie počas obdobia porušovania.

- 127 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že vstupný poplatok stanovený v bode 25 usmernení je súčasťou základnej výšky pokuty, ktorá, ako to vyplýva z bodu 19 rovnakých usmernení, musí odrážať závažnosť porušenia, a nie závažnosť vo vzťahu k účasti každého z dotknutých podnikov na porušovaní. Podľa judikatúry má byť posledná otázka posudzovaná v rámci prípadného uplatňovania príťažujúcich alebo poľahčujúcich okolností. Komisia tak má právo stanoviť percento hodnoty predaja podľa bodu 25 usmernení, ako aj percento podľa bodu 21 rovnakých usmernení, v rovnakej výške pre všetkých účastníkov kartelu (pozri rozsudok Novácke chemické závody/Komisia, už citovaný v bode 74 vyššie, bod 58 a tam citovanú judikatúru).

- 128 Z toho vyplýva, že Komisii nemožno vytýkať nesprávne právne posúdenie ani porušenie jej vlastných usmernení z dôvodu, že vo vzťahu k žalobkyňi nestanovila percento hodnoty predaja nižšie ako 17 % s ohľadom na osobitné okolnosti uvedené v tomto zmysle tak, ako sú zhrnuté v bode 124 vyššie. Tieto

okolnosti museli byť preskúmané v rámci posúdenia prípadných poľahčujúcich okolností v prospech žalobkyne, pričom, ako už bolo uvedené v bode 126, dve z týchto okolností sú v tomto kontexte uvedené v napadnutom rozhodnutí.

- 129 Je pravda, že Komisia nepoužila vo vzťahu k žalobkyni nijakú poľahčujúcu okolnosť. Otázka, či je toto posúdenie nesprávne z dôvodu, že vyššie uvedené tvrdenia žalobkyne odôvodňujú uznanie takýchto okolností, sa však musí analyzovať v rámci druhého žalobného dôvodu, ktorým žalobkyňa vytýka Komisii nesprávne právne posúdenie práve z tohto dôvodu. Okrem toho žalobkyňa v rámci argumentácie uvedenej na podporu tohto žalobného dôvodu opakuje a zveličuje tieto tvrdenia.
- 130 Po tretie žalobkyňa vytýka Komisii porušenie zásad rovnosti zaobchádzania a proporcionality z dôvodu, že stanovila „rovnaký [vstupný poplatok] pre všetky podniky, ktoré sa zúčastnili na porušení“. Žalobkyňa uvádza, že potreba odstrašenia je väčšia v prípade podnikov, ktoré sa už v minulosti opakovanne zúčastnili na karteloch, čo je prípad niektorých účastníkov sporného kartelu, konkrétne spoločností Akzo Nobel a Degussa AG. Pokiaľ ide o žalobkyňu, v minulosti jej nikdy nebolo určené nijaké rozhodnutie Komisie týkajúce sa porušenia článku 81 ES. Najmä z tohto dôvodu mali zásady rovnosti zaobchádzania a proporcionality viesť Komisiu k tomu, aby žalobkyni stanovila oveľa nižší vstupný poplatok ako spoločnostiam Akzo Nobel a Degussa. Žalobkyňa tiež tvrdí, že na účely určenia vstupného poplatku sa musí zohľadniť aj relatívna veľkosť rôznych podnikov, ktoré sa podieľali na porušení. Judikatúra pripúšťa relevantnosť celkového obratu podniku na určenie finančnej schopnosti členov kartelu. Veľkosť žalobkyne a jej celkový obrat sú však len zlomkom z veľkosti a obratu ostatných podnikov, ktoré sa zúčastnili na porušení, najmä spoločností Akzo Nobel a Degussa. Komisia pri určení vstupného poplatku nezohľadnila tento významný rozdiel. Správne posúdenie ju malo viesť k stanoveniu percenta oveľa nižšieho ako 17 %.
- 131 Ani s týmito tvrdeniami nemožno súhlasiť. Predovšetkým treba spresniť, že na rozdiel od tvrdení žalobkyne Komisia nestanovila rovnaký vstupný poplatok pre každého účastníka kartelu. Je pravda, že pre všetkých účastníkov stanovila rovnaké percento (17 %) použité na účely výpočtu uvedeného poplatku. Keďže však suma nazývaná „vstupný poplatok“ pozostáva z percenta hodnoty predaja každého účastníka kartelu uskutočneného v spojitosti s porušením, pri jednotlivých účastníkoch sa odlišuje v závislosti od rozdielu v hodnote predaja, ktorý uskutočnili (rozsudok Novácke chemické závody/Komisia, už citovaný v bode 74 vyššie, bod 58).
- 132 Ďalej, pokiaľ ide o opakované porušovanie zo strany spoločností Akzo Nobel a Degussa, treba uviesť, že úvahy uvedené v bode 127 vyššie odôvodňujú aj zohľadnenie príťažujúcich okolností, akými je opakovanie porušovania, vo vzťahu k tomu či onému účastníkovi porušenia, v neskoršej fáze určenia výšky pokuty po stanovení základnej čiastky, ktorej súčasťou je vstupný poplatok. Ako bolo uvedené v bode 7 vyššie, usmernenia Komisie totiž stanovujú najmä úpravu základnej čiastky smerom nahor s cieľom zohľadniť príťažujúce okolnosti. Opakovanie porušenia je zahrnuté medzi príťažujúcimi okolnosťami orientačne spomenutými v bode 28 prvej zarážke usmernení.
- 133 Ako vyplýva z odôvodnení 309 a 310 napadnutého rozhodnutia, v prejednávanej veci Komisia skutočne použila túto príťažujúcu okolnosť vo vzťahu k spoločnostiam Akzo Nobel a Degussa a na účely jej zohľadnenia zvýšila ich základnú čiastku pokuty o 100 %, resp. o 50 %.
- 134 Tvrdenie žalobkyne, že v jej prípade malo byť pri výpočte vstupného poplatku použité nižšie percento ako v prípade ostatných účastníkov kartelu, najmä dvoch vyššie spomenutých podnikov opakovanne sa dopúšťajúcich porušovania, preto nemožno prijať.
- 135 Z dôvodov uvedených v bodoch 111 až 113 vyššie treba dospieť k záveru, že údajné rozdiely medzi žalobkyňou a ostatnými účastníkmi kartelu, týkajúce sa veľkosti a celkového obratu, by ani za predpokladu ich preukázania neukladali v prípade žalobkyne povinnosť zvoliť nižšie percento na účely určenia vstupného poplatku.

- 136 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy je potrebné šiestu časť tohto žalobného dôvodu zamietnuť. Okrem toho aj s ohľadom na všeobecnú poznámku uvedenú v bode 26 vyššie treba na účely prípadného výkonu neobmedzenej právomoci Všeobecného súdu uviesť, že táto argumentácia žalobkyne neumožňuje dospieť k záveru, že základná čiastka pokuty, ktorá jej bola uložená a ktorú Komisia určila v súlade s metódou uvedenou v usmerneniach, prekračuje primeranú výšku. V dôsledku toho je potrebné zamietnuť prvý žalobný dôvod v celom rozsahu.

O druhom žalobnom dôvode založenom na skutočnosti, že Komisia protiprávne nezohľadnila poľahčujúce okolnosti v prospech žalobkyne

- 137 Žalobkyňa uvádza, že napadnuté rozhodnutie je postihnuté protiprávnosťou v rozsahu, v akom Komisia nezohľadnila významné poľahčujúce okolnosti v jej prospech. Tento žalobný dôvod je rozdelený na päť častí, ktoré sú založené po prvé na neexistencii realizácie sporných dohôd, obohatenia žalobkyne a ujmy spôsobenej spotrebiteľom, po druhé na nezohľadnení účinnej spolupráce žalobkyne, po tretie na nezohľadnení priznania a ľútosti žalobkyne, po štvrté na nezohľadnení opatrení na zosúladenie zavedených žalobkyňou a po piate na nezohľadnení krízovej situácie v odvetví výroby acetylidu vápenatého aj žalobkyne samotnej.

Úvodné poznámky

- 138 Ako bolo uvedené v bode 92 vyššie, ak sa porušenia dopustilo viac podnikov, treba v rámci určenia výšky pokút preskúmať relatívnu závažnosť účasti každého z nich.
- 139 V súlade s touto úvahou upravujú usmernenia v bode 29 prispôbenie základnej výšky pokuty v závislosti od určitých poľahčujúcich okolností týkajúcich sa každého z dotknutých podnikov. Tento bod predovšetkým uvádza neúplný zoznam poľahčujúcich okolností, ktoré môžu byť zohľadnené. Zohľadnenie iných okolností nezahrnutých do orientačného zoznamu uvedeného v bode 29 usmernení na účely zníženia výšky pokuty však nie je vylúčené, ak môžu zmierniť relatívnu závažnosť účasti dotknutej osoby alebo podniku (pozri v tomto zmysle rozsudok Všeobecného súdu z 12. decembra 2012, Ecka Granulate a non ferrum Metallpulver/Komisia, T-400/09, bod 61).
- 140 Tieto úvodné poznámky je potrebné zohľadniť pri analýze rôznych častí tohto žalobného dôvodu.

O prvej časti založenej na neexistencii realizácie sporných dohôd, obohatenia žalobkyne a ujmy spôsobenej spotrebiteľom

- 141 V rámci prvej časti žalobkyňa v podstate opakuje tvrdenia zhrnuté v bodoch 66 až 68 vyššie, ktoré podľa nej preukazujú, že sporné dohody boli realizované len čiastočne a porušenie nemalo nijaký vplyv na trh, nespôsobilo nijakú ujmu zákazníkovi ani neumožnilo účastníkovi získať z neho neprimeraný prospech. Žalobkyňa sa domnieva, že Komisia mala zohľadniť uvedené okolnosti ako poľahčujúce okolnosti na účely zníženia pokuty.
- 142 V tejto súvislosti treba predovšetkým pripomenúť, že Komisia v odôvodneniach 318 a 319 napadnutého rozhodnutia uviedla toto:

„(318) Ako sa uviedlo v odôvodnení (193), dohody medzi dodávateľmi acetylidu vápenatého a horčíka boli realizované. Počas trvania kartelu si strany vymieňali citlivé obchodné informácie, prideliovali odberateľov, súhlasili s implementáciou dohodnutých zvýšení cien a diskutovali o uskutočňovaní dohôd o kvótach prostredníctvom aktualizovania svojich tabuliek rozdelenia trhu. Dohody nevyklúčili akúkoľvek ďalšiu hospodársku súťaž medzi účastníkmi a existencia

rivality a podvádzania nijakým spôsobom nemení záver, že dohody boli realizované a obmedzili hospodársku súťaž medzi dodávateľmi acetylidu vápenatého a horčíkových granulátov.

(319) Naviac nikto z účastníkov netvrdil, že sa v praxi vyhol akejkoľvek realizácii týchto protiprávných dohôd. Najmä žiadny účastník neposkytol dôkazy o tom, že zabránil realizácii dohôd prijatím súťažného správania alebo, prinajmenšom, že jasne a významným spôsobom porušil záväzky spojené s realizáciou kartelu až do bodu narušenia jeho samotného fungovania... Podvádzanie nikdy nepredstavovalo popretie uskutočnených dohôd, ale vždy začalo zohľadnením odsúhlasených dohôd. Na stretnutiach kartelu sa o ňom intenzívne diskutovalo a v prípade potreby bolo eliminované.“

¹⁴³ Z toho vyplýva, že Komisia sa domnievala, že k realizácii sporných dohôd skutočne došlo. Komisia sa na účely posúdenia prípadných poľahčujúcich okolností v podstate správne domnievala, že skutočnosť, že uvedené dohody úplne nevylučovali hospodársku súťaž medzi účastníkmi a existenciu rivality a podvádzania medzi nimi, nemení nič na skutočnosti, že k porušeniu došlo. Z judikatúry pripomenutej samotnou Komisiou v uvedenom odôvodnení 318 napadnutého rozhodnutia totiž v podstate vyplýva, že podnik, ktorý napriek zosúladenému konaniu so svojimi konkurentmi uskutočňuje na trhu viac-menej nezávislú politiku, sa totiž jednoducho môže snažiť využiť kartel vo svoj prospech a pre podniky by bolo príliš jednoduché minimalizovať riziko, že budú musieť zaplatiť značnú pokutu, keby mohli mať výhody z protiprávneho kartelu a potom sa mohli domáhať zníženia pokuty z dôvodu, že pri uskutočňovaní porušenia zohrávali len obmedzenú úlohu, hoci ich konanie podnietilo ostatné podniky, aby vo väčšej miere konali spôsobom narušujúcim hospodársku súťaž (pozri rozsudok Raiffeisen Zentralbank Österreich a i./Komisia, už citovaný v bode 69 vyššie, bod 491 a tam citovanú judikatúru). Ako potvrdil Súdny dvor vo svojom rozsudku KME Germany a i., už citovanom v bode 58 vyššie (body 94 až 96), takýto striktný výklad podmienok požadovaných na priznanie poľahčujúcej okolnosti spočívajúcej v neuplatnení dohôd predstavujúcich porušenie v nijakom prípade nepredstavuje nesprávne právne posúdenie.

¹⁴⁴ Ako sa v podstate uvádza v odôvodnení 319 napadnutého rozhodnutia, poľahčujúca okolnosť by mohla byť žalobkyni alebo inému účastníkovi priznaná len za predpokladu uvedeného v bode 29 tretej zarážke usmernení, že by dotknutý podnik dokázal, že jeho účasť na porušení bola významne znížená a v dôsledku toho preukázal, že v dobe, keď bol stranou dohôd predstavujúcich porušenie, sa v skutočnosti vyhýbal ich uplatňovaniu a choval sa na trhu konkurenčným spôsobom (pozri v tomto zmysle rozsudok Ecka Granulate a non ferrum Metallpulver/Komisia, už citovaný v bode 139 vyššie, bod 86 a tam citovanú judikatúru). Treba však konštatovať, že žalobkyňa takýto dôkaz nepredložila.

¹⁴⁵ Okrem toho, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, že svojou účasťou na porušení nedosiahla nijaký prospech, takáto skutočnosť nemôže byť ani za predpokladu jej preukázania poľahčujúcou okolnosťou. Ako vyplýva z ustálenej judikatúry, taktiež pripomenutej v odôvodnení 320 napadnutého rozhodnutia, skutočnosť, že podnik porušením nedosiahol žiadny prospech, nemôže predstavovať prekážku uloženia pokuty bez toho, aby pokute hrozila strata jej odstrašujúceho charakteru. Z toho vyplýva, že Komisia pri stanovení výšky pokút nie je povinná zohľadniť absenciu zisku dosiahnutého predmetným porušením (pozri rozsudok Všeobecného súdu z 25. júna 2010, Imperial Chemical Industries/Komisia, T-66/01, Zb. s. II-2631, bod 443 a tam citovanú judikatúru).

¹⁴⁶ Žalobkyňa sa tiež domnieva, že v rámci poľahčujúcich okolností bolo potrebné zohľadniť neexistenciu účinku porušenia na trh. V tejto súvislosti však stačí odkázať na úvahy uvedené v bodoch 78 až 80 vyššie, podľa ktorých tvrdenia žalobkyne týkajúce sa neexistencie účinku sporného porušenia na trh neboli podložené nijakými dôkazmi. Z úvahy uvedenej v bode 81 vyššie v každom prípade vyplýva, že aj v prípade, že by bol predložený dôkaz na podporu týchto tvrdení, priznanie poľahčujúcej okolnosti z dôvodu údajnej neexistencie účinkov porušenia na trh by vzhľadom na skutočne závažnú povahu sporného porušenia nebolo odôvodnené.

¹⁴⁷ Je preto potrebné zamietnuť prvú časť tohto žalobného dôvodu.

O druhej časti založenej na nezohľadnení účinnej spolupráce žalobkyne

- 148 Žalobkyňa Komisii vytýka, že protiprávne nezohľadnila jej účinnú spoluprácu ako poľahčujúcu okolnosť odôvodňujúcu zníženie pokuty. Táto časť bude preskúmaná v spojení s tretím žalobným dôvodom, s ktorým úzko súvisí, pričom navyše samotná žalobkyňa odkazuje na argumentáciu uvedenú na podporu tohto tretieho žalobného dôvodu.

O tretej časti založenej na nezohľadnení priznania a ľútosti žalobkyne

- 149 Žalobkyňa uvádza, že podľa judikatúry Komisia môže znížiť pokutu, ak podnik prizná svoju účasť na porušení. Žalobkyňa pripomína, že bezprostredne priznala v celom rozsahu porušenie, ktoré jej bolo vytýkané a domnieva sa, že táto skutočnosť mala byť zohľadnená ako poľahčujúca okolnosť pri určení výšky pokuty, ktorá jej mala byť uložená. Dodáva, že je jediným účastníkom kartelu, ktorý výslovne vyjadril ľútosť nad porušením, ktorého sa dopustil. Odkazuje na vyhlásenia, ktoré v tejto súvislosti poskytol jej vlastník počas výsluchu v rámci správneho konania a domnieva sa, že si aj z tohto dôvodu zaslúžila priznanie poľahčujúcej okolnosti.
- 150 V tejto súvislosti treba uviesť, že samotné nespochybnenie skutočností podnikom sa nespomína v rámci poľahčujúcich okolností orientačne vymenovaných v bode 29 usmernení. Oznámenie Komisie o neuložení pokút alebo o ich znížení vo veciach týkajúcich sa kartelov [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES C 207, 1996, s. 4) v bode D ods. 2 skutočne stanovilo zníženie pokuty z dôvodu spolupráce v prospech podniku, ktorý po prijatí oznámenia o výhradách informoval Komisiu o tom, že nespochybňuje vecnú správnosť skutkových okolností, na základe ktorých bol obvinený. Judikatúra, na ktorú sa žalobkyňa odvoláva, sa týka vecí, v ktorých bolo toto oznámenie uplatniteľné. Predmetné oznámenie však nebolo uplatniteľné na skutkové okolnosti prejednávanej veci, keďže bolo nahradené oznámením o zhovievavosti z roku 2002, ktoré obdobné zníženie nezavádza.
- 151 V tejto súvislosti treba pripomenúť, ako už bolo uvedené v bode 74 vyššie, že aj keď sa Komisia nemôže nepridržiavať pravidiel, ktoré si stanovila, pokiaľ neuvedie dôvody zlučiteľné so zásadou rovnosti zaobchádzania, má naopak možnosť zmeniť alebo nahradiť tieto pravidlá a v prípade, na ktorý sa nové pravidlá vzťahujú, jej nemožno vytýkať, že nezohľadnila poľahčujúcu okolnosť, ktorú tieto nové pravidlá nestanovujú, a to len preto, že bola stanovená v predchádzajúcich pravidlách.
- 152 Z toho vyplýva, že samotná skutočnosť, že Komisia vo svojich skorších rozhodnutiach prijatých v súlade s pravidlami a praxou, ktoré sa medzitým zmenili, zohľadnila na účely zníženia pokuty uloženej podniku zúčastňujúcemu sa na karteli okolnosť, že nespochybnil jemu vytýkané skutkové okolnosti, neznamená, že Komisia bola v prejednávanej veci povinná priznať žalobkyni zníženie pokuty z rovnakého dôvodu (pozri v tomto zmysle rozsudok Ecka Granulate a non ferrum Metallpulver/Komisia, už citovaný v bode 139 vyššie, bod 60).
- 153 Na účely analýzy tohto žalobného dôvodu treba preto preskúmať, či skutočnosť, že žalobkyňa nespochybnila jej vytýkané skutkové okolnosti a vyjadrila ľútosť, mohla zmierniť relatívnu závažnosť jej účasti na karteli a odôvodniť zníženie pokuty, ktorá jej bola uložená (pozri v tomto zmysle rozsudok Ecka Granulate a non ferrum Metallpulver/Komisia, už citovaný v bode 139 vyššie, bod 61).
- 154 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry je zníženie pokuty v dôsledku spolupráce počas správneho konania odôvodnené iba vtedy, ak konanie daného podniku umožnilo Komisii určiť existenciu porušenia s menšími ťažkosťami a prípadne ho ukončiť (pozri rozsudok Ecka Granulate a non ferrum Metallpulver/Komisia, už citovaný v bode 139 vyššie, bod 62 a tam citovanú judikatúru).

- 155 V prejednávanej veci treba pripomenúť, že Komisia vytýkala žalobkyni účasť na tých častiach kartelu, ktoré sa týkali práškoveho a granulovaného acetylidu vápenatého. Pokiaľ ide o prvú z týchto dvoch častí, treba pripomenúť, že o existencii kartelu informovala Komisia Akzo Nobel, ako je pripomenuté v odôvodnení 335 napadnutého rozhodnutia. Okrem toho, ako vyplýva z poznámky pod čiarou č. 143 k odôvodneniu 64 a z odôvodnenia 348 napadnutého rozhodnutia, Komisia zabavila v priestoroch iného podniku zúčastňujúceho sa na porušení, konkrétne spoločnosti TDR Metalurgija, dôkazy vo forme dokumentov o tej istej časti kartelu a konkrétnejšie o prvom stretnutí týkajúcom sa tohto výrobku, ktoré sa konalo 22. apríla 2004.
- 156 S ohľadom na tieto skutočnosti treba konštatovať, že Komisia mala veľké množstvo dôkazov o skutočnostiach uvádzaných proti žalobkyni v súvislosti s jej účasťou na tej časti kartelu, ktorá sa týkala práškoveho acetylidu vápenatého. Za týchto podmienok a pri neexistencii tvrdení žalobkyne umožňujúcich preukázať opak treba dospieť k záveru, že Komisia bola v každom prípade schopná preukázať skutkové okolnosti, ktoré boli žalobkyni vytýkané v súvislosti s touto časťou kartelu. Nespochybnenie uvedených skutočností žalobkyňou preto nemožno považovať za účinnú spoluprácu počas správneho konania v zmysle bodu 29 štvrtej zarážky usmernení a judikatúry citovanej v bode 154 vyššie a v dôsledku toho nemôže odôvodniť zníženie pokuty, ktorá jej bola uložená.
- 157 Pokiaľ ide o tú časť kartelu, ktorá sa týkala granulovaného acetylidu vápenatého, treba pripomenúť, že ako vyplýva z odôvodnení 342 až 346 napadnutého rozhodnutia, práve žalobkyňa predložila Komisii v rámci žiadosti v zmysle oznámenia o zhovievavosti z roku 2002 dôkazy, ktoré prispeli k preukázaniu tejto časti porušenia. Z tohto dôvodu bola žalobkyni znížená pokuta o 35 % podľa oznámenia o zhovievavosti z roku 2002 (odôvodnenie 346 napadnutého rozhodnutia).
- 158 Nezávisle od toho, či bola táto sadzba zníženia primeraná, čo žalobkyňa spochybňuje svojím tretím žalobným dôvodom preskúmaným ďalej, v každom prípade nemožno pripustiť, že Komisia mala priznať žalobkyni odlišné zníženie pokuty z dôvodu, že nespochybnila svoju účasť na tej časti kartelu, ktorú sama pomohla Komisii preukázať.
- 159 Pokiaľ ide o skutočnosť, že žalobkyňa vyjadrila ľútosť nad svojou účasťou na karteli, takéto vyhlásenie, akokoľvek chvályhodné, nemôže ovplyvniť skutočnosť, že k zistenému porušeniu došlo, a teda nemôže predstavovať poľahčujúcu okolnosť odôvodňujúcu zníženie uloženej pokuty (pozri analogicky rozsudok Ecka Granulate a non ferrum Metallpulver/Komisia, už citovaný v bode 139 vyššie, bod 79).
- 160 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že tretia časť tohto žalobného dôvodu nie je dôvodná a musí byť zamietnutá.

O štvrtej časti založenej na nezohľadnení opatrení na zosúladenie zavedených žalobkyňou

- 161 Žalobkyňa uvádza, že tak Komisia v rozhodnutí týkajúcom sa iného porušenia, ako aj Súd prvého stupňa vo svojom rozsudku zo 14. júla 1994, Parker Pen/Komisia (T-77/92, Zb. s. II-549, bod 93), považovali za poľahčujúcu okolnosť, ktorá odôvodňuje zníženie výšky pokuty, zavedenie opatrení na zosúladenie podnikom, ktorý bol predmetom konania týkajúceho sa porušenia pravidiel hospodárskej súťaže Únie. Keďže žalobkyňa zaviedla takéto opatrenia po začatí konania, ktoré viedlo k prijatiu napadnutého rozhodnutia, domnieva sa, že jej z tohto dôvodu mala byť znížená pokuta.
- 162 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že hoci je iste dôležité, aby podnik prijal opatrenia na zabránenie tomu, aby sa jeho zamestnanci v budúcnosti dopúšťali ďalších porušovaní práva hospodárskej súťaže Únie, prijatie takých opatrení nič nemení na skutočnosti, že k porušovaniu už došlo. Z toho vyplýva, že samotná skutočnosť, že Komisia v niektorých prípadoch vo svojej predchádzajúcej rozhodovacej praxi zohľadnila zavedenie programu zlučiteľnosti s právom hospodárskej súťaže ako poľahčujúcu okolnosť, ju nezaväzuje, aby vo vymedzenom prípade postupovala rovnako (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 9. júla 2003, Archer Daniels Midland

a Archer Daniels Midland Ingredients/Komisia, T-224/00, Zb. s. II-2597, bod 280 a tam citovanú judikatúru). Komisia to napokon uviedla v odôvodnení 325 napadnutého rozhodnutia k zamietnutiu tejto žiadosti žalobkyne.

- 163 Rozsudok Parker Pen/Komisia, už citovaný v bode 161 vyššie, na ktorý sa žalobkyňa odvoláva na podporu svojej argumentácie, nemôže viesť k inému záveru.
- 164 V bode 93 tohto rozsudku sa Súd prvého stupňa obmedzil na konštatovanie, že Komisia vo svojom predmetnom rozhodnutí zohľadnila poľahčujúce okolnosti v prospech žalobkyne v tejto veci, najmä skutočnosť, že žalobkyňa zaviedla program zlučiteľnosti s právom hospodárskej súťaže s cieľom zabezpečiť dodržiavanie pravidiel hospodárskej súťaže svojimi distribútormi a dcérskou spoločnosťou. Súd prvého stupňa sa nemusel vyjadriť a ani sa nevyjadril k otázke, či bola Komisia povinná zohľadniť túto skutočnosť ako poľahčujúcu okolnosť. Súd prvého stupňa sa naopak domnieval, že napriek zohľadneniu poľahčujúcich okolností nebola pokuta uložená Komisiou žalobkyňi v tejto veci primeraná najmä vzhľadom na nízky obrat dotknutý porušením a v rámci výkonu svojej neobmedzenej právomoci túto čiastku znížil (rozsudok Parker Pen/Komisia, už citovaný v bode 161 vyššie, bod 95).
- 165 V bode 24 svojho rozhodnutia 92/426/EHS z 15. júla 1992 týkajúceho sa konania o uplatnení článku [81 ES] (vec IV/32.725 – Viho/Parker Pen) [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 233, s. 27), ktoré bolo predmetom v tejto veci, Komisia uviedla, že počas obdobia trvania porušenia sa uplatňovali opatrenia na zosúladenie s pravidlami hospodárskej súťaže, ktoré však nemohli zabrániť spáchaniu porušenia, pričom ale žalobkyňa po odhalení porušenia Komisiou a na jej výslovnú žiadosť porušovanie ukončila. Inými slovami, v tejto veci nebolo ako poľahčujúca okolnosť zohľadnené len prijatie opatrení smerujúcich k zabezpečeniu dodržiavania pravidiel hospodárskej súťaže v rovnakom období, v akom došlo k spáchaniu predmetného porušenia, ale aj správanie dotknutého podniku po zásahu Komisie.
- 166 Navyše aj za predpokladu, že by Komisia v súlade s tvrdeniami žalobkyne zohľadnila v rôznych skorších rozhodnutiach ako poľahčujúcu okolnosť skutočnosť, že k porušeniu došlo napriek tomu, že dotknutý podnik zaviedol opatrenia smerujúce k zabráneniu podobných porušení, z judikatúry citovanej v bode 162 vyššie vyplýva, že ani takéto tvrdenie nemôže uspieť. Komisia teda nemá povinnosť považovať takúto skutočnosť za poľahčujúcu okolnosť, pokiaľ dodrží zásadu rovnosti zaobchádzania, ktorá stanovuje, že v tomto bode nemôže vykonať odlišné posúdenie situácie podnikov, ktorým je určené to isté rozhodnutie (rozsudok Archer Daniels Midland a Archer Daniels Midland Ingredients/Komisia, už citovaný v bode 162 vyššie, bod 281). To však nebol prípad prejednávanej veci, keďže poľahčujúca okolnosť z tohto dôvodu nebola uznaná žiadnemu účastníkovi kartelu.
- 167 Okrem toho treba uviesť, že žalobkyňa tvrdí, že judikatúra uvedená v bode 162 vyššie je príliš restriktívna vzhľadom na potrebu zohľadniť pri určení výšky pokuty skutočnosti týkajúce sa osobitnej prevencie, nevýhody vyplývajúce z nezohľadnenia programov zosúladenia s pravidlami hospodárskej súťaže v prípade podnikov, ktoré žiadajú Komisiu o zhovievavosť, a požiadavku, podľa ktorej museli byť porušenia pravidiel hospodárskej súťaže spáchané prinajmenšom z nebanlivosti. Žalobkyňa sa teda domnieva, že zavedenie jej prísneho programu zosúladenia malo byť zohľadnené ako poľahčujúca okolnosť.
- 168 Tieto tvrdenia nie sú presvedčivé.
- 169 Z usmernení vyplýva, že Komisia si je vedomá nevyhnutnosti zabezpečiť nielen všeobecný odstrašujúci účinok svojho konania v oblasti porušenia hospodárskej súťaže, ale aj špecifický odstrašujúci účinok pokuty uloženej podniku, ktorý sa dopustil takéhoto porušenia. To potvrdzuje aj bod 4 usmernení, ktorý stanovuje najmä, že „je potrebné stanoviť pokuty v takej výške, ktorá by mala odstrašujúci účinok... s cieľom sankcionovať konkrétne podniky (špecifický odstrašujúci účinok)“. Samotné prijatie programu zosúladenia s pravidlami hospodárskej súťaže zo strany podniku nemôže predstavovať platnú a spoľahlivú záruku budúceho dlhodobého dodržiavania uvedených pravidiel, takže takýto program nemôže Komisiu prinútiť k zníženiu pokuty z dôvodu, že by sa cieľ prevencie sledovaný uložením

pokuty už prinajmenšom čiastočne dosiahol (rozsudok Degussa/Komisia, už citovaný v bode 66 vyššie, bod 361). Žalobkyňa okrem toho neuviedla nijakú konkrétnu skutočnosť, ktorá by preukazovala, že požadovaný špecifický odstrašujúci účinok mohol byť v prípade podnikov, ktoré zaviedli opatrenia na zosúladienie, dosiahnutý aj pri nižšej čiastke pokuty. Hoci je teda vo vlastnom záujme podniku, aby zaviedol takéto opatrenia v snahe zabrániť budúcim porušeniam pravidiel hospodárskej súťaže a vyhnúť sa tak sankciám odôvodneným týmito porušeniami, od Komisie ani od Všeobecného súdu nemožno žiadať, aby pri výkone svojej neobmedzenej právomoci v oblasti pokút automaticky a systematicky odmeňovali zavedenie predmetných opatrení znížením pokuty.

- 170 Rovnako tak treba zamietnuť aj tvrdenie žalobkyne založené na údajných nevýhodách, ktoré pre podniky žiadajúce Komisiu o zhovievavosť vyplývajú z nezohľadnenia takejto poľahčujúcej okolnosti. Žalobkyňa na pojednávaní v tejto súvislosti spresnila, že tieto nevýhody vyplývajú zo skutočnosti, že bez programu zosúladienia by bolo pre dotknuté podniky zložitejšie odhaliť prostredníctvom interného vyšetrovania účasť niektorých ich pracovníkov na porušení pravidiel hospodárskej súťaže s cieľom včas o tom informovať Komisiu a žiadať z tohto dôvodu o zhovievavosť vo svojom prípade. Je postačujúce uviesť, že takáto argumentácia nijako nepreukazuje potrebu automatickej odmeny za zavedenie opatrení na zosúladienie, keďže odmeny stanovené Komisiou v rámci jej rôznych oznámení týkajúcich sa zhovievavosti, vrátane oznámenia z roku 2002 uplatniteľného na skutkové okolnosti prejednávanej veci, sú na tento účel dostatočne veľkým podnetom.
- 171 Pokiaľ ide o tvrdenie založené na skutočnosti, že porušenia pravidiel hospodárskej súťaže museli byť spáchané prinajmenšom z nedbanlivosti, stačí pripomenúť ustálenú judikatúru, podľa ktorej na to, aby sa porušenie pravidiel hospodárskej súťaže mohlo považovať za spáchané úmyselne a nie z nedbanlivosti, nie je nevyhnutné, aby si dotknutý podnik bol vedomý porušenia týchto pravidiel, ale postačuje, že nemohol nevedieť, že cieľom jeho konania je porušenie hospodárskej súťaže na spoločnom trhu (pozri rozsudok Súdneho dvora z 11. júla 1989, *Belasco a i./Komisia*, 246/86, Zb. s. 2117, bod 41 a tam citovanú judikatúru, a rozsudok *Raiffeisen Zentralbank Österreich a i./Komisia*, už citovaný v bode 69 vyššie, bod 205 a tam citovanú judikatúru). Z toho vyplýva, že znalosť presného obsahu pravidiel hospodárskej súťaže zodpovednými predstaviteľmi podniku, ktorú možno nadobudnúť prostredníctvom vzdelávacieho programu a programu zosúladienia, nie je nevyhnutnou podmienkou pre konštatovanie porušenia uvedených pravidiel. Z vyššie uvedenej judikatúry naopak vyplýva, že aj pri neexistencii takejto znalosti je možné konštatovať porušenie uvedených pravidiel spáchané nielen z nedbanlivosti, ale aj úmyselne.
- 172 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že táto časť žalobného dôvodu nie je dôvodná a musí byť preto zamietnutá.

O piatej časti založenej na nezohľadnení krízovej situácie v odvetví výroby acetylidu vápenatého aj žalobkyne samotnej

- 173 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia v minulosti vo viacerých veciach významne znížila pokutu v prípade krízovej situácie v celom dotknutom odvetví. Okrem toho súd Únie tiež často uznal zložitú situáciu v odvetví ako poľahčujúcu okolnosť odôvodňujúcu zníženie pokuty. Hoci však žalobkyňa počas správneho konania preukázala, že celé odvetvie výroby acetylidu vápenatého a osobitne ona sama sa tak pred obdobím trvania porušenia, ako aj počas neho nachádzali v krízovej situácii, Komisia nesprávne odmietla uznať poľahčujúcu okolnosť z tohto dôvodu. Žalobkyňa v tejto súvislosti opakuje svoju argumentáciu, ktorú už uviedla vo fáze správneho konania na účely preukázania údajnej krízovej situácie.
- 174 Komisia zamietla argumentáciu, ktorú v tomto zmysle uviedla žalobkyňa a ostatní účastníci kartelu počas správneho konania, pričom v odôvodnení 330 napadnutého rozhodnutia uviedla v tejto súvislosti toto: „Tieto tvrdenia môžu vysvetľovať, prečo dodávatelia acetylidu vápenatého a horčíkového granulátu mohli uprednostniť obmedzenie hospodárskej súťaže, ale neospravedlňujú kartelové správanie.“

V odpovedi na tvrdenie, že v minulosti za obdobných okolností priznala zníženie pokuty, Komisia zopakovala judikatúru, podľa ktorej nie je viazaná svojou predchádzajúcou rozhodovacou praxou (pozri bod 87 vyššie) a doplnila toto: „[Všeobecný súd] okrem toho potvrdil, že Komisia nie je povinná akceptovať zlú hospodársku situáciu v príslušnom priemysle ako poľahčujúcu okolnosť.“

- 175 Podľa ustálenej judikatúry totiž Komisia nie je povinná považovať za poľahčujúcu okolnosť zlý finančný stav predmetného odvetvia. To, že Komisia brala v predchádzajúcich veciach do úvahy hospodársku situáciu odvetvia ako poľahčujúcu okolnosť, ešte neznamená, že nevyhnutne musí pokračovať v dodržiavaní tejto praxe. V tejto súvislosti treba uviesť, že vo všeobecnosti kartely vznikajú v čase, keď odvetvie zažíva ťažkosti (pozri rozsudky Všeobecného súdu Raiffeisen Zentralbank Österreich a i./Komisia, už citovaný v bode 69 vyššie, bod 510, a z 5. októbra 2011, Transcatab/Komisia, T-39/06, Zb. s. II-6831, bod 352 a tam citovanú judikatúru).
- 176 Práve na túto judikatúru sa žalobkyňa odvoláva pri tvrdení, že súd Únie často uznal krízovú situáciu v určitom odvetví ako poľahčujúcu okolnosť, pričom je zjavné, že žalobkyňa túto judikatúru vykladá nesprávne.
- 177 Navyše treba konštatovať, že argumentácia predložená žalobkyňou v súvislosti s krízovou hospodárskou situáciou, v ktorej sa ocitlo celé dotknuté odvetvie a predovšetkým aj ona sama, je len jednoduchým zopakovaním obdobných tvrdení, ktoré uviedla vo svojej odpovedi na oznámenie o výhradách. Z judikatúry citovanej v bode 175 vyššie však vyplýva, že Komisia správne zamietla túto argumentáciu, a to o to viac, že žalobkyňa neuviedla pred Všeobecným súdom nijakú ďalšiu skutočnosť, ktorá by mohla spochybniť posúdenie Komisie tak, ako je uvedené v napadnutom rozhodnutí.
- 178 Preto treba zamietnuť piatu časť a v dôsledku toho aj druhý žalobný dôvod, s výhradou preskúmania jeho druhej časti v spojení s tretím žalobným dôvodom. Okrem toho, keďže treba zamietnuť všetky vyššie preskúmané tvrdenia žalobkyne, je potrebné uviesť, že tieto tvrdenia neodôvodňujú výkon neobmedzenej právomoci Všeobecného súdu na účely zníženia pokuty uloženej žalobkyňi.

O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení oznámenia o zhovievavosti z roku 2002

- 179 Žalobkyňa uvádza, že zníženie pokuty priznané Komisiou ako odmena za jej spoluprácu počas správneho konania (pozri bod 10 vyššie) je príliš malé a teda protiprávne.

Oznámenie o zhovievavosti z roku 2002

- 180 Oddiel B body 20 až 23 oznámenia o zhovievavosti z roku 2002 znejú takto:

„B. ZNÍŽENIE POKUTY

20. Podniky, ktoré nespĺňajú podmienky podľa oddielu A [OSLOBODENIE OD POKÚT], môžu byť oprávnené pre využitie zníženia akejkoľvek pokuty, ktorá by bola inak uložená.
21. S cieľom oprávnenia podnik musí poskytnúť Komisii dôkaz o porušovaní, pre ktoré existuje podozrenie, ktorý predstavuje značnú pridanú hodnotu, pokiaľ ide o dôkaz, ktorý už má Komisia, a musí ukončiť svoje zapojenie sa do porušovania, pre ktoré existuje podozrenie, najneskôr k dátumu, keď predkladá dôkaz.
22. Pojem ‚pridaná hodnota‘ sa týka rozsahu, do ktorého poskytnutý dôkaz posilňuje, svojou povahou a/alebo úrovňou podrobnosti, schopnosť Komisie preukázať dané skutočnosti. Pri tomto hodnotení Komisia obvykle považuje písomný dôkaz pochádzajúci z časového obdobia, ku

ktorému sa vzťahujú skutočnosti, za dôkaz väčšej hodnoty ako je následne stanovený dôkaz. Podobne, dôkaz priamo sa vzťahujúci k daným skutočnostiam sa spravidla považuje za dôkaz s väčšou hodnotou ako iba nepriama dôležitosť.

23. Komisia určí v akomkoľvek rozhodnutí s konečnou platnosťou prijatom na konci správneho postupu:

- a) či dôkaz predložený podnikom predstavoval významnú pridanú hodnotu, pokiaľ ide o dôkaz, ktorý má Komisia v rovnakom čase;
- b) úroveň zníženia, ktorú využije podnik [úroveň zníženia, ktoré sa podniku prizná – *neoficiálny preklad*] úmerne k pokute, ktorá by bola inak uložená, takto. Pre:
 - prvý podnik spĺňajúci bod 21: zníženie o 30 – 50 %,
 - druhý podnik spĺňajúci bod 21: zníženie o 20 – 30 %,
 - ďalšie podniky, ktoré spĺňajú bod 21: zníženie až do 20 %.

S cieľom určiť úroveň zníženia v rámci každého z týchto pásiem Komisia zohľadní čas, kedy bol predložený dôkaz spĺňajúci podmienku v bode 21, a rozsah, do ktorého predstavuje pridanú hodnotu. Môže tiež zohľadniť rozsah a kontinuitu akejkoľvek spolupráce poskytovanej podnikom po dátume jeho predloženia.

Okrem toho, ak podnik poskytne dôkaz týkajúci sa skutočností, ktoré boli predtým Komisii neznáme a ktoré majú priamy vplyv na závažnosť alebo obdobie trvania kartelu, pre ktorý existuje podozrenie, Komisia nezohľadní tieto prvky pri stanovovaní akejkoľvek pokuty, ktorá má byť uložená podniku, ktorý poskytol tento dôkaz.“

Napadnuté rozhodnutie

181 V odôvodneniach 342 až 346 napadnutého rozhodnutia Komisia uviedla v súvislosti s uplatnením oznámenia o zhovievavosti z roku 2002 toto:

„(342) Spoločnosť Donau Chemie predložila žiadosť o zníženie pokút [25. januára 2007], [týždeň] po uskutočnení kontrol, kedy poskytla dôkazy týkajúce sa acetylidu vápenatého (práškového a granulátov). Komisia už disponovala významnými dôkazmi týkajúcimi sa práškového acetylidu vápenatého, získanými od Akzo [Nobel] ako aj zhromaždenými počas kontrol. Napriek tomu žiadosť poskytla Komisii potvrdenie, ako aj konkrétne podrobnosti o udalostiach týkajúcich sa granulátov acetylidu vápenatého. V tom čase dôkazy, ktorými Komisia disponovala, týkajúce sa tohto produktového segmentu boli obmedzené na (i) [vyhlásenia istého zamestnanca Akzo [Nobel], ktorý mal informácie o tejto časti kartelu z druhej ruky] a (ii) dokumenty z kontroly obsahujúce iba ojedinelé informácie. Dosvedčenie a dôkazy poskytnuté spoločnosťou Donau Chemie napomohli k preukázaniu porušovania.

(343) Bol to prvý podnik, ktorý poskytol Komisii [údaje a podrobnosti o obsahu stretnutí ohľadom tohto segmentu výroby]. Tieto dôkazy svojou povahou a stupňom podrobnosti posilnili schopnosť Komisie preukázať predmetné skutočnosti.

- (344) Donau Chemie bol tiež prvým podnikom, ktorý ohlásil, že [nekalý postup týkajúci sa acetylidu vápenatého bol súčasťou širšej stratégie] zameranej proti hospodárskej súťaži, ktorá zahŕňala horčíkové granuláty. Donau Chemie pred podaním žiadosti skončila svoje zapojenie sa do porušovania, ktoré sa prešetrovalo. Donau Chemie pokračovala v spolupráci zodpovedaním žiadostí o informácie, ale neposkytla dobrovoľne žiadne ďalšie dôkazy.
- (345) Pri stanovovaní, aké percentuálne zníženie pokuty si spoločnosť Donau Chemie zaslúži v rozsahu od 30% do 50% v súlade s bodom 23 oznámenia o zhovievavosti z roku 2002, Komisia poznamenáva, že zníženie pre Donau Chemie sa dotkne pokuty pre granuláty acetylidu vápenatého, ako aj práškový acetylid vápenatý. Donau Chemie poskytla významnú pridanú hodnotu iba ohľadom granulátov acetylidu vápenatého, jedného z dvoch výrobkov, vo vzťahu ku ktorému sa ukladá pokuta. Komisia poznamenáva, že Donau Chemie nahlásila existenciu [možnej širšej stratégie] zameranej proti hospodárskej súťaži, ktorá zahŕňala [granuláty horčíka].
- (346) Komisia konštatuje, že pri zohľadnení týchto faktorov má Donau Chemie právo na zníženie pokuty, ktorá by bola inak uložená, o 35%.

Úvodné poznámky

- 182 Žalobkyňa uvádza, že zníženie pokuty, ktoré jej bolo priznané, sa nachádza v dolnej časti rozpätia 30 až 50 % stanoveného v oddiele B bode 23 prvom odseku písm. b) prvej zarážky oznámenia o zhovievavosti z roku 2002. Žalobkyňa sa domnieva, že keby Komisia správne posúdila rozsah a hodnotu jej spolupráce, musela by jej priznať vyššie zníženie pokuty, blížiace sa k maximálnej hodnote 50 %. V tomto kontexte uvádza tvrdenia týkajúce sa dátumu, kedy Komisii poskytla dôkazy, ako aj významnej pridanej hodnoty týchto dôkazov pri granulátoch acetylidu vápenatého, práškovom acetylde vápenatom a horčíkových granulátoch. Tieto tvrdenia budú ďalej postupne preskúmané.
- 183 Po tomto preskúmaní a v závislosti od vyvedených záverov bude potrebné posúdiť, či je zníženie pokuty priznané žalobkyni primerané alebo nie. Oddiel B bod 23 druhý odsek oznámenia o zhovievavosti z roku 2002 totiž na účely vymedzenia úrovne zníženia pokuty, ktorá má byť priznaná v rámci stanoveného rozpätia, stanovuje zohľadnenie rozsahu, v akom dôkazy predložené dotknutým podnikom predstavujú pridanú hodnotu. Na účely určenia tohto rozsahu je teda potrebné pri každom jednom dôkaze určiť, či ho treba zohľadniť v pozitívnom alebo negatívnom zmysle.
- 184 Žalobkyňa tiež subsidiárne uvádza, že za predpokladu, že by skutočnosti uvedené v jej argumentácii nemohli odôvodniť významnejšie zníženie pokuty, než aké jej bolo priznané v napadnutom rozhodnutí, poskytnutie týchto dôkazov musí byť považované za účinnú spoluprácu s Komisiou nad rámec oznámenia o zhovievavosti v zmysle bodu 29 štvrtej zarážky usmernení a odôvodniť uznanie poľahčujúcej okolnosti v jej prospech. Toto tvrdenie bude preskúmané nakoniec.

O dátume poskytnutia dôkazov žalobkyňou Komisii

- 185 Žalobkyňa pripomína, že žiadosť o zníženie pokuty podloženú dôkazmi s vysokou pridanou hodnotou podala 25. januára 2007, teda iba týždeň po kontrolách uskutočnených Komisiou a dlho predtým, ako jej Komisia zaslala žiadosť o informácie.
- 186 Komisia uvádza, že nesúhlasí s názorom „ako takým“, že podanie žiadosti žalobkyne treba považovať za obzvlášť rýchle. Dodáva však, že v napadnutom rozhodnutí v každom prípade pozitívne hodnotila dátum podania žiadosti žalobkyne o zhovievavosť. Táto skutočnosť spolu s pridanou hodnotou informácií, ktoré žalobkyňa poskytla, viedli k stanoveniu sadzby zníženia pokuty vo výške 35 %.

187 Vzhľadom na tieto vysvetlenia Komisie a pri neexistencii jej osobitnej argumentácie, ktorá by preukazovala, že k podaniu žiadosti žalobkyne o zhovievavosť mohlo alebo malo prísť v skoršom dátume, je potrebné súhlasiť s Komisiou a pozitívne zohľadniť túto skutočnosť na účely určenia rozsahu, v akom dôkazy predložené žalobkyňou predstavujú pridanú hodnotu.

O pridanej hodnote dôkazov poskytnutých žalobkyňou v súvislosti s granulátmi acetylidu vápenatého

188 Žalobkyňa podrobne uvádza, aké dôkazy poskytla Komisii v súvislosti s granulátmi acetylidu vápenatého a akú pridanú hodnotu podľa nej predstavujú pre Komisiu. Žalobkyňa vyvodzuje záver, že tieto dôkazy boli prvými dôkazmi, ktoré Komisii umožnili konštatovať porušenie v tejto oblasti. Podľa žalobkyne pred jej vyhlásením Komisia disponovala iba narážkami istého spolupracovníka spoločnosti Akzo na túto časť kartelu, ktoré boli mimoriadne vágne a nemali silnú dôkaznú hodnotu.

189 Komisia nespochybňuje, že informácie poskytnuté žalobkyňou v súvislosti s granulátmi acetylidu vápenatého boli pre ňu užitočné a samotnou svojou povahou a úrovňou podrobnosti jej pomohli preukázať porušenie. Zdôrazňuje však, že na účely preukázania porušenia v oblasti granulátov acetylidu vápenatého sa nemusela opierať výlučne len o tieto informácie, keďže mala k dispozícii nielen vyhlásenie spoločnosti Akzo Nobel, ale aj informácie získané pri inšpekciách, ktoré vykonala u viacerých účastníkov kartelu.

190 So zreteľom na úvahy uvedené v odôvodnení 343 napadnutého rozhodnutia a vysvetlenia Komisie uvedené pred Všeobecným súdom treba konštatovať, že pridaná hodnota dôkazov poskytnutých žalobkyňou prostredníctvom jej vyhlásenia týkajúceho sa granulátov acetylidu vápenatého bola významná. Ide o skutočnosť, ktorá musí byť pozitívne zohľadnená na účely určenia rozsahu, v akom dôkazy poskytnuté žalobkyňou predstavujú pridanú hodnotu. Tvrdenie Komisie, že v čase podania žiadosti žalobkyne už disponovala určitými informáciami a dôkazmi o tejto časti porušenia, nemôže viesť k odlišnému záveru, keďže Komisia samotná pripustila, že práve dôkazy poskytnuté žalobkyňou posilnili jej schopnosť preukázať túto časť porušenia.

O pridanej hodnote dôkazov poskytnutých žalobkyňou v súvislosti s práškovým acetylidom vápenatým

191 Žalobkyňa tvrdí, že predložila dôkazy, ktoré rozhodujúcim spôsobom uľahčili konštatovanie porušenia, aj pokiaľ ide o práškový acetylid vápenatý. Tieto dôkazy sa týkali dĺžky trvania porušenia a okrem iného umožnili Komisii preukázať totožnosť účastníkov kartelu a obsah rozhovorov prebiehajúcich počas rôznych stretnutí týkajúcich sa tejto časti porušenia.

192 Komisia tieto tvrdenia spochybňuje. Uvádza, že na účely posúdenia pridanej hodnoty informácií poskytnutých žalobkyňou je potrebné zohľadniť všetky dôkazy, ktoré mala k dispozícii v čase, kedy žalobkyňa poskytla svoje vyhlásenie, a nie len vyhlásenie spoločnosti Akzo Nobel. Komisia však už v tom čase disponovala dostatočnými dôkazmi o tej časti porušenia, ktorá sa týkala práškového acetylidu vápenatého, takže prínos žalobkyne nemal v súvislosti s týmto výrobkom významnú pridanú hodnotu. Skutočnosti, ktoré žalobkyňa uvádza v tejto súvislosti vo svojej argumentácii, nemôžu odôvodniť zníženie pokuty nad rámec zníženia priznaného v napadnutom rozhodnutí.

193 Žalobkyňa na podporu svojho vyjadrenia, že dôkazy, ktoré poskytla so svojim vyhlásením, predstavovali významnú pridanú hodnotu aj v súvislosti s časťou kartelu týkajúcou sa práškového acetylidu vápenatého, uvádza tri tvrdenia. Po prvé uvádza, že ako prvá poskytla Komisii informácie o stretnutiach z 22. novembra 2005 a 25. apríla 2006, spomenuté v odôvodneniach 78 a 83 napadnutého rozhodnutia, keďže Akzo Nobel sa podľa vlastného vyjadrenia na týchto dvoch stretnutiach nezúčastnila.

- 194 Toto tvrdenie nemôže uspieť. Samotná skutočnosť, že Akzo Nobel sa nezúčastnila týchto dvoch stretnutí, neznamená, že nemohla Komisii poskytnúť informácie v tejto súvislosti. V poznámkach pod čiarou č. 188 a č. 207, na ktoré odkazujú uvedené odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, sa v rámci dôkazov uvedených Komisiou v súvislosti s týmito dvomi stretnutiami spomína aj vyhlásenie spoločnosti Akzo Nobel. Okrem toho sa tam spomínajú aj viaceré dokumenty zabavené Komisiou počas inšpekcií vykonaných u rôznych účastníkov kartelu. Keďže sa tieto inšpekcie uskutočnili pred podaním žiadosti žalobkyne o zhovievavosť, ide o dôkazy, ktoré už mala Komisia k dispozícii pri podaní uvedenej žiadosti. Pri neexistencii podrobného spochybnenia relevantnosti všetkých týchto dôkazov zo strany žalobkyne preto nemožno uznať, že bola prvým podnikom, ktorý Komisii poskytol relevantné dôkazy týkajúce sa týchto stretnutí, a to nezávisle od toho, či by táto okolnosť za predpokladu jej preukázania postačovala na vyvodenie záveru, že poskytla dôkazy s významnou pridanou hodnotou aj v súvislosti s práškovým acetylidom vápenatým.
- 195 Po druhé žalobkyňa uvádza, že na rozdiel od spoločnosti Akzo Nobel vo svojej žiadosti o zhovievavosť podrobne uviedla, kto boli účastníci každého stretnutia kartelu. Akzo Nobel vo svojom vyhlásení zo 4. decembra 2006 predovšetkým nespomenula účasť spoločnosti Novácke chemické závody na karteli. Len informácie žalobkyne umožnili Komisii zistiť celkový rozsah kartelu a Komisia ich skutočne využila. Žalobkyňa odkazuje v tejto súvislosti na poznámku pod čiarou č. 154 napadnutého rozhodnutia.
- 196 Toto tvrdenie treba tiež zamietnuť. Na poznámku pod čiarou č. 154, uvedenú žalobkyňou, odkazuje odôvodnenie 67 napadnutého rozhodnutia. Toto odôvodnenie sa týka druhého stretnutia časti kartelu týkajúcej sa práškového acetylidu vápenatého, ktoré sa konalo 7. septembra 2004. Medzi účastníkmi tohto stretnutia uvedenými v tomto odôvodnení je aj spoločnosť Novácke chemické závody. Dôkazy uvedené Komisiou sú obsiahnuté v poznámke pod čiarou č. 153. Poznámka pod čiarou č. 154, na ktorú sa odvoláva žalobkyňa, sa celkom konkrétne týka zoznamu účastníkov tohto stretnutia, ale uvádza sa v nej len „To isté“ a odkazuje tak na poznámku pod čiarou č. 153. V tejto poznámke pod čiarou č. 153 sú uvedené viaceré dôkazy, vrátane dvoch vyhlásení spoločnosti Akzo Nobel z 29. novembra a 22. decembra 2006, ako aj viacerých dokumentov zabavených v priestoroch rôznych účastníkov kartelu pri inšpekciách vykonaných Komisiou. Sú medzi nimi najmä dokumenty zabavené v samotnej spoločnosti Novácke chemické závody. Ako už bolo uvedené, tieto inšpekcie boli vykonané pred podaním žiadosti žalobkyne o zhovievavosť. Za týchto podmienok a vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa neuviedla podrobné tvrdenia na spochybnenie všetkých týchto dôkazov, treba zamietnuť aj jej tvrdenie, že bola prvým podnikom, ktorý Komisiu informoval o tom, kto boli účastníci časti kartelu týkajúcej sa práškového acetylidu vápenatého.
- 197 Po tretie žalobkyňa uvádza, že práve jej žiadosť o zhovievavosť umožnila Komisii určiť povahu dohôd uzatvorených na tomto stretnutí. V tejto súvislosti žalobkyňa odkazuje na poznámku pod čiarou č. 160, ako aj „všeobecne“ na poznámku pod čiarou 136 napadnutého rozhodnutia. Dodáva, že Komisii predložila podrobný zoznam dotknutých zákazníkov.
- 198 Pokiaľ ide o poznámku pod čiarou č. 136, treba uviesť, že na ňu odkazuje odôvodnenie 62 napadnutého rozhodnutia s cieľom podporiť tvrdenie, že „na viacerých stretnutiach účastníci okrem delenia trhu prediskutovali a odsúhlasili všeobecné zvýšenia cien práškového acetylidu vápenatého“. Je pravda, že táto poznámka pod čiarou odkazuje na žiadosti o zhovievavosť podané rôznymi podnikmi, vrátane žalobkyne, ktorá je spomenutá ako prvá medzi vyhláseniami predloženými Komisii.
- 199 Nemožno však dospieť k záveru, že práve vďaka vyhláseniu žalobkyne sa Komisia po prvý raz dozvedela, že časť kartelu týkajúca sa práškového acetylidu vápenatého sa týkala najmä zvyšovania cien uplatňovaného účastníkmi. To isté odôvodnenie 62 napadnutého rozhodnutia totiž pokračuje takto: „Komisia má dôkazy, že ceny a zvýšenia cien boli prediskutované a/alebo odsúhlasené na minimálne šiestich z dvanástich stretnutí“. Dôkazy Komisie sú uvedené v poznámke pod čiarou č. 137 a zahŕňajú

dve vyhlásenia spoločnosti Akzo Nobel spomenuté v bode 196 vyššie, ako aj dokumenty zabavené počas inšpekcií, ktoré Komisia vykonala v spoločnostiach Novácke chemické závody a TDR Metalurgija ešte pred podaním žiadosti žalobkyne o zhovievavosť.

- 200 Pokiaľ ide o poznámku pod čiarou č. 160 napadnutého rozhodnutia, spomína sa v nej vyhlásenie žalobkyne na podporu tvrdenia uvedeného v odôvodnení 68 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého na stretnutí 7. septembra 2004 „na žiadosť [iného podniku, ktorý sa zúčastňoval na karteli] (ktorý mal uzavretú licenčnú dohodu s A., hlavným dodávateľom do Spojeného kráľovstva), bolo prijaté rozhodnutie nedodávať zákazníkovi v Spojenom kráľovstve“. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že Komisia konštatovala, že sporný kartel sa nevzťahoval na Spojené kráľovstvo (pozri bod 1 vyššie). Aj za predpokladu, že by Komisia dospela k tomuto záveru týkajúcemu sa geografického rozsahu kartelu iba na základe tejto informácie od žalobkyne, nemožno hovoriť o významnej pridanej hodnote vyhlásenia žalobkyne v súvislosti s práškovým acetylidom vápenatým. Toto vyhlásenie totiž neumožnilo Komisii preukázať vôbec nič, nanajvýš jej len naznačilo nemožnosť preukázať, že kartel sa vzťahoval aj na Spojené kráľovstvo.
- 201 Vzhľadom na všetky tieto úvahy treba dospieť k záveru, že Komisia sa správne nedomnievala, že dôkazy predložené žalobkyňou majú významnú pridanú hodnotu v súvislosti s práškovým acetylidom vápenatým. Ide o skutočnosť, ktorá musí byť negatívne zohľadnená na účely určenia rozsahu, v akom dôkazy poskytnuté žalobkyňou predstavujú pridanú hodnotu.

O pridanej hodnote dôkazov poskytnutých žalobkyňou v súvislosti s horčíkovými granulátmi

- 202 Žalobkyňa uvádza predovšetkým porušenie povinnosti odôvodnenia v rozsahu, v akom napadnuté rozhodnutie obsahovalo protichodné úvahy týkajúce sa pridanej hodnoty informácií, ktoré poskytla vo svojom vyhlásení v súvislosti s horčíkovými granulátmi. Odôvodnenie 345 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého žalobkyňa „poskytla významnú pridanú hodnotu iba ohľadom granulátov acetylidu vápenatého“ je v rozpore s odôvodnením 344, podľa ktorého bola tiež „prvým podnikom, ktorý ohlásil, že [nekalý postup týkajúci sa acetylidu vápenatého bol súčasťou širšej stratégie] zameranej proti hospodárskej súťaži, ktorá zahŕňala horčíkové granuláty“.
- 203 Žalobkyňa uvádza, že dokonca nezávisle od tohto porušenia povinnosti odôvodnenia nezohľadnenie významnej pridanej hodnoty dôkazov, ktoré poskytla v súvislosti s horčíkovými granulátmi, na účely zníženia jej pokuty predstavuje tiež protiprávnosť. Komisia v napadnutom rozhodnutí výslovne potvrdila, že žalobkyňa bola prvým podnikom, ktorý ju informoval o existencii časti kartelu, ktorá sa týkala horčíkových granulátov. Žiadosť o zhovievavosť podaná spoločnosťou Akzo Nobel neobsahovala nijakú zmienku v tejto súvislosti. Z toho vyplýva, že žalobkyňa poskytla Komisii hlavné dôkazy preukazujúce existenciu tejto časti kartelu. V rozsahu, v akom žalobkyňa odhalila Komisii túto časť porušenia, je totiž možné tvrdiť, že v tomto ohľade bola prvým spolupracujúcim podnikom v zmysle oznámenia o zhovievavosti z roku 2002. V každom prípade žalobkyňa umožnila Komisii rozvinúť a posilniť jej argumentáciu týkajúcu sa celkového plánu a jediného porušenia vzťahujúceho sa na tri rôzne výrobky. Žalobkyňa sa teda domnieva, že jej prínos bol podstatný, keďže umožnil rozšíriť rozsah a v dôsledku toho aj závažnosť porušenia a značne zvýšiť čiastky pokút.
- 204 Žalobkyňa okrem toho spomína konkrétne dôkazy súvisiace s časťou porušenia týkajúcou sa horčíkových granulátov, v prípade ktorých považuje svoj prínos za podstatný. Jednak menovala podniky, ktoré sa zúčastnili na tejto časti kartelu, ako aj dotknutých zákazníkov. Taktiež informovala Komisiu o obsahu diskusií prebiehajúcich na dvoch stretnutiach, ktoré sa konali 22. novembra 2005 a 11. júla 2006. Na prvom stretnutí žalobkyňu presvedčili, aby odoberala horčík od skupiny Ecka. Na druhom stretnutí výrobcovia horčíkových granulátov oznámili výrobcovi acetylidu vápenatého zvýšenie cien. Žalobkyňa tvrdí, že Komisii poskytla aj všetky dôkazy, ktoré mala k dispozícii a ktoré sa týkali

týchto informácií. Informácie a dôkazy, ktoré odovzdala, spĺňali všetky kritériá existencie významnej pridanej hodnoty. Okrem toho významnú pridanú hodnotu dôkazov, ktoré žalobkyňa poskytla, potvrdzujú aj početné odkazy na tieto dôkazy uvedené v napadnutom rozhodnutí.

- 205 Žalobkyňa v replike žiada Všeobecný súd, aby prostredníctvom opatrenia na zabezpečenie priebehu konania, alebo v prípade potreby prostredníctvom dôkazného prostriedku, získal kópiu jej žiadosti o zhovievavosť na účely preskúmania informácií a dôkazov, ktoré sú v nej uvedené v súvislosti s horčíkovými granulátmi. Okrem toho, ako už bolo uvedené v bode 17 vyššie, na pojednávaní žalobkyňa požiadala o možnosť predložiť výňatok z tohto vyhlásenia. Na otázku, či existovali osobitné a konkrétne dôvody, ktoré jej bránili v predložení tohto dokumentu spolu so žiadosťou, žalobkyňa odpovedala záporne. Doplnila však, že jej žiadosť je odôvodnená obsahom vyjadrenia k žalobe a predovšetkým dupliky Komisie, v ktorej uviedla, že tvrdenia žalobkyne uvedené v danom vyhlásení v súvislosti s existenciou časti kartelu týkajúcej sa horčíkových granulátov sú nejednoznačné. Cieľom jej návrhu na predloženie výňatku z uvedeného vyhlásenia je preukázať nesprávnosť tohto tvrdenia.
- 206 Žalobkyňa napokon uvádza, že hoci bola prvým podnikom, ktorý odhalil existenciu časti kartelu týkajúcej sa horčíkových granulátov, Komisia znížila pokutu spoločnosti Degussa za dôkazy predložené v súvislosti s touto časťou kartelu, a to napriek tomu, že pokuta uložená spoločnosti Degussa sa dotýkala len jej účasti na časti kartelu týkajúcej sa práškového acetylidu vápenatého, ako to Komisia uznáva v odôvodnení 355 napadnutého rozhodnutia. Podľa žalobkyne zvýhodnené zaobchádzanie vyhradené spoločnosti Degussa ešte viac preukazuje protiprávnosť, ktorou je postihnuté napadnuté rozhodnutie. Žalobkyňa sa na rovnakom základe odvoláva aj na porušenie zásady rovnosti zaobchádzania v jej neprospech.
- 207 Je potrebné predovšetkým zamietnuť tvrdenie žalobkyne založené na údajne protichodnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia (pozri bod 202 vyššie). Výňatok z odôvodnenia 345 napadnutého rozhodnutia, na ktorý sa žalobkyňa v tejto súvislosti odvoláva, je vytrhnutý z kontextu. Z celkového znenia tohto odôvodnenia vyplýva, že Komisia konštatuje, že zníženie pokuty, ktoré má byť priznané žalobkyňi v súlade s oznámením o zhovievavosti z roku 2002, sa dotkne tak časti pokuty, ktorá jej má byť uložená za účasť na časti kartelu týkajúcej sa práškového acetylidu vápenatého, ako aj časti tej istej pokuty odzrkadľujúcej jej účasť na časti porušenia týkajúcej sa granulátov acetylidu vápenatého, pričom významná pridaná hodnota, ktorú žalobkyňa poskytla svojim vyhlásením, sa týka len tejto druhej časti. Časť kartelu týkajúca sa horčíkových granulátov sa v tomto kontexte nespomína, keďže žalobkyňa sa na nej nezúčastnila, a preto pokuta, ktorá jej bola uložená, neobsahovala zložku týkajúcu sa tejto časti kartelu. Z toho vyplýva, že odôvodnenie 345 napadnutého rozhodnutia nemožno chápať v tom zmysle, že Komisia poprela akúkoľvek pridanú hodnotu vyhlásenia žalobkyne v súvislosti s časťou porušenia, ktorá sa týkala horčíkových granulátov, ani sa nemožno domnievať, že je v rozpore s odôvodnením 344 rovnakého rozhodnutia.
- 208 Ďalej treba uviesť, že z odôvodnenia 344 napadnutého rozhodnutia vyplýva, ako napokon Komisia potvrdila aj vo svojich písomných podaniach pred Všeobecným súdom, že v rámci stanovenia percenta zníženia pokuty, ktoré malo byť priznané žalobkyňi, pozitívne zohľadnila skutočnosť, že bola prvým podnikom, ktorý ju informoval o existencii časti kartelu týkajúcej sa horčíkových granulátov. Komisia však tvrdila, že nemohla preukázať existenciu tejto časti porušenia len na základe informácií poskytnutých žalobkyňou. Podľa Komisie z toho vyplýva, že žalobkyňa neposkytla svojim vyhlásením významnú pridanú hodnotu, pokiaľ ide o granuláty acetylidu vápenatého.
- 209 Pred zaujatím stanoviska k týmto tvrdeniam Komisie je potrebné preskúmať tvrdenia žalobkyne zhrnuté v bode 204 vyššie, prostredníctvom ktorých žalobkyňa uvádza, že poskytla Komisii konkrétne dôkazy týkajúce sa časti porušenia súvisiacej s horčíkovými granulátmi. V tejto súvislosti treba konštatovať, že odôvodnenia 113 až 135 napadnutého rozhodnutia, ktoré detailne opisujú vývoj tejto časti kartelu, neobsahujú nijaký odkaz na vyhlásenie žalobkyne, ktoré poskytla pri podaní žiadosti

o zhovievavosť, ani na žiaden iný dôkaz poskytnutý žalobkyňou. Táto časť napadnutého rozhodnutia odkazuje len na vyhlásenie spoločnosti Degussa a na dokumenty, ktoré Komisia zabavila pri inšpekciách vykonaných u rôznych účastníkov kartelu.

- 210 Pokiaľ ide o odkazy žalobkyne na stretnutia z 22. novembra 2005 a 11. júla 2006, z odôvodnení 78 a 85 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že tieto stretnutia boli súčasťou časti kartelu, ktorá sa týkala práškového acetylidu vápenatého. Odôvodnenie 79 napadnutého rozhodnutia, ktoré sa tiež zaoberá stretnutím z 22. novembra 2005, sa obmedzuje na zopakovanie tvrdenia žalobkyne, podľa ktorého sa ju dodávateľia horčíkových granulátov pokúšali presvedčiť, aby odoberala horčík od skupiny Ecka, pričom k tomuto tvrdeniu nezaujíma stanovisko ani z neho nevyvodzuje nijaké závery. Rovnako tak odôvodnenie 86 napadnutého rozhodnutia, ktoré sa týka stretnutia z 11. júla 2006, spomína tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého výrobcovia horčíkových granulátov oznámili zvýšenie cien, pričom sa v tejto súvislosti nijako nevyjadruje ani nevyvodzuje nijaké závery. Nemožno preto uznať, že tieto dve tvrdenia žalobkyne poskytli akúkoľvek pridanú hodnotu, aspoň pokiaľ ide o časť kartelu týkajúcu sa horčíkových granulátov.
- 211 Za týchto podmienok nie je potrebné prijať opatrenie na zabezpečenie priebehu konania, alebo prípadne dôkazný prostriedok požadovaný žalobkyňou (pozri bod 205 vyššie). Ako bolo uvedené, znenie napadnutého rozhodnutia potvrdzuje, že žalobkyňa skutočne predložila dva dôkazy uvedené v bode 210 vyššie. V tejto súvislosti nie je preto potrebné nijaké preskúmanie. Okrem toho Komisia v napadnutom rozhodnutí neprikladala týmto dvom dôkazom význam a žalobkyňa neuviedla nijaké tvrdenie na preukázanie významu týchto dvoch dôkazov pre dokázanie predmetného protiprávneho správania. Žalobkyňa navyše nespomenula nijaké ďalšie dôkazy súvisiace s časťou kartelu týkajúcou sa horčíkových granulátov, ktoré by predložila prostredníctvom svojho vyhlásenia a ktoré by Komisia nezohľadnila. Všeobecnému súdu neprináleží, aby po tom, čo požiadal o predloženie vyhlásenia žalobkyne, sám skúmal, či sa v ňom odkazuje na takéto dodatočné dôkazy. Žiadosť žalobkyne o prijatie opatrenia na zabezpečenie priebehu konania alebo dôkazného prostriedku sa preto zamietá.
- 212 Predchádzajúce úvahy odôvodňujú tiež zamietnutie návrhu na vykonanie dôkazu, ktorý žalobkyňa uviedla na pojednávaní a ktorý sa týka predloženia výňatku z rovnakého vyhlásenia. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že článok 48 ods. 1 rokovacieho poriadku stanovuje, že účastníci konania môžu navrhnúť vykonanie dôkazov na podporu svojich tvrdení aj v duplike a v replike, pričom však spresňuje, že musia odôvodniť svoje omeškanie s návrhom na vykonanie dôkazov. Z judikatúry vyplýva, že podanie návrhov na vykonanie nových dôkazov neskôr než v duplike je možné v prípade, že navrhovateľ nemohol disponovať predmetnými dôkazmi pred ukončením písomnej časti konania, alebo ak oneskorené vyjadrenia protistrany odôvodňujú, aby bol spis doplnený s cieľom zabezpečiť rešpektovanie zásady kontradiktórnosti. Pokiaľ ide o výnimku z pravidiel, ktorými sa riadi podávanie návrhov na vykonanie dôkazov, článok 48 ods. 1 rokovacieho poriadku ukladá účastníkom konania povinnosť odôvodniť oneskorené podanie ich návrhov na vykonanie dôkazov. Táto povinnosť znamená, že je súdu priznaná právomoc preskúmať dôvodnosť odôvodnenia oneskoreného podania týchto návrhov na vykonanie dôkazov a v závislosti od prípadu aj obsah týchto návrhov, ako aj právomoc zamietnuť tieto návrhy, ak nie sú z právneho hľadiska dostatočne dôvodné. To platí *a fortiori* aj pre návrhy na vykonanie dôkazov podané po podaní dupliky (rozsudok Súdného dvora zo 14. apríla 2005, Gaki Kakouri/Súdny dvor, C-243/04 P, neuvverejnený v Zbierke, body 32 a 33, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 18. septembra 2008, Angé Serrano a i./Parlament, T-47/05, Zb. VS s. I-A-2-55, II-A-2-357, body 55 a 56).
- 213 V prejednávanej veci žalobkyňa neuviedla nijaký dôvod, ktorý by jej bránil v predložení predmetného dokumentu spolu so žalobou. Pokiaľ ide o jej tvrdenie, že tento dokument dokazuje, že jej tvrdenia o časti kartelu týkajúcej sa granulátov acetylidu vápenatého nie sú nejednoznačné, stačí uviesť, že z napadnutého rozhodnutia nevyplýva, že Komisia posúdila vyhlásenia žalobkyne takýmto spôsobom. Naopak, ako už bolo uvedené, Komisia pozitívne zohľadnila skutočnosť, že žalobkyňa bola prvým podnikom, ktorý ju informoval o existencii tejto časti kartelu, pričom poznamenala, že žalobkyňa jej v súvislosti s touto časťou kartelu neposkytla dostatočné dôkazy. Za predpokladu, že by sa

argumentácia Komisie uvedená k tejto otázke pred Všeobecným súdom mala chápať v tom zmysle, že Komisia poukazuje na nejednoznačnú povahu vyhlásení žalobkyne, táto skutočnosť, ktorá sa v napadnutom rozhodnutí vôbec neuvádza, by bola pre riešenie sporu irelevantná a nemohla by byť Všeobecným súdom zohľadnená, takže ak bolo cieľom návrhu žalobkyne na predloženie výňatku z jej vyhlásenia len odporovať tomuto tvrdeniu, ako to uviedla žalobkyňa, tento návrh nemožno prijať.

- 214 Napriek úvahám uvedeným v bode 210 vyššie je totiž skutočnosť, že žalobkyňa svojím vyhlásením po prvýkrát informovala Komisiu o existencii časti kartelu týkajúcej sa horčíkových granulátov, skutočnosťou, ktorú treba pozitívne zohľadniť a ktorú Komisia aj skutočne zohľadnila, ako potvrdzuje napadnuté rozhodnutie, pri určení presného percenta zníženia pokuty, ktoré malo byť priznané žalobkyňi. V tomto kontexte však treba tiež negatívne zohľadniť skutočnosť, ktorú žalobkyňa svojimi dôkazmi nijako nespochybnila, že jej vyhlásenie samo osebe neumožnilo Komisii preukázať existenciu tejto časti porušenia.
- 215 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne zhrnuté v bode 206 vyššie, ktoré je založené na protiprávnosti a porušení zásady rovnosti zaobchádzania v súvislosti so znížením pokuty spoločnosti Degussa, ani toto tvrdenie nemôže uspieť.
- 216 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že Komisia v napadnutom rozhodnutí konštatovala existenciu jediného porušenia týkajúceho sa troch rôznych výrobkov, pričom žalobkyňa toto konštatovanie nijako nespochybnila. Oznámením o zhovievavosti z roku 2002 sa Komisia zaviazala jednak, ako vyplýva z jeho bodu 8, oslobodiť od pokuty prvý podnik, ktorý jej poskytne dôkazy umožňujúce jej prijať rozhodnutie o vykonaní vyšetrovania alebo konštatovať porušenie pravidiel hospodárskej súťaže, a jednak v súlade s jeho bodom 20 a nasl. znížiť pokutu ďalším podnikom, ktoré jej v rovnakom kontexte poskytli dôkazy predstavujúce významnú pridanú hodnotu. Podniky tejto druhej kategórie sú odstupňované podľa poradia, v akom poskytli tieto informácie, pričom prvý má nárok na sadzbu zníženia pokuty od 30 do 50 %, druhý na sadzbu zníženia pokuty od 20 do 30 % a ostatné podniky na sadzbu zníženia najviac 20 %.
- 217 V prejednávanej veci bola žalobkyňa prvým podnikom po spoločnosti Akzo Nobel, ktorý podal žiadosť o zhovievavosť obsahujúcu dôkazy, ktoré predstavovali významnú pridanú hodnotu, a mala tak nárok na zníženie pokuty o 30 až 50 %. Nakoniec jej bolo priznané zníženie pokuty o 35 %. Degussa bola druhým podnikom, ktorý si mohol nárokovať zníženie pokuty a tá mu bola v napadnutom rozhodnutí znížená o 20 %. Nie je tu preto protiprávnosť ani zvýhodnené zaobchádzanie so spoločnosťou Degussa v porovnaní so žalobkyňou.
- 218 V rozsahu, v akom sa má argumentácia žalobkyne chápať v tom zmysle, že si mohla ako prvá nárokovať zníženie pokuty za časť kartelu týkajúcu sa horčíkových granulátov, ale Komisia priznala toto zníženie spoločnosti Degussa, musí byť tiež zamietnutá. Pokiaľ ide o jediné porušenie, nešlo o zníženie pre tú alebo onú časť kartelu. Zníženie pokuty sa muselo vzťahovať a skutočne sa aj vzťahovalo na celú pokutu uloženú dotknutému podniku. Otázka výrobkov, v súvislosti s ktorými dotknutý podnik poskytol dôkazy predstavujúce významnú pridanú hodnotu, bola síce relevantná, ale len na účely posúdenia stupňa pridanej hodnoty predstavovanej poskytnutými dôkazmi s cieľom určiť presnú sadzbu zníženia pokuty, ktorá sa má priznať. Skutočnosť, že žalobkyňa bola prvým podnikom, ktorý informoval Komisiu o existencii časti kartelu týkajúcej sa horčíkových granulátov, neznamena, že iný podnik, v tomto prípade Degussa, nemohol poskytnúť dôkazy o tej istej časti kartelu, ktoré predstavovali významnú pridanú hodnotu, ani že mu z tohto titulu nemohla byť znížená pokuta, navyše v menšej miere ako žalobkyňi.
- 219 Z rovnakých dôvodov treba zamietnuť tvrdenie žalobkyne uvedené v replike, ktorým vyjadruje pochybnosti o oslobodení spoločnosti Akzo Nobel od pokuty vzhľadom na údajne vágnu povahu tvrdení týkajúcich sa granulátov acetylidu vápenatého uvedených vo vyhlásení tejto spoločnosti a údajné spochybnenie samotnej existencie časti porušenia týkajúcej sa horčíkových granulátov. Žalobkyňa totiž nespochybňuje, že Akzo Nobel sprístupnila dôkazy s významnou pridanou hodnotou

týkajúce sa práškoveho acetylidu vápenatého, ktoré umožnili Komisii rozhodnúť o vykonaní vyšetrovania a následne konštatovať jediné porušenie obsahujúce časť týkajúcu sa tohto výrobku. Tieto skutočnosti boli samy osebe dostatočné pre odôvodnenie oslobodenia spoločnosti Akzo Nobel od pokuty.

Posúdenie primeranosti sadzby zníženia pokuty priznaného žalobkyňi

- 220 Žalobkyňa sa domnieva, že v súvislosti s tromi výrobkami dotknutými porušením poskytla Komisii dôkazy predstavujúce významnú pridanú hodnotu, a preto mala byť jej pokuta znížená sadzbou približujúcou sa k najvyššej hranici (50 %) stanovenej stupnice.
- 221 Komisia predovšetkým zdôrazňuje, že oznámenie o zhovievavosti z roku 2002 jej priznáva voľnú úvahu v súvislosti s určením sadzby zníženia pokuty, ktoré má byť podniku priznané za jeho spoluprácu.
- 222 Z úvah uvedených v bode 58 vyššie však vyplýva, že Všeobecný súd má právomoc nahradiť posúdenie Komisie svojím vlastným posúdením primeranej sadzby zníženia a ak zistí, že by bola primeraná iná sadzba, môže v rámci výkonu svojej neobmedzenej právomoci znížiť alebo zvýšiť pokutu uloženú Komisiou podľa sadzby zníženia, ktorú považuje za primeranú. Navyše vzhľadom na úvahy uvedené v bodoch 59 a 60 vyššie a pri neexistencii akéhokoľvek dôkazu alebo tvrdenia žalobkyne, ktoré by mohlo odôvodniť odchýlenie sa Všeobecného súdu od stupnice zníženia uplatniteľnej na žalobkyňu v súlade s oznámením o zhovievavosti z roku 2002 (30 až 50 %), sa Všeobecný súd rozhodol pridržiavať sa tejto stupnice. Preto je potrebné určiť, či bola sadzba zníženia na úrovni 35 % zvolená Komisiou primeraná alebo či by bolo odôvodnené uplatniť inú sadzbu, ktorá je prípadne bližšia k hornej hranici stupnice, ako tvrdí žalobkyňa.
- 223 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že ako už bolo uvedené vyššie, dátum, kedy žalobkyňa zaslala Komisii svoju žiadosť o zhovievavosť obsahujúcu dôkazy o porušení, významná pridaná hodnota, ktorú tieto dôkazy predstavovali pre preukázanie časti porušenia týkajúcej sa granulátov acetylidu vápenatého, a skutočnosť, že žalobkyňa bola prvým podnikom, ktorý informoval Komisiu o existencii tretej časti porušenia týkajúcej sa horčíkových granulátov, sú všetko skutočnosti, ktoré treba pozitívne zohľadniť na účely tohto posúdenia. Naopak, pri tomto posúdení treba negatívne zohľadniť skutočnosť, že dôkazy poskytnuté žalobkyňou nepredstavovali nijakú významnú pridanú hodnotu v súvislosti s časťou kartelu týkajúcou sa práškoveho acetylidu vápenatého, ako aj skutočnosť, že hoci žalobkyňa informovala Komisiu o existencii časti kartelu týkajúcej sa horčíkových granulátov, nedokázala jej poskytnúť konkrétne dôkazy, ktoré by jej umožnili preukázať túto časť porušenia. Tieto dôkazy následne poskytla Degussa.
- 224 Treba tiež uviesť, že v odôvodnení 34 napadnutého rozhodnutia Komisia poznamenala, že žalobkyňa po predložení svojej žiadosti o zhovievavosť obsahujúcej dôkazy „pokračovala v spolupráci zodpovedaním žiadostí o informácie, ale neposkytla dobrovoľne žiadne ďalšie dôkazy“. Bez akéhokoľvek vysvetlenia Komisie, ktoré by mohlo naznačovať, že žalobkyňa mala k dispozícii aj ďalšie dôkazy, ktoré jej dobrovoľne neposkytla, však treba dospieť k záveru, že ide len o neutrálnu poznámku Komisie s cieľom uviesť všetky relevantné skutočnosti, ktorú nie je potrebné zohľadniť v pozitívnom ani v negatívnom zmysle.
- 225 Ako už bolo uvedené, Komisia v odôvodnení 345 napadnutého rozhodnutia poznamenala, že hoci žalobkyňa poskytla dôkazy s významnou pridanou hodnotou len v súvislosti s granulátmi acetylidu vápenatého, zníženie pokuty, ktoré jej malo byť priznané, malo vplyv nielen na časť pokuty odzrkadľujúcu jej účasť na tejto časti porušenia, ale aj na časť pokuty odzrkadľujúcu jej účasť na časti porušenia týkajúcej sa práškoveho acetylidu vápenatého. Je zrejmé, že táto skutočnosť zohrala určitú úlohu pri výbere sadzby zníženia, ktoré malo byť priznané žalobkyňi.

- 226 Komisia totiž pred Všeobecným súdom uviedla, že sa vzhľadom na túto skutočnosť domnieva, že sa prejavila ako „viac než štedrá“, keď priznala žalobkyni sadzbu zníženia pokuty na úrovni 35 %. Komisia dodala, že zníženie pokuty žalobkyne o 35 % zodpovedá sume 2,7 milióna eur, čo predstavuje 70 % časti pokuty uloženej žalobkyni, ktorá zodpovedá jej účasti na časti tohto porušenia týkajúcej sa granulátov acetylidu vápenatého. V odpovedi na pripomienku žalobkyne, podľa ktorej takáto argumentácia v podstate nie je zlučiteľná s konštatovaním jediného porušenia týkajúceho sa troch rôznych výrobkov, Komisia poznamenala, že napriek existencii jediného porušenia mohla „podľa pridanej hodnoty oznámených informácií rozlišovať medzi rôznymi zložkami tohto kartelu“.
- 227 V súvislosti s touto tak trochu vágnou poznámkou Komisie je potrebné spresniť, že z úvah uvedených v bode 218 vyššie vyplýva, že uplatnenie zníženia pokuty len na jednu zložku porušenia, v súvislosti s ktorou žalobkyňa poskytla dôkazy z významnou pridanou hodnotou, by bolo v rozpore s oznámením o zhovievavosti z roku 2002. V každom prípade Komisia na pojednávaní vysvetlila, že túto poznámku netreba chápať v tom zmysle, že tvrdí opak.
- 228 Relevantnosť dôkazov o porušení týkajúcich sa časti porušenia, na ktorej sa podnik poskytujúci dôkazy zúčastnil, totiž nepatrí medzi kritériá, ktoré treba v súlade s bodom 23 druhým odsekom oznámenia o zhovievavosti z roku 2002 zohľadniť na účely určenia úrovne zníženia pokuty, ktoré má byť priznané uvedenému podniku.
- 229 Z toho vyplýva, že na účely určenia primeranej sadzby, ktorou mala byť pokuta uložená žalobkyni znížená za odmenu za jej spoluprácu, nebolo potrebné zohľadniť skutočnosť, že táto pokuta bola sankciou za jej účasť nielen na časti porušenia, v súvislosti s ktorou poskytla dôkazy s významnou pridanou hodnotou, ale aj na ďalšej časti tohto porušenia, v súvislosti s ktorou takéto dôkazy neposkytla.
- 230 Navyše treba zohľadniť údaje o obratoch, ktoré účastníci kartelu dosiahli v súvislosti s každým z troch výrobkov dotknutých porušením, ako sú uvedené v odôvodnení 288 napadnutého rozhodnutia. Z týchto údajov vyplýva, že kumulovaný obrat účastníkov kartelu z práškoveho acetylidu vápenatého predstavuje 45 až 50 % celkového obratu, kumulovaný obrat z granulátov acetylidu vápenatého predstavuje 30 až 35 % celkového obratu a kumulovaný obrat z horčíkových granulátov predstavuje 20 %. Z toho vyplýva, že žalobkyňa poskytla Komisii, ako Komisia sama priznala, dôkazy potrebné na preukázanie časti porušenia predstavujúcej 30 až 35 % celkového obratu dotknutého porušením a navyše ju upozornila na existenciu tretej časti tohto porušenia, hoci nebola schopná poskytnúť jej dôkazy potrebné na preukázanie jej existencie.
- 231 Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti sa Všeobecný súd domnieva, že treba čiastočne vyhovieť tretiemu žalobnému dôvodu, zrušiť článok 2 písm. c) napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom v ňom Komisia stanovila výšku pokuty zohľadňujúcu sadzbu zníženia pokuty na úrovni 35 %, a s výhradou preskúmania ostatných žalobných dôvodov a ešte nepreskúmaných tvrdení žalobkyne zmeniť pokutu uloženú žalobkyni na 4,35 milióna eur, to jest na sumu zodpovedajúcu sadzbe zníženia na úrovni 43,5 % zo základnej čiastky 7,7 milióna eur, ktorá je vo vzťahu k žalobkyni uvedená v odôvodnení 308 napadnutého rozhodnutia a ktorú Všeobecný súd považuje za primeranú okolnostiam prejednávanej veci.

O zohľadnení spolupráce žalobkyne ako poľahčujúcej okolnosti

- 232 Zostáva ešte tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého mala byť jej spolupráca s Komisiou zohľadnená ako poľahčujúca okolnosť. Je pravda, že žalobkyňa uviedla túto argumentáciu v rámci tretieho žalobného dôvodu len subsidiárne „pre prípad, že by Všeobecný súd nemal prijať“ jej argumentáciu týkajúcu sa porušenia oznámenia o zhovievavosti z roku 2002. Vzhľadom na skutočnosť, že tejto argumentácii

nebolo v celom rozsahu vyhovené, ako aj na skutočnosť, že žalobkyňa navyše uviedla obdobnú argumentáciu v rámci svojho druhého žalobného dôvodu (pozri bod 148 vyššie), je potrebné preskúmať aj toto tvrdenie.

- 233 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa bodu 29 štvrtej zarážky usmernení Komisia zistí existenciu poľahčujúcich okolností, „ak dotknutý podnik účinne spolupracuje s [ňou] nad rámec oznámenia zhovievavosti a zákonom stanovenej povinnosti spolupráce“. Podľa ustálenej judikatúry je zníženie pokuty v dôsledku spolupráce počas správneho konania odôvodnené iba vtedy, ak konanie daného podniku umožnilo Komisii určiť existenciu porušenia s menšími ťažkosťami a prípadne ho ukončiť (rozsudky Súdneho dvora zo 16. novembra 2000, SCA Holding/Komisia, C-297/98 P, Zb. s. I-10101, bod 36, a z 10. mája 2007, SGL Carbon/Komisia, C-328/05 P, Zb. s. I-3921, bod 83; rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. mája 1998, BPB de Eendracht/Komisia, T-311/94, Zb. s. II-1129, bod 325).
- 234 V prejednávanej veci treba zamietnuť tvrdenie žalobkyne založené na neuznaní poľahčujúcej okolnosti v dôsledku jej spolupráce s Komisiou, a to v rozsahu, v akom sa týka jej spolupráce vyplývajúcej z podania jej žiadosti v zmysle oznámenia o zhovievavosti z roku 2002. Zjavne totiž nejde o spoluprácu „nad rámec“ tohto oznámenia. Komisia túto spoluprácu vyhodnotila na základe uvedeného oznámenia a Všeobecný súd už toto vyhodnotenie preskúmal, pričom nahradil posúdenie Komisie svojím vlastným posúdením, v dôsledku čoho priznal žalobkyni dodatočné zníženie pokuty, ktorá jej bola uložená.
- 235 Rovnaké tvrdenie žalobkyne treba zamietnuť aj v rozsahu, v akom sa týka spolupráce odlišnej od spolupráce, ktorá vyplynula z podania jej žiadosti o uplatnenie oznámenia o zhovievavosti z roku 2002. Žalobkyňa totiž nespresnila, v čom táto jej údajná spolupráca spočívala, a už vôbec nie akým spôsobom umožnila Komisii konštatovať existenciu porušenia s menšími ťažkosťami a prípadne ho ukončiť.
- 236 Je preto potrebné zamietnuť tvrdenie žalobkyne a obmedziť sa len na zníženie pokuty uvedené v bode 231 vyššie.

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení zásad rovnosti zaobchádzania a proporcionality

- 237 Žalobkyňa uvádza, že Komisia pri stanovení pokuty, ktorú jej uložila, porušila zásady rovnosti zaobchádzania a proporcionality. Rôzne tvrdenia, ktoré v tomto kontexte rozvíja, možno zoskupiť do dvoch hlavných výhrad založených po prvé na neexistencii diferenciácie výšky pokuty v závislosti od veľkosti dotknutých podnikov a ich obrátov, tak celkových, ako aj dosiahnutých na trhoch dotknutých porušením, a po druhé na údajne zvýhodnenom zaobchádzaní so spoločnosťou Almamet.
- 238 Tieto dve výhrady budú postupne preskúmané ďalej. Hneď na úvod však treba pripomenúť, že Komisia je pri stanovení pokút, o aké ide v prejednávanej veci, povinná dodržiavať všeobecné zásady práva, osobitne zásady rovnosti zaobchádzania a proporcionality, ako ich vymedzila judikatúra súdov Únie (rozsudky Všeobecného súdu Degussa/Komisia, už citovaný v bode 66 vyššie, body 77 a 79, a z 8. októbra 2008, Schunk a Schunk Kohlenstoff-Technik/Komisia, T-69/04, Zb. s. II-2567, bod 41). Podľa ustálenej judikatúry najmä zásada rovnosti zaobchádzania alebo zákazu diskriminácie vyžaduje, aby sa s porovnateľnými situáciami nezaobchádzalo rozdielne a aby sa s rozdielnymi situáciami nezaobchádzalo rovnako, pokiaľ takéto zaobchádzanie nie je objektívne odôvodnené (pozri rozsudok BPB de Eendracht/Komisia, už citovaný v bode 233 vyššie, bod 309 a tam citovanú judikatúru). Okrem toho zásada proporcionality vyžaduje, aby akty inštitúcií neprekračovali hranice toho, čo je primerané a nevyhnutné na dosiahnutie sledovaného cieľa (pozri rozsudok Jungbunzlauer/Komisia, už citovaný v bode 70 vyššie, bod 226 a tam citovanú judikatúru).

O prvej výhrade založenej na neexistencii diferenciácie výšky pokuty v závislosti od veľkosti dotknutých podnikov a ich obrátov, tak celkových, ako aj dosiahnutých na trhoch dotknutých porušením

- 239 Žalobkyňa uvádza, že Komisia vo svojej rozhodovacej praxi vychádza pri určení základnej čiastky pokuty najmä z veľkosti dotknutého podniku, pretože pri rovnakej účasti na porušení sa môže výška pokuty líšiť v závislosti od veľkosti dotknutých podnikov. Aj samotné súdy Únie považovali relatívnu veľkosť podnikov za podstatné kritérium na určenie pokút v prípade účasti viacerých podnikov na porušení. V prejednávanej veci sa však Komisia dopustila zjavného porušenia zásady rovnosti zaobchádzania v neprospech žalobkyne. Hoci je žalobkyňa podnikom relatívne malej veľkosti, bola jej uložená pokuta, ktorej základná čiastka sa rovná asi 4 % jej celkového obrátu za rok 2006. Naopak, základná čiastka spoločností Akzo Nobel a Degussa sa rovnala asi 0,05 % ich celkových obrátov za rovnaký rok.
- 240 Okrem toho žalobkyňa vytýka Komisii porušenie zásady proporcionality tým, že neurčila základnú čiastku pokuty, ktorá jej mala byť uložená, v nižšej výške ako bola základná čiastka pokuty určená pre spoločnosti Akzo Nobel, Degussa, Almamet a Novácke chemické závody. Žalobkyňa sa domnieva, že vzhľadom na to, že jej obrát dosiahnutý na trhoch dotknutých porušením je nižší ako obrát spoločností Almamet a Novácke chemické závody a že navyše musela čeliť zložitej hospodárskej situácii z dôvodov uvedených v rámci piateho žalobného dôvodu, Komisia mala v jej prípade použiť na účely určenia základnej čiastky pokuty percento hodnoty predaja dosiahnutého v súvislosti s porušením nižšie ako 17 %.
- 241 Žalobkyňa tiež uvádza, že výška pokuty musí byť primeraná porušeniu, dopadu porušenia na trh, potrebe zabrániť novým porušeniam a ekonomickej schopnosti dotknutého podniku. Na preukázanie podľa jej názoru neprimeranej výšky pokuty, ktorá jej bola uložená, sa odvoláva na osobitnú situáciu trhov dotknutých porušením, ktoré sú podľa nej trhmi skôr obmedzenými. V tejto súvislosti tiež uvádza, že obchodné výsledky v tomto odvetví sú relatívne skromné, pričom jej ročný obrát na uvedených trhoch je okolo 13 miliónov eur ročne. Dotknuté výrobky nie sú vysoko výnosnými výrobkami, a to aj vzhľadom na ich nebezpečnú chemickú povahu, ktorá si vyžaduje vysoké náklady na zaistenie bezpečnosti. Preto sú marže dosahované pri týchto výrobkoch obvykle nízke. Žalobkyňa sa domnieva, že pokuta, ktorá jej bola uložená, nemá nijakú súvislosť s maržami, ktoré jej výrobky dotknuté porušením umožňujú.
- 242 Žalobkyňa navyše vykonáva rôzne porovnania výšky pokuty, ktorá jej bola uložená, aby preukázala jej neprimeranosť. Uvádza, že táto čiastka dosahuje v jej prípade okolo 20 % hornej hranice pokuty stanovenej v článku 23 ods. 2 druhom pododseku nariadenia č. 1/2003 (10 % jej celkového obrátu za predchádzajúci hospodársky rok). Naopak, v prípade spoločnosti Akzo Nobel by pokuta, ktorá jej mala byť uložená (keby nebola oslobodená od pokuty), zodpovedala 1,1 % hornej hranice pokuty stanovenej v jej prípade. V prípade spoločnosti Degussa je tento podiel iba 0,5 %. Žalobkyňa okrem toho uvádza rôzne príklady porušení v minulosti, v rámci ktorých pokuty uložené dotknutým podnikom predstavovali oveľa nižší podiel ich celkového obrátu a horných hraníc pokút uplatniteľných v ich prípade.
- 243 Tieto tvrdenia nemožno prijať.
- 244 Pokiaľ ide predovšetkým o tvrdenie založené na rozdieloch vo veľkosti rôznych účastníkov porušenia, treba uviesť, ako správne pripomína Komisia, že jej rozhodovacia prax, na ktorú sa žalobkyňa odvoláva, sa týka vecí, v ktorých Komisia uplatnila usmernenia z roku 1998, ktoré boli medzitým zrušené. To isté platí aj pre judikatúru, na ktorú sa žalobkyňa odvoláva a ktorá sa tiež týka vecí, v ktorých sa uplatnili tieto usmernenia.
- 245 Usmernenia z roku 1998 upravovali v bode 1 A a B stanovenie základnej čiastky pokuty podľa systému odlišného od systému stanoveného v usmerneniach. Konkrétne boli stanovené tri samostatné stupnice východiskových súm pre menej závažné, závažné a veľmi závažné porušenia.

- 246 Pri uplatňovaní tohto systému sa Komisia v určitých prípadoch rozhodla rozdeliť podniky, ktoré sa zúčastnili na porušení, podľa ich celkového obratu do rôznych kategórií, pričom pre každú z nich bola stanovená iná základná čiastka pokuty (pozri napríklad rozsudok Archer Daniels Midland a Archer Daniels Midland Ingredients/Komisia, už citovaný v bode 162 vyššie, bod 13). Táto prax Komisie bola schválená súdom Únie ako prax, ktorá je v súlade so všeobecnými zásadami práva Únie (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 15. marca 2006, BASF/Komisia, T-15/02, Zb. s. II-497, bod 233 a tam citovanú judikatúru; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok Archer Daniels Midland a Archer Daniels Midland Ingredients/Komisia, už citovaný v bode 162 vyššie, body 186 až 188). Práve na túto judikatúru sa žalobkyňa odvoláva na podporu svojej argumentácie.
- 247 Komisia však usmernenia z roku 1998 zrušila, na čo mala právo (pozri bod 74 vyššie), a nahradila ich usmerneniami, ktoré zavádzajú odlišný systém stanovenia základnej čiastky pokuty. Ako už bolo uvedené vyššie (pozri bod 106 vyššie), tento nový systém spočíva v stanovení základnej čiastky pokuty vlastnej každému účastníkovi v závislosti od hodnoty predaja, ktorý dosiahol v súvislosti s porušením, takže rozdelenie účastníkov rovnakého porušenia do rozdielnych kategórií podľa ich veľkosti alebo podľa akéhokolvek iného relevantného kritéria už nie je potrebné.
- 248 Okrem toho, ako už bolo uvedené v bode 111 vyššie, v bode 30 usmernení je stanovená možnosť zvýšenia pokuty uloženej podnikom, ktoré majú zvlášť vysoký obrat mimo tovarov alebo služieb, ktoré sú spojené s porušením, na účely zabezpečenia dostatočne odstrašujúceho účinku tejto pokuty. Podľa usmernení nie je teda zohľadnenie veľkosti a celkového obratu podniku na účely stanovenia pokuty úplne vylúčené.
- 249 Od Komisie však nemožno vyžadovať, aby pri stanovení výšky pokuty systematicky zohľadňovala tieto skutočnosti.
- 250 Hoci totiž z bodu 30 usmernení vyplýva, že zvýšenie pokuty uloženej podniku sa môže javiť ako nevyhnutné na zabezpečenie jej dostatočného odstrašujúceho účinku, z tohto bodu naopak nevyplýva, že pokuta, ktorá nepredstavuje podstatné percento celkového obratu dotknutého podniku, voči nemu nemá dostatočne odstrašujúci účinok. V tejto súvislosti treba uviesť, že pokuta stanovená podľa metodiky upravenej v usmerneniach v zásade predstavuje významné percento hodnoty predaja potrestanej spoločnosti v oblasti dotknutej daným porušením. Vďaka pokute tak budú zisky spoločnosti v danom odvetví podstatne nižšie, prípadne bude v strate. Ak by aj obrat uvedenej spoločnosti v danom odvetví predstavoval len malú časť jej celkového obratu, nemožno *a priori* vylúčiť, že zníženie zisku v danom odvetví, prípadne dosiahnutie straty by malo odstrašujúci účinok, keďže obchodná spoločnosť v určitom odvetví sa v zásade snaží o dosiahnutie zisku. Bod 30 usmernení teda správne stanovuje možnosť a nie povinnosť Komisie zvýšiť pokutu uloženú podniku so zvlášť vysokým obratom mimo tovarov alebo služieb, ktoré sú spojené s porušením (rozsudok Novácke chemické závody/Komisia, už citovaný v bode 74 vyššie, body 62 až 64).
- 251 Z toho vyplýva, aj vzhľadom na judikatúru citovanú v bode 112 vyššie, že porovnania vykonané žalobkyňou medzi výškami pokút uložených rôznym účastníkom sporného porušenia ako percent celkového obratu každého z nich nepostačujú pre preukázanie toho, že Komisia v prejednávanej veci porušila zásady rovnosti zaobchádzania a proporcionality.
- 252 Pokiaľ ide o tvrdenie, že základná čiastka pokuty stanovená v prípade žalobkyne mala byť v absolútnom vyjadrení nižšia ako základná čiastka stanovená v prípade určitých ďalších účastníkov porušenia (pozri bod 240 vyššie), z odôvodnenia 308 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že len v prípade dvoch spoločností spomenutých žalobkyňou, konkrétne Degussa a Almamet, bola uplatnená základná čiastka pokuty, ktorá bola v absolútnom vyjadrení nižšia ako základná čiastka stanovená v prípade žalobkyne.

- 253 Pokiaľ ide o prípad spoločnosti Degussa, túto skutočnosť možno vysvetliť dĺžkou trvania jej účasti na porušení, ktorá bola výrazne kratšia (štyri mesiace) ako dĺžka trvania účasti určená v prípade žalobkyne, ako aj tým, že táto účasť sa týkala len jednej časti kartelu (týkajúcej sa práškového acetylidu vápenatého).
- 254 Pokiaľ ide o Almamet, z odôvodnenia 15 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že jej celkový obrat za posledný celý hospodársky rok predchádzajúci prijatiu napadnutého rozhodnutia bol okolo 40 až 50 miliónov eur (v prípade žalobkyne to bolo 257 miliónov eur; pozri odôvodnenie 17 napadnutého rozhodnutia). Navyše z odôvodnenia 288 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že hodnota predaja, ktorý dosiahla v súvislosti s porušením, bola nižšia ako hodnota predaja žalobkyne. To isté platí aj o dĺžke trvania jej účasti na karteli (pozri odôvodnenie 304 napadnutého rozhodnutia). Vzhľadom na tieto skutočnosti samotná skutočnosť, že v prípade týchto dvoch podnikov bola uplatnená základná čiastka pokuty, ktorá bola v absolútnom vyjadrení nižšia ako základná čiastka pokuty uplatnená v prípade žalobkyne, nepredstavuje ani porušenie zásady rovnosti zaobchádzania, ani porušenie zásady proporcionality. V rovnakom kontexte treba uviesť, že tvrdenia žalobkyne založené na jej údajne zložitej hospodárskej situácii budú preskúmané ďalej v rámci analýzy piateho žalobného dôvodu.
- 255 Uspieť nemôže ani argumentácia žalobkyne založená na údajne obmedzenej povahe dotknutých trhov, ktorá umožňuje dosahovať len nízke marže.
- 256 Z ustálenej judikatúry jasne vyplýva, že na určenie výšky pokút uložených v prípade porušenia pravidiel hospodárskej súťaže je nutné zohľadniť trvanie porušenia a všetky faktory, ktoré môžu ovplyvniť posúdenie ich závažnosti, akými sú konanie každého z podnikov, úloha, ktorú každý z nich hrá pri vytvorení zosúladených postupov, prospech, ktorý z týchto postupov podniky mohli získať, ich veľkosť a hodnota dotknutého tovaru, ako aj nebezpečenstvo, ktoré porušenia tohto typu predstavujú (pozri rozsudok Súdneho dvora z 8. decembra 2011, KME a i./Komisia, C-272/09 P, Zb. s. I-12789, bod 96 a tam citovanú judikatúru).
- 257 Z ustálenej judikatúry však tiež vyplýva, že hoci výška pokuty uloženej podniku musí byť proporcionálna k dĺžke trvania porušenia a k ďalším faktorom spôsobilým ovplyvniť posúdenie závažnosti porušenia, medzi ktorými sa nachádza prospech, aký mohol dotknutý podnik svojimi praktikami dosiahnuť, nemôže skutočnosť, že podnik nedosiahol porušením žiaden prospech, predstavovať prekážku uloženia pokuty bez toho, aby pokute hrozila strata jej odstrašujúceho charakteru (pozri rozsudok BPB de Eendracht/Komisia, už citovaný v bode 233 vyššie, bod 441 a tam citovanú judikatúru).
- 258 Z toho vyplýva, že hoci prospech, aký mohol dotknutý podnik dosiahnuť z porušenia, a všeobecnejšie zisky, ktoré dosiahol na trhoch dotknutých porušením, sú jednými z faktorov, ktoré možno zohľadniť na účely určenia výšky pokuty, Komisia ani súd Únie vykonávajúci svoju neobmedzenú právomoc v oblasti pokút nemajú nijakú povinnosť zabezpečiť, aby bola táto výška pokuty priamo proporcionálna k ziskom dosiahnutým predmetným podnikom na dotknutých trhoch alebo aby ich neprevýšila.
- 259 Napokon sú nerelevantné aj rôzne porovnania, ktoré žalobkyňa vykonala medzi výškami pokút uložených rôznym účastníkom sporného kartelu ako percent hornej hranice pokút uplatniteľnej na každého z nich v súlade s článkom 23 ods. 2 druhým pododsekom nariadenia č. 1/2003. Ako vyplýva z judikatúry, ide skôr o pevný prah, ktorý má jediný možný dôsledok, že výška pokuty vypočítaná na základe kritérií závažnosti a dĺžky trvania porušenia bude znížená na najvyššiu povolenú úroveň. Jej uplatnenie znamená, že dotknutý podnik v zásade neplatí pokutu, ktorú by bol inak povinný zaplatiť v dôsledku posúdenia založeného na týchto kritériách (rozsudok Dansk Rørindustri a i./Komisia, už citovaný v bode 112 vyššie, bod 283). Z toho vyplýva, že samotná skutočnosť, že pokuta uložená žalobkyňi sa približuje k hranici 10 % jej celkového obratu viac ako v prípade ostatných účastníkov kartelu, nemôže predstavovať porušenie zásady rovnosti zaobchádzania alebo proporcionality. Tento dôsledok je totiž vnútorne spätý s výkladom, že horná hranica 10 % je jednoduchým pevným prahom,

ktorý sa použije po prípadnom znížení výšky pokuty z dôvodu poľahčujúcich okolností alebo zásady proporcionality (pozri rozsudok Novácke chemické závody/Komisia, už citovaný v bode 74 vyššie, bod 163 a tam citovanú judikatúru).

260 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy sa prvá výhrada musí zamietnuť.

O druhej výhrade založenej na údajne zvýhodnenom zaobchádzaní so spoločnosťou Almamet

261 Žalobkyňa uvádza porušenie zásady rovnosti zaobchádzania tým, že jej Komisia neznížila pokutu o 20 % tak, ako to urobila v prípade spoločnosti Almamet. Žalobkyňa v tomto kontexte uvádza aj porušenie povinnosti odôvodnenia.

262 V odôvodnení 372 napadnutého rozhodnutia Komisia uviedla, že je potrebné zohľadniť skutočnosť, že Almamet je veľmi malý nezávislý podnik, ktorý nepatrí do žiadnej veľkej skupiny spoločností. Almamet je aktívna v oblasti obchodovania s materiálmi s vysokou hodnotou a jej marža na zisku je skôr nízka, pričom má „vcelku koncentrované portfólio výrobkov“. Komisia dodala, že bola tiež zohľadnená „skutočnosť, že uložená pokuta by mala relatívne veľký dopad na finančnú situáciu spoločnosti takéhoto druhu“. Komisia dospela k záveru, že vzhľadom na „osobitné charakteristiky“ spoločnosti Almamet považuje 20 % zníženie výšky pokuty za primerané, keďže Almamet bude v každom prípade pokutou v tejto výške dostatočne odradená.

263 Komisia v poznámke pod čiarou č. 685 odkázala na bod 37 usmernení, ktorý znie takto:

„I keď tieto usmernenia vysvetľujú všeobecnú metodiku stanovovania výšky pokút, konkrétne okolnosti danej veci alebo nevyhnutnosť dosiahnuť odstrašujúci účinok v konkrétnej veci môžu byť dôvodom na to, aby sa Komisia odchyľila od tejto metodiky alebo od limitov stanovených v bode 21.“

264 Z toho vyplýva, že Komisia sa pri znížení pokuty spoločnosti Almamet o 20 % odchyľila od svojich usmernení. Ako vyplýva z ustálenej judikatúry, takéto odchylenie musí byť zlučiteľné najmä so zásadou rovnosti zaobchádzania (rozsudok Dansk Rørindustri a i./Komisia, už citovaný v bode 112 vyššie, bod 211; rozsudky Všeobecného súdu Schunk a Schunk Kohlenstoff-Technik/Komisia, už citovaný v bode 238 vyššie, bod 44, a z 28. apríla 2010, Amann & Söhne a Cousin Filterie/Komisia, T-446/05, Zb. s. II-1255, bod 146).

265 Treba uviesť, že Komisia v odôvodnení 372 napadnutého rozhodnutia uviedla pri odôvodnení zníženia pokuty, ktoré priznala spoločnosti Almamet, určité jej „osobitné charakteristiky“. Ako už bolo rozhodnuté v rozsudku Novácke chemické závody/Komisia, už citovanom v bode 74 vyššie (body 137 až 141), podnik s takýmito osobitnými charakteristikami sa vzhľadom na možné zníženie pokuty mimo prípadov špeciálne upravených v usmerneniach nachádza v odlišnej situácii, ako je situácia podniku, ktorý ich nemá.

266 Po prvé je potrebné pripomenúť, že článok 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003 upravuje najmä, že pokuta uložená každému podniku za účasť na porušení ustanovení článku 81 ES nepresiahne 10 % jeho celkového obratu v predchádzajúcom obchodnom roku. Podľa judikatúry je účelom hornej hranice obratu vyhnúť sa tomu, aby pokuty uložené Komisiou boli neproporcionálne v pomere k významu dotknutého podniku (rozsudky Súdneho dvora zo 7. júna 1983, Musique Diffusion française a i./Komisia, 100/80 až 103/80, Zb. s. 1825, bod 119, a zo 7. júna 2007, Britannia Alloys & Chemicals/Komisia, C-76/06 P, Zb. s. I-4405, bod 24).

- 267 Táto horná hranica však nie je dostatočná, aby zabránila prípadnej neúmernosti pokuty uloženej v danom prípade sprostredkovateľovi aktívnemu v oblasti obchodovania s materiálmi s vysokou hodnotou, ktorého marža na zisku je nízka, ako je Almamet. Z dôvodu vysokej hodnoty dotknutých materiálov môže totiž takýto podnik vykazovať neúmerne vysoký obrat v porovnaní so svojím ziskom a majetkom, na ktoré jediné bude mať uhradenie pokuty vplyv.
- 268 Po druhé, keďže je podľa metodiky usmernení pri stanovení pokuty zohľadnená počiatočná časť hodnoty predaja uskutočneného predmetnou spoločnosťou na trhu, ktorého sa týkalo dané porušenie, je nebezpečenstvo neprimeranej pokuty v prípade takej spoločnosti, ako je Almamet, o to vyššie, že daná pokuta predstavuje podstatnú časť celkového obratu danej spoločnosti, ktorá disponuje len „relatívne koncentrovaným portfóliom výrobkov“.
- 269 Po tretie je dôležitá tiež skutočnosť, že Almamet je veľmi malý podnik, ktorý nie je súčasťou žiadnej veľkej skupiny, a z toho dôvodu znáša sám túto pokutu a žiadna iná spoločnosť nie je spolu s ním solidárne zodpovedná za jej úhradu, alebo všeobecnejšie nikto ho na tento účel nepodporí.
- 270 Vzhľadom na tieto úvahy treba predovšetkým uviesť, že rozhodnutie Komisie priznať spoločnosti Almamet zníženie pokuty je v rozpore s tvrdeniami žalobkyne z právneho hľadiska dostatočne odôvodnené.
- 271 Okrem toho treba ako nerelevantné zamietnuť tvrdenie žalobkyne založené na skutočnosti, že Almamet nespĺňala, ako Komisia skutočne konštatovala v odôvodnení 371 napadnutého rozhodnutia, podmienky stanovené v bode 35 usmernení pre priznanie zníženia pokuty z dôvodu platobnej neschopnosti. V tejto súvislosti stačí pripomenúť, že Komisia sa rozhodla znížiť pokutu spoločnosti Almamet podľa bodu 37 usmernení. Rovnako tak je nerelevantná skutočnosť, na ktorú poukazuje žalobkyňa, že Almamet čiastočne poprela existenciu porušenia, ako to vyplýva z odôvodnenia 152 napadnutého rozhodnutia. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, že Almamet bola vodcom porušenia, toto tvrdenie je nesprávne (pozri body 97 až 104 vyššie), pričom aj keby bolo pravdivé, bolo by nerelevantné.
- 272 Za týchto podmienok treba preskúmať tvrdenia uvedené žalobkyňou na preukázanie toho, že sa nachádzala v situácii porovnateľnej so spoločnosťou Almamet a zaslúžila by si zníženie pokuty z rovnakého dôvodu ako Almamet.
- 273 Po prvé žalobkyňa tvrdí, že rovnako ako Almamet pôsobí sama na dotknutých trhoch ako nezávislý a „relatívne malý“ podnik. Dodáva, že na dotknutých trhoch je v skutočnosti ešte menším aktérom než Almamet: hodnota predaja, ktorý na týchto trhoch dosiahla, je podľa Komisie 10 až 15 miliónov eur, pričom v prípade spoločnosti Almamet je to 20 až 25 miliónov eur.
- 274 Toto tvrdenie je nedostatočné na odôvodnenie záveru, že sa žalobkyňa nachádzala v obdobnej situácii ako Almamet. Komisia predovšetkým nezohľadnila len malú veľkosť spoločnosti Almamet, ale aj skutočnosť, že bola len malým sprostredkovateľom. Ako sprostredkovateľ nemala nijaký vplyv na ceny výrobkov, ktoré nakupovala a uvádzala na trh, ale len na svoju maržu na zisku, a teda na konečnú cenu, za akú predávala výrobky svojim zákazníkom. Z tohto dôvodu sa hodnota predaja dosiahnutého spoločnosťou Almamet v súvislosti s porušením a všeobecnejšie jej celkový obrat mohli javiť ako dosť vysoké, avšak najväčší podiel takto dosiahnutých príjmov predstavovali sumy, ktoré museli byť priamo zaplatené tretím osobám, a to dodávateľom spoločnosti Almamet. Žalobkyňa nie je sprostredkovateľ, ale obchoduje s výrobkami, ktoré sama vyrába, a teda sa nenachádza v rovnakej situácii.
- 275 Ďalej treba uviesť, že hoci je žalobkyňa podnikom zjavne skromnejšej celkovej veľkosti ako ostatné podniky, ktoré sa zúčastnili na karteli, medzi ňou a spoločnosťou Almamet existuje veľký rozdiel v celkovom obrate (pozri bod 254 vyššie). Komisia navyše správne pripomenula, že z tabuľky, ktorú žalobkyňa uviedla v prílohe k žalobe, vyplýva, že počas obdobia porušovania zamestnávala viac ako 600 osôb. Ťažko ju teda možno kvalifikovať ako podnik malej veľkosti.

- 276 Po druhe žalobkyňa tvrdí, že rovnako ako Almamet pracuje s materiálmi vysokej hodnoty s veľmi nízkou maržou na zisku. Jej portfólio výrobkov je taktiež veľmi koncentrované.
- 277 Treba konštatovať, že toto tvrdenie žalobkyne je uvedené veľmi stručne a nie je podporené žiadnymi podrobnými vysvetleniami ani relevantnými dôkazmi. Žalobkyňa predovšetkým neposkytla nijaké podrobnosti ani dôkazy o svojich ziskových rozpätiach. Okrem toho sa vo svojej replike vôbec nevyjadrila k tvrdeniu Komisie, že mala portfólio výrobkov neporovnateľné s portfóliom spoločnosti Almamet.
- 278 Navyše skutočnosť, že Almamet je sprostredkovateľom výrobkov, ktoré získava od iných podnikov, zatiaľ čo žalobkyňa uvádza na trh výrobky, ktoré sama vyrába, je opäť relevantná. Ako bolo uvedené v bode 274 vyššie, práve z tohto dôvodu je relevantná vysoká hodnota výrobkov, s ktorými Almamet obchoduje, a jej veľmi úzke ziskové rozpätia. V prípade žalobkyne, ktorá nie je sprostredkovateľom, ale výrobcom, nie sú tieto dva faktory bez podrobnejších vysvetlení k jej výrobným nákladom, ktoré žalobkyňa neposkytla, rovnako relevantné ako v prípade spoločnosti Almamet.
- 279 Po tretie žalobkyňa uvádza, že pokuta, ktorá jej bola uložená, bude mať aj v jej prípade relatívne silný vplyv na jej finančnú situáciu. Tvrdí, že musí znášať vysoké výrobné náklady, náklady na údržbu, skladovanie a investičné náklady, a preto sa jej vysoká pokuta dotkne oveľa viac ako v prípade spoločnosti Almamet.
- 280 Toto tvrdenie, navyše veľmi všeobecné a ničím neodôvodnené, treba tiež zamietnuť z dôvodov uvedených v bode 278 vyššie.
- 281 Keďže žalobkyňa neuviedla iné tvrdenia na preukázanie toho, že sa nachádzala v obdobnej situácii ako Almamet, je potrebné s ohľadom na rozdielnosť situácií týchto dvoch spoločností dospieť k záveru, že Komisii nemožno vytýkať porušenie zásady rovnosti zaobchádzania z dôvodu, že spoločnosti Almamet priznala zníženie pokuty z dôvodov uvedených v odôvodnení 372 napadnutého rozhodnutia a žalobkyňa nie. Preto treba zamietnuť druhú výhradu, ako aj štvrtý žalobný dôvod v celom rozsahu. Okrem toho, keďže treba zamietnuť všetky vyššie preskúmané tvrdenia žalobkyne, výkon neobmedzenej právomoci Všeobecného súdu na účely zníženia pokuty uloženej žalobkyňa nad rámec zníženia uvedeného v bode 231 vyššie nie je odôvodnený.

O piatom žalobnom dôvode založenom na skutočnosti, že Komisia protiprávne neznížila žalobkyňa pokutu z dôvodu jej platobnej neschopnosti a konkrétnych okolností prejednávanej veci

- 282 Žalobkyňa uvádza, že vzhľadom na konkrétne okolnosti jej situácie boli splnené podmienky podstatného zníženia pokuty, ktorá jej bola uložená, podľa bodu 35 usmernení alebo prinajmenšom podľa bodu 37 usmernení. Žalobkyňa vytýka Komisii, že dostatočne nezohľadnila jej zníženú platobnú schopnosť napriek presvedčivej argumentácii, ktorú jej predložila. Žalobkyňa sa preto domnieva, že Komisia porušila usmernenia a dopustila sa zjavne nesprávneho posúdenia tým, že jej odmietla znížiť pokutu. To platí o to viac, že Komisia priznala takéto zníženie spoločnosti Almamet, hoci individuálna ekonomická situácia žalobkyne v sebe nesie oveľa väčšie možné riziko.

Usmernenia

- 283 Body 35 a 37 usmernení znejú takto:

„35. Za výnimočných okolností môže Komisia na návrh prihliadnuť na platobnú neschopnosť podniku v osobitnom sociálnom a ekonomickom kontexte. Na zníženie pokuty nebude Komisii stačiť samotné zistenie o nepriaznivej alebo stratovej finančnej situácii podniku. Zníženie môže byť

povolené len na základe objektívnych dôkazov, preukazujúcich, že uloženie pokuty podľa podmienok stanovených v týchto usmerneniach, by nenapraviteľne ohrozilo ekonomickú životaschopnosť dotknutého podniku a viedlo by ku strate hodnoty jeho majetku.

...

37. I keď tieto usmernenia vysvetľujú všeobecnú metodiku stanovovania výšky pokút, konkrétne okolnosti danej veci alebo nevyhnutnosť dosiahnuť odstrašujúci účinok v konkrétnej veci môžu byť dôvodom na to, aby sa Komisia odchyľila od tejto metodiky alebo od limitov stanovených v bode 21.

Napadnuté rozhodnutie

- ²⁸⁴ Ako vyplýva zo znenia odôvodnenia 363 v spojení s odôvodnením 373 napadnutého rozhodnutia, žalobkyňa bola jedným z podnikov, ktoré sa počas správneho konania odvolávali na bod 35 usmernení. Komisia po tom, čo v odôvodneniach 364 až 368 napadnutého rozhodnutia uviedla určité všeobecné úvahy uplatniteľné na všetky podniky, ktoré sa na tento bod usmernení odvolávali, v odôvodneniach 373 a 374 napadnutého rozhodnutia sa špecificky vyjadrila k prípadu žalobkyne, pričom uviedla toto:

„(373) Analýza finančných informácií poskytnutých spoločnosťou [Donau Chemie]... vedie k záveru, že [Donau Chemie] je životaschopný podnik s nízkym rizikom konkurzu. Má sa za to, že dopad pokuty nenapraviteľne neohrozí ekonomickú životaschopnosť podniku [Donau Chemie] a nespôsobí úplnú stratu hodnoty jeho majetku. Vzhľadom na tieto okolnosti sa neakceptuje nárok spoločnosti [Donau Chemie] založený na neschopnosti zaplatiť pokutu.

(374) Spoločnosť [Donau Chemie] síce často poukazovala na katastrofický rok 2005, keď [bola zničená jej elektrárňa], ale táto udalosť už neohrozuje životaschopnosť podniku do tej miery, že by bol neschopný zaplatiť pokutu uloženú týmto rozhodnutím.“

Úvodné poznámky k bodu 35 usmernení

- ²⁸⁵ Bolo opakovane rozhodnuté, že Komisia pri určení výšky pokuty v zásade nie je povinná zohľadniť stratovú finančnú situáciu podniku, keďže uloženie takejto povinnosti by viedlo k získaniu neoprávnenej súťažnej výhody pre podniky, ktoré sú najmenej prispôsobené podmienkam trhu (rozsudok Dansk Rørindustri a i./Komisia, už citovaný v bode 112 vyššie, bod 327; rozsudky Súdu prvého stupňa z 19. marca 2003, CMA CGM a i./Komisia, T-213/00, Zb. s. II-913, bod 351, a Tokai Carbon a i., už citovaný v bode 110 vyššie, bod 370).

- ²⁸⁶ Z ustálenej judikatúry navyše vyplýva, že skutočnosť, že opatrenie prijaté orgánom Únie vyvolá konkurz alebo likvidáciu daného podniku, nie je sama osebe právom Únie zakázaná. Ak totiž likvidácia podniku v jeho existujúcej právnej forme môže ohroziť finančné záujmy vlastníkov, akcionárov alebo držiteľov podielov, neznamená to, že osobné, hmotné a nehmotné zložky zastúpené v podniku stratili tiež svoju hodnotu (rozsudky Súdu prvého stupňa Tokai Carbon a i., už citovaný v bode 110 vyššie, bod 372; z 29. novembra 2005, Heubach/Komisnia, T-64/02, Zb. s. II-5137, bod 163, a Všeobecného súdu z 28. apríla 2010, BST/Komisnia, T-452/05, Zb. s. II-1373, bod 96).

- ²⁸⁷ Nemožno teda dospieť k záveru, že prijatím bodu 35 usmernení si Komisia uložila akúkoľvek povinnosť, ktorá by bola v rozpore s touto judikatúrou. Príkladom toho je aj skutočnosť, že uvedený bod neodkazuje na konkurz spoločnosti, ale na situáciu v „osobitnom sociálnom a ekonomickom kontexte“, v rámci ktorej by uloženie pokuty „nenapraviteľne ohrozilo ekonomickú životaschopnosť

dotknutého podniku a viedlo by ku strate hodnoty jeho majetku“ (rozsudky Novácke chemické závody/Komisia, už citovaný v bode 74 vyššie, bod 188, a Ecka Granulate a non ferrum Metallpulver/Komisia, už citovaný v bode 139 vyššie, bod 96).

- 288 Z toho vyplýva, že na uplatnenie bodu 35 usmernení nepostačuje skutočnosť, že pokuta uložená za porušenie pravidiel hospodárskej súťaže môže viesť k vyhláseniu konkurzu dotknutej spoločnosti. Z judikatúry citovanej v bode 286 vyššie totiž vyplýva, že hoci konkurz poškodzuje finančné záujmy dotknutých vlastníkov a akcionárov, nemusí nevyhnutne viesť k zániku predmetného podniku. Ten môže sám osebe pokračovať vo svojej existencii buď formou zvýšenia základného imania spoločnosti, ktorá vyhlásila konkurz, ako právnická osoba zabezpečujúca prevádzku uvedeného podniku, alebo formou celkového prevzatia jeho majetku, teda podniku ako subjektu vykonávajúceho ekonomickú činnosť, iným subjektom. Takéto celkové prevzatie majetku sa môže uskutočniť dobrovoľným alebo núteným predajom majetku spoločnosti v konkurze s pokračujúcou prevádzkou (rozsudky Novácke chemické závody/Komisia, už citovaný v bode 74 vyššie, bod 189, a Ecka Granulate a non ferrum Metallpulver/Komisia, už citovaný v bode 139 vyššie, bod 97).
- 289 V dôsledku toho treba bod 35 usmernení, najmä v súvislosti so stratou hodnoty majetku dotknutej spoločnosti, chápať ako bod, ktorý upravuje situáciu, v ktorej je prevzatie podniku uvedené v predchádzajúcom bode, alebo prinajmenšom jeho majetku, nepravdepodobné až nemožné. V takom prípade budú jednotlivé časti majetku spoločnosti jedna po druhej ponúknuté v konkurze na predaj a je možné, že mnoho z nich nenájde kupca alebo prinajlepšom budú predané za veľmi nízku cenu, takže je oprávnené hovoriť, ako uvádza bod 35 usmernení, o úplnej strate ich hodnoty (rozsudky Novácke chemické závody/Komisia, už citovaný v bode 74 vyššie, bod 190, a Ecka Granulate a non ferrum Metallpulver/Komisia, už citovaný v bode 139 vyššie, bod 98).
- 290 Okrem toho je potrebné pripomenúť, že uplatnenie uvedeného bodu usmernení si podľa jeho znenia tiež vyžaduje „osobitný sociálny a ekonomický kontext“. Podľa judikatúry je takýto kontext tvorený dôsledkami, ktoré by mohlo mať zaplatenie pokuty najmä na zvýšenie nezamestnanosti alebo na poškodenie dodávateľských a odberateľských hospodárskych odvetví dotknutého podniku (rozsudok Súdneho dvora z 29. júna 2006, SGL Carbon/Komisia, C-308/04 P, Zb. s. I-5977, bod 106, a rozsudok Novácke chemické závody/Komisia, už citovaný v bode 74 vyššie, bod 192).
- 291 Ak sú podmienky uvedené v bodoch 289 a 290 splnené, možno skutočne tvrdiť, že uloženie pokuty, ktorá môže mať za následok zánik dotknutej spoločnosti, je v rozpore so zásadou proporcionality, ktorú je Komisia povinná dodržiavať pri každom uložení pokuty podľa práva hospodárskej súťaže (rozsudky Novácke chemické závody/Komisia, už citovaný v bode 74 vyššie, bod 193, a Ecka Granulate a non ferrum Metallpulver/Komisia, už citovaný v bode 139 vyššie, bod 100).
- 292 Okrem toho, keďže Komisia vo svojej argumentácii odkazuje na širokú mieru voľnej úvahy, ktorú jej bod 35 usmernení ponecháva, treba jednak uviesť, že netreba prikladať prílišný význam použitiu výrazu „môže“ namiesto „musí“ v uvedenom bode. Tento výraz nemožno chápať v tom zmysle, že Komisia môže svojvoľne zamietnuť znížiť pokutu, ak sú splnené všetky podmienky uvedené v tomto bode a takéto zníženie sa javí ako zlučiteľné so všeobecnými zásadami práva, ktoré musia byť dodržané pri stanovení výšky pokuty. Tento výraz je skôr ďalším prejavom flexibility, ktorú si Komisia musí ponechať pri prijímaní orientačných pravidiel postupu, akými sú usmernenia (rozsudok Ecka Granulate a non ferrum Metallpulver/Komisia, už citovaný v bode 139 vyššie, bod 48).
- 293 Treba tiež pripomenúť, že Všeobecný súd môže na základe neobmedzenej právomoci, ktorou disponuje v oblasti pokút (pozri bod 58 vyššie), nahradiť posúdenie Komisie svojím vlastným posúdením, a to aj pokiaľ ide o preskúmanie otázky, či má byť žalobkyni priznané zníženie pokuty podľa bodu 35 usmernení.
- 294 S ohľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba preto preskúmať, či, ako tvrdí žalobkyňa, argumentácia, ktorú predložila Komisii, odôvodňovala zníženie pokuty podľa uvedeného článku.

O uplatnení bodu 35 usmernení

- 295 Žalobkyňa uvádza, že celá jej skupina podnikov sa nachádza v mimoriadne zložitej ekonomickej situácii. To sa odzrkadľuje vo výsledku bežných činností, ktorý výrazne klesol, a to zo 7,016 milióna eur v hospodárskom roku 2007 na 1,686 milióna v hospodárskom roku 2008. Ročný konsolidovaný výsledok skupiny žalobkyne vykázal tiež zjavné zhoršenie, pričom strata zaznamenaná v súvahe za hospodársky rok od 30. septembra 2007 do 30. septembra 2008 presiahla 2 milióny eur. Navyše sa zvýšil aj čistý dlh skupiny žalobkyne zo 14,2 milióna eur v hospodárskom roku 2005 na 30,4 milióna eur v hospodárskom roku 2008. Žalobkyňa dodáva, že predovšetkým časť jej podniku aktívna v oblasti výroby acetylidu vápenatého je už niekoľko rokov stratová. Straty akumulované za roky 1999 až 2006 dosiahli 15,94 milióna eur.
- 296 Žalobkyňa okrem toho pripomína, že už počas správneho konania upozornila na skutočnosť, že jej súkromná vodná elektrárň vo Wiesbergu (Rakúsko) bola v lete 2005 úplne zničená povodňami. Prevádzka jej závodu na výrobu acetylidu vápenatého v Landecku (Rakúsko) bola závislá od elektrickej energie vyrobenej elektrárnou vo Wiesbergu a bolo možné ju zachrániť len vďaka finančnej pomoci rakúskych orgánov. Samotná žalobkyňa však musela znášať veľkú časť nákladov na rekonštrukciu tejto elektrárne. V dôsledku tejto prírodnej katastrofy žalobkyňa utrpela v roku 2005 škodu vo výške asi 20 miliónov eur, čo sa prejavilo v zápornom výsledku závodu v Landecku, ktorý v roku 2005 predstavoval –11,92 milióna eur a naďalej má dopad na finančný stav žalobkyne.
- 297 Žalobkyňa navyše uvádza podrobnosti o významných investičných projektoch, ktoré budú v blízkej budúcnosti potrebné vo viacerých lokalitách jej podniku. Celkové plánované investície pre výrobný závod v Landecku by mali do roku 2016 dosiahnuť sumu 20,17 milióna eur a sú absolútne nevyhnutné pre zachovanie tohto závodu a z dlhodobého hľadiska aj pre zachovanie pracovných miest závislých od tohto závodu. Pre nedostatok finančných prostriedkov žalobkyne musia byť financované z úverov. Uloženie spornej pokuty, ktorú by žalobkyňa musela tiež financovať pomocou úveru, by jej zabránilo získať potrebné úvery, zhoršilo by jej už tak neistú ekonomickú situáciu a viedlo by k značnému oslabeniu žalobkyne ako konkurentky na dotknutých trhoch s acetylidom vápenatým. Pokuta by okrem toho viedla k čiastočnému alebo úplnému ukončeniu prevádzky dôležitých výrobných závodov žalobkyne a v dôsledku toho k strate množstva pracovných miest.
- 298 Žalobkyňa predovšetkým poukazuje na situáciu svojho výrobného závodu v Landecku, ktorý priamo zamestnáva 70 osôb a nepriamo od neho závisia aj ďalšie pracovné miesta. Žalobkyňa uvádza, že v roku 2006 vykonala porovnávací výpočet hospodárskych výsledkov, ktoré by dosiahla z predaja elektrickej energie vyrobenej elektrárnou vo Wiesbergu, bežne určenej na využitie výrobným závodom v Landecku, tretím osobám, a to v prípade pokračovania činnosti svojho závodu a v prípade jeho zatvorenia. Tento výpočet preukázal, že pokračovanie činnosti tohto závodu by viedlo k stratám vo výške 513 000 eur, zatiaľ čo v prípade jeho zatvorenia a predaja elektrickej energie tretím osobám by dosiahla kladný výsledok vo výške 773 000 eur. Žalobkyňa vedomá si svojej sociálnej zodpovednosti však zatiaľ výrobný závod v Landecku nezatvorila. Uloženie spornej pokuty by však zbavilo výrobu acetylidu vápenatého vo výrobnom závode v Landecku akéhokoľvek opodstatnenia a viedlo by k jeho zatvoreniu.
- 299 Vzhľadom na túto argumentáciu žalobkyne treba pripomenúť, že Všeobecný súd v rozsudku Ecka Granulate a non ferrum Metallpulver/Komisia, už citovanom v bode 139 vyššie (bod 112) rozhodol, že na účely uplatnenia bodu 35 usmernení nepostačuje preukázať, že dotknutý podnik vyhlási v prípade uloženia pokuty konkurz. Podľa znenia tohto bodu musia existovať „objektív[n]e dôkaz[y], preukazujúc[e], že uloženie pokuty... by nenapraviteľne ohrozilo ekonomickú životaschopnosť dotknutého podniku a viedlo by ku strate hodnoty jeho majetku“, čo nie je automatické v prípade konkurzu spoločností prevádzkujúcich predmetný podnik. Žalobca preto môže požadovať uplatnenie tohto bodu usmernení, len ak predložil objektívne dôkazy o takejto možnosti, čo predstavuje základnú podmienku uplatnenia uvedeného bodu.

- 300 V prejednávanej veci však treba konštatovať, že žalobkyňa vôbec netvrdila ani nepreukázala, že by uloženie spornej pokuty viedlo k jej konkurzu. A už vôbec nepreukázala, ba dokonca ani netvrdila, že za predpokladu takéhoto konkurzu by došlo k strate hodnoty jej majetku, ako to vyžaduje bod 35 usmernení.
- 301 Z vlastných tvrdení žalobkyne, ktoré sú zhrnuté v bode 295 vyššie, totiž vyplýva, že hoci výsledok jej bežných činností výrazne klesal, zostal v roku 2008 kladný. Inými slovami, žalobkyňa vykázala zisk a nie stratu. Pokiaľ ide o záporný konsolidovaný výsledok tak v roku 2007, ako aj v roku 2008, a nezávisle od toho, či je možné zohľadniť tento výsledok na účely uplatnenia bodu 35 usmernení, keďže sa netýka len žalobkyne ako právnickej osoby, ale aj iných subjektov jej skupiny, ktorých začlenenie do hospodárskej jednotky, ktorým je podnik žalobkyne, nie je spresnené, z porovnávacej súvahy za tieto dva hospodárske roky, ktorú žalobkyňa pripojila k žalobe, vyplýva, že základné imanie skupiny žalobkyne zostalo napriek zaznamenaným stratám nedotknuté, keďže rezervy boli viac než postačujúce na pokrytie strát. V tomto dokumente sa okrem toho uvádza, že v roku 2008 došlo k miernemu zlepšeniu situácie, pričom strata zaznamenaná v súvahe klesla z 2,63 milióna eur na približne 2,17 milióna eur.
- 302 Pokiaľ ide o tvrdenia žalobkyne týkajúce sa stratovosti časti jej podniku aktívnej v oblasti výroby acetylidu vápenatého, zničenia vodnej elektrárne vo Wiesbergu a situácie výrobného závodu v Landecku, žalobkyňa nevysvetľuje relevantnosť týchto tvrdení pre uplatnenie bodu 35 usmernení. Tento bod sa týka platobnej schopnosti dotknutého podniku ako celku a nie určitých jeho odvetví. Žalobkyňa však netvrdila, že údajné ekonomické ťažkosti výrobného závodu v Landecku sú také, že by mohli viesť k jej konkurzu. Okrem toho treba uviesť, že aj za predpokladu, že by žalobkyňa bola znížená pokuta, neexistuje naopak nijaká záruka, že nezatvorí výrobný závod v Landecku, a to tým skôr, že sama uvádza, že by jej takáto možnosť priniesla prospech.
- 303 Samotná žalobkyňa uvádza, že vodná elektrárňa vo Wiesbergu, zničená v roku 2005, mohla byť medzitým obnovená, čiastočne vďaka finančnej podpore rakúskych orgánov. Nemožno preto vytýkať Komisii, že v odôvodnení 374 napadnutého rozhodnutia konštatovala, že táto udalosť už nemôže ohrozovať životaschopnosť žalobkyne.
- 304 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že Komisia správne a bez porušenia bodu 35 usmernení zamietla žiadosť žalobkyne o zníženie pokuty. Za týchto podmienok treba tiež preskúmať, či by takéto zníženie mohlo byť odôvodnené na základe bodu 37 usmernení, ktorého sa žalobkyňa vo svojej argumentácii taktiež dovoláva.

O uplatnení bodu 37 usmernení

- 305 Žalobkyňa, vychádzajúc z tvrdení zhrnutých v bodoch 296 až 298 vyššie, uvádza, že Komisia jej mala prinajmenšom z dôvodu „konkrétnych okolností“ jej situácie znížiť pokutu podľa bodu 37 usmernení, ako to urobila v prípade spoločnosti Almamet. Okrem toho žalobkyňa pri tejto príležitosti opakuje svoje tvrdenia založené na porušení zásady rovnosti zaobchádzania a povinnosti odôvodnenia z dôvodu, že jej bolo zamietnuté zníženie pokuty, zatiaľ čo spoločnosti Almamet bolo takéto zníženie priznané. Tieto tvrdenia však musia byť zamietnuté z dôvodov, ktoré už boli uvedené v bodoch 261 až 281 vyššie.
- 306 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že usmernenia vyjadrujú orientačné pravidlo správania, ktorého sa treba v praxi pridržiavať a od ktorého sa správny orgán v jednotlivých prípadoch nemôže odkloniť bez uvedenia dôvodov, ktoré sú v súlade so zásadou rovnosti zaobchádzania (rozsudky Súdneho dvora z 18. mája 2006, Archer Daniels Midland a Archer Daniels Midland Ingredients/Komisia, C-397/03 P, Zb. s. I-4429, bod 91, a KME Germany a i./Komisia, už citovaný v bode 58 vyššie, bod 127). Preto nemožno vylúčiť, že sa Komisia bude musieť v konkrétnom prípade odchýliť od svojich vlastných

usmernení pod podmienkou, že uvedie dôvody zlučiteľné so všeobecnými zásadami práva, ktoré musí dodržiavať pri určení výšky pokuty, najmä vrátane zásady rovnosti zaobchádzania (rozsudok Ecka Granulate a non ferrum Metallpulver/Komisia, už citovaný v bode 139 vyššie, bod 42).

- 307 V súlade s hierarchiou noriem totiž inštitúcia Únie nemôže prostredníctvom interného pravidla správania, ktoré si sama stanoví, úplne upustiť od výkonu voľnej úvahy, ktorú jej priznáva ustanovenie, akým je v prejednávanej veci článok 23 nariadenia č. 1/2003 (pozri rozsudok Ecka Granulate a non ferrum Metallpulver/Komisia, už citovaný v bode 139 vyššie, bod 43 a tam citovanú judikatúru).
- 308 Treba tiež pripomenúť, že pri stanovení pokút uložených za porušenie pravidiel hospodárskej súťaže je Komisia povinná dodržiavať najmä zásadu proporcionality. Usmernenia v oblasti stanovovania pokút, ktoré by Komisii neponechávali nijakú flexibilitu pri zvolení primeranej čiastky v každom konkrétnom prípade, by neboli zlučiteľné so zásadou proporcionality, keďže by mohli viesť k ukladaniu pokút výrazne presahujúcich čiastky primerané a potrebné na dosiahnutie sledovaného cieľa, alebo naopak pokút, ktorých čiastka je na tento účel zjavne nepostačujúca (rozsudok Ecka Granulate a non ferrum Metallpulver/Komisia, už citovaný v bode 139 vyššie, bod 45).
- 309 Komisia si tak v bode 37 usmernení správne vyhradila právo odchyliť sa od metódy stanovovania výšky pokút upravenej v týchto usmerneniach a v dôsledku toho stanoviť v určitom prípade, ak si to vyžadujú konkrétne okolnosti predmetnej veci, inú čiastku pokuty, než aká by vyplynula z uplatnenia tejto metódy. Takáto čiastka však môže byť tak vyššia, ako aj nižšia ako čiastka vypočítaná podľa metódy stanovenej v usmerneniach.
- 310 Okrem toho Všeobecný súd, ktorý má v tejto oblasti neobmedzenú právomoc nahradiť posúdenie Komisie svojím vlastným posúdením a ktorý navyše nie je viazaný usmerneniami, ale môže sa od nich odchyliť, keď to vo svojom rozsudku vysvetlí (pozri bod 60 vyššie), má právo znížiť čiastku pokuty pod úroveň čiastky vyplývajúcej z uplatnenia usmernení, ak to odôvodňujú okolnosti veci, ktorá je mu predložená. Je však tiež potrebné, aby žalobca uviedol relevantné dôvody, ktoré môžu odôvodniť takéto zníženie, a predložil dôkazy na podporu týchto dôvodov (pozri v tomto zmysle rozsudok KME Germany a i., už citovaný v bode 58 vyššie, bod 131).
- 311 V prejednávanej veci však nijaká skutočnosť z argumentácie žalobkyne uvedenej v rámci tohto žalobného dôvodu neodôvodňuje zásah Všeobecného súdu v zmysle zníženia čiastky pokuty. Ako už bolo uvedené, údajné ekonomické ťažkosti žalobkyne ani za predpokladu ich preukázania nedokazujú, že by čelila riziku konkurzu a už vôbec nie úplnej strate hodnoty svojho majetku. Aj vzhľadom na judikatúru citovanú v bodoch 285 a 286 vyššie samotné tieto ťažkosti nemôžu odôvodniť zníženie pokuty v rámci výkonu neobmedzenej právomoci Všeobecného súdu.
- 312 Pokiaľ ide o zostávajúcu časť argumentácie žalobkyne, týkajúcu sa ťažkostí výrobného závodu v Landecku, treba konštatovať, že žalobkyňa nepreukázala skutočnú súvislosť medzi požadovaným znížením pokuty a prežitím predmetného závodu a od neho závislých pracovných miest. Ako už bolo uvedené, žalobkyňa nič nebráni v rozhodnutí kedykoľvek zatvoriť tento výrobný závod, aj keby jej bola znížená pokuta. Za týchto podmienok treba dospieť k záveru, že ani tieto tvrdenia neodôvodňujú výkon neobmedzenej právomoci Všeobecného súdu v zmysle zníženia čiastky pokuty.
- 313 Keďže všetky tvrdenia žalobkyne uvedené v rámci piateho žalobného dôvodu musia byť zamietnuté, je potrebné zamietnuť tento žalobný dôvod a dospieť k záveru, že nie je odôvodnené, aby Všeobecný súd vykonal svoju neobmedzenú právomoc na účely dodatočného zníženia pokuty uloženej žalobkyňu.
- 314 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy je potrebné zrušiť článok 2 písm. c) napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom v ňom Komisia stanovila výšku pokuty zohľadňujúcu sadzbu zníženia pokuty na úrovni 35 %, zmeniť pokutu uloženú žalobkyňu na 4,35 milióna eur, ktorú Všeobecný súd

pri výkone svojej neobmedzenej právomoci považuje za primeranú okolnostiam prejednávanej veci, najmä okolnostiam týkajúcim sa závažnosti a dĺžky trvania porušenia zisteného Komisiou, ako aj celkovým finančným zdrojom žalobkyne, a žalobu v zostávajúcej časti zamietnuť.

O trovách

- 315 Podľa článku 87 ods. 3 rokovacieho poriadku môže Všeobecný súd rozdeliť náhradu trov konania alebo rozhodnúť tak, že každý z účastníkov konania znáša svoje vlastné trovy konania, ak účastníci konania mali úspech len v časti predmetu konania.
- 316 Vzhľadom na to, že žalobe sa vyhovel len čiastočne, spravodlivým posúdením okolností prípadu je rozhodnutie, že žalobkyňa znáša 90 % svojich vlastných trov konania a je povinná nahradiť 90 % trov konania Komisie. Komisia znáša 10 % svojich vlastných trov konania a 10 % trov konania žalobkyne.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. Čiastka pokuty uloženej spoločnosti Donau Chemie AG na základe článku 2 písm. c) rozhodnutia Komisie K (2009) 5791 v konečnom znení z 22. júla 2009 týkajúceho sa konania podľa článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (vec COMP/39.396 - Činidlá založené na acetylide vápenatom a horčíku pre oceľarský a plynárenský priemysel) je stanovená na 4,35 milióna eur.
2. Žaloba sa v zostávajúcej časti zamietla.
3. Donau Chemie znáša 90 % svojich vlastných trov konania a je povinná nahradiť 90 % trov konania, ktoré vznikli Európskej komisii. Komisia znáša 10 % svojich vlastných trov konania a je povinná nahradiť 10 % trov konania, ktoré vznikli spoločnosti Donau Chemie.

Czúcz

Labucka

Gratsias

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 14. mája 2014.

Podpisy

Obsah

Okolnosti predchádzajúce sporu	1
Konanie a návrhy účastníkov konania	3
Právny stav	4
O prvom žalobnom dôvode založenom na nesprávnom určení základnej čiastky pokuty	4
Úvodné poznámky	5
O prvej časti založenej na nesprávnom posúdení kumulovaného podielu účastníkov kartelu na trhu v dôsledku nesprávneho vymedzenia dotknutých trhov	5
O druhej časti založenej na skutočnosti, že Komisia nezohľadnila neexistenciu dopadu porušenia na trh	12
O tretej časti založenej na nesprávnom posúdení hospodárskeho významu dotknutého trhu	14
O štvrtej časti založenej na nesprávnom posúdení relatívnej závažnosti účasti žalobkyne na porušení ...	16
O piatej časti založenej na tom, že Komisia nezohľadnila skutočnosť, že žalobkyňa sa zúčastnila len na určitých častiach porušenia	19
O šiestej časti založenej na nesprávnom právnom posúdení a na porušení povinnosti odôvodnenia v súvislosti s určením vstupného poplatku	20
O druhom žalobnom dôvode založenom na skutočnosti, že Komisia protiprávne nezohľadnila poľahčujúce okolnosti v prospech žalobkyne	23
Úvodné poznámky	23
O prvej časti založenej na neexistencii realizácie sporných dohôd, obohatenia žalobkyne a ujmy spôsobenej spotrebiteľom	23
O druhej časti založenej na nezohľadnení účinnej spolupráce žalobkyne	25
O tretej časti založenej na nezohľadnení priznania a ľútosti žalobkyne	25
O štvrtej časti založenej na nezohľadnení opatrení na zosúladenie zavedených žalobkyňou	26
O piatej časti založenej na nezohľadnení krízovej situácie v odvetví výroby acetylidu vápenatého aj žalobkyne samotnej	28
O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení oznámenia o zhovievavosti z roku 2002	29
Oznámenie o zhovievavosti z roku 2002	29
Napadnuté rozhodnutie	30
Úvodné poznámky	31
O dátume poskytnutia dôkazov žalobkyňou Komisii	31

O pridanej hodnote dôkazov poskytnutých žalobkyňou v súvislosti s granulátmi acetylidu vápenatého ..	32
O pridanej hodnote dôkazov poskytnutých žalobkyňou v súvislosti s práškovým acetylidom vápenatým .	32
O pridanej hodnote dôkazov poskytnutých žalobkyňou v súvislosti s horčíkovými granulátmi	34
Posúdenie primeranosti sadzby zníženia pokuty priznaného žalobkyni	38
O zohľadnení spolupráce žalobkyne ako poľahčujúcej okolnosti	39
O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení zásad rovnosti zaobchádzania a proporcionality ...	40
O prvej výhrade založenej na neexistencii diferenciácie výšky pokuty v závislosti od veľkosti dotknutých podnikov a ich obrátov, tak celkových, ako aj dosiahnutých na trhoch dotknutých porušením	41
O druhej výhrade založenej na údajne zvýhodnenom zaobchádzaní so spoločnosťou Almamet	44
O piatom žalobnom dôvode založenom na skutočnosti, že Komisia protiprávne neznížila žalobkyni pokutu z dôvodu jej platobnej neschopnosti a konkrétnych okolností prejednávanej veci	46
Usmernenia	46
Napadnuté rozhodnutie	47
Úvodné poznámky k bodu 35 usmernení	47
O uplatnení bodu 35 usmernení	49
O uplatnení bodu 37 usmernení	50
O trovách	52